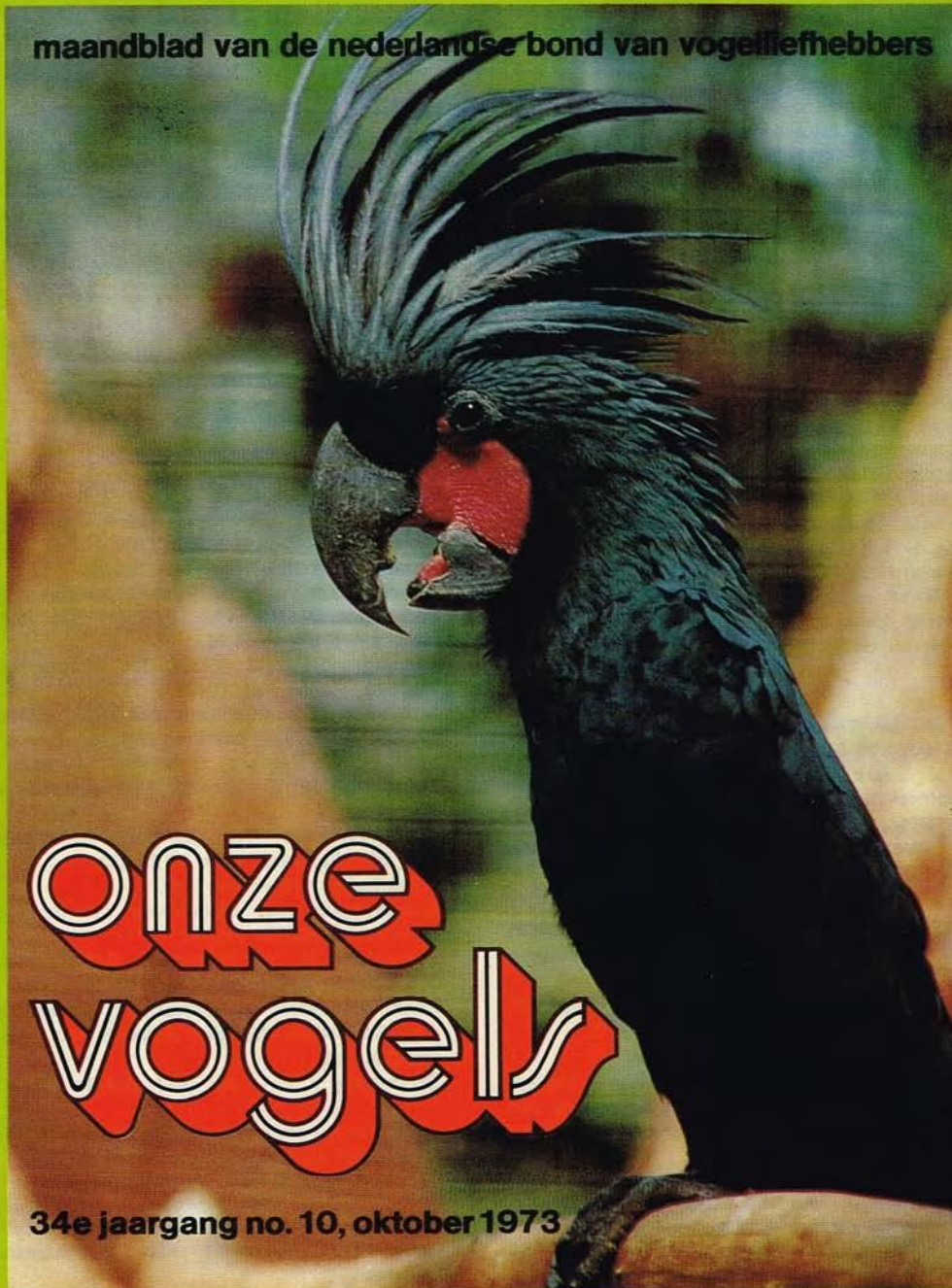


40 jaar
NBvV

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

onze
vogels

34e jaargang no. 10, oktober 1973



Ussel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (01600) 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, telefoon (05760) 1 86 31.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Mepel, telefoon (05220) 5 38 84.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon (05920) 4 11 28.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, tel. (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde.

District Utrecht: J. G. Harskamp, Loenapad 14, IJsselstein, tel. (03478) 21 25.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (02508) 3 26.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, tel. (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04907) 12 64.

CONTACTPERSONEN

TECHNISCHE COMMISSIES

W. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48 voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam, telefoon (010) 15 63 55 voor kleur- en postuurkanaries.

H. Butter, Amstelstraat 60, Beverwijk, telefoon (02510) 3 36 17 voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dit geval f 17,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.



MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 16,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 220 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 1560 74 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, Wolphaertsbocht 421, Rotterdam 20, tel. 010-851713.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Prikkorf 203, Hoogvliet, tel. (010) 16 54 96.

Penningmeester: J. Sloof, Dr. Schaepmanlaan 10, Heeze, tel. (04907) 18 76.

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur.

Penningmeester: Th. Gietman, Grootstalselaan 38, Nijmegen. Giro 28 87 832.

Contributie f 13,— per jaar.

Speciaalclub voor liefhebbers van insekten en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. W. Wareman, Schermerhoek 375, Capelle a.d. IJssel, tel. (010) 50 27 66.

Penningmeester: W. Ouweland, Dahliastraat 40a, Rotterdam 25, giro 2625815 t.n.v. penn. speciaalclub.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

SPECIAALCLUBPARKIETEN

Inlichtingen over, waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

**A. B. J. Braam, Casimirstraat 25,
Hoensbroek**

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

VOGELS



BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders
Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele aansprakelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN EN BASTAARDEN MET KANARIEBLOED aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 26 november 1973

IN DIT NUMMER

	pag.
Van harte gefeliciteerd	460
In gesprek met uw voorzitter	462
Kenmerken bij pigmentkanaries	468
Vogel, een wonderlijk wezen	472
40 jaar NBvV	479
15 jaar bondsbureau	480
De vereniging is belangrijk	484
Bandvinken en nonnen	484
Mijmeringen van de penningmeester	486
Welke eisen stellen we aan de bastaarden van onze Europese vogels?	487
Driekleurglansspreeuwen	491
Van vader op zoon	494
40 jaar NBvV	495
Fazanten als liefhebberij	496
40 jaar NBvV	498
Heeft 't zin? Ja!	499
Wie maakt de mooiste kleurendia of zwartwitfoto?	500
40 jaar NBvV	504
Herinnering aan mijn vogelcarrière	505
„Exokan” afd. Hengelo, Gld., zegt er het zijne van	507
De kweek van edelpapegaaien	508
Mijn hobby	512
De vogelliefhebberij op Terschelling	513
„Onze Vogels”	513
40 jaar NBvV	514
Veertig jaar grasparrietten	516
Geelbuikortolaan	517
Belangrijke mededelingen	518
Vraag en aanbod	519, 522
Schimmelvogels vragen intensiviteit	520
Beplanting in en om de volière	525

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Wirika, Schijndel	467
Horst Müller	469
CéDé, Tilburg	470
Benny Slagers, Enter (Ov.)	471
Veraka, Terheijden (N.-Br.)	471
404 insecticide	471
True lide	478
CéDé, Tilburg	478
Gezasept	478
Koens	482
Van Gils	483
Harlinger Vogelhuis, Harlingen	483
Paradiso	483
Beaphar, Raalte	483
Blankestijn, Veenendaal	495
Sabripetsupplies	506
Vette Korrel	506
Beaphar, Raalte	511
Holley, Delft	511
Oosterbeek	515
Neoflex	515
H. Booiij	515
Kapelle	515
Witte Molen, Meeuwen (N.-Br.)	521
Tovo	524
Rein v. d. Vaen, Goor	527
Animali, Eindhoven	527
Witte Molen, Meeuwen (N.-Br.)	528

Voorpagina: Palmkaketoe, foto Horst Müller

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

40 jaar NBvV

12 NOVEMBER 1933

12 NOVEMBER 1973

**VAN HARTE
GEFELICITEERD**

DAGELIJKS BESTUUR

A. L. van Liempd, voorzitter
Joh. M. van Pelt, sekretaris
J. van Splunter, penningmeester
E. Adema
J. J. Krol



DISTRICTSVOORZITTERS

J. G. Harskamp, Utrecht
J. C. Vos, Noord-Brabant
J. Forsten, Friesland
W. Wolthof, Groningen
G. C. Goedschalk,
Zuid-Holland
D. J. Prinsen, Gelderland
A. J. F. Lammerse,
Noord-Holland
J. M. Hoebbers, Limburg
J. van de Walle, Zeeland
A. M. van Rijn, Overijssel
A. F. Smit, Drente

Met onze oprechte dank en waardering aan allen die zich, op welke wijze dan ook, hebben ingezet voor onze organisatie.

Ditzelfde willen we tevens uiten ten opzichte van al die medewerkers van nu, op welk terrein ze ook werkzaam zijn. Wij hopen van ganser harte dat ze met hetzelfde enthousiasme en elan zullen blijven werken aan en in de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, waarvan het waard is lid te zijn.

UW VOORZITTER

UW VOORZITTER

De afbeelding op deze pagina is een tekening van een vogel, die lijkt op een kraai of een raven. De vogel heeft een witte lichaamsvaard, een zwarte kop en een opvallende, goudgele, spidde kroon. De vogel is afgebeeld in profiel, met zijn kop naar rechts gericht. De achtergrond is een onscherpe groene omgeving, wat suggereert dat de vogel zich in een natuurlijke habitat bevindt. De tekening is uitgevoerd in een stijl die lijkt op een houtsnede of een linoleumafdruk, met duidelijke lijnen en een beperkt klempalet.

Bij gelegenheid van het veertigjarig bestaan van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers zal het bondsbestuur receptiëren op zaterdag 17 november a.s. van 16.00 tot 17.30 uur in de Victoria Regia-serre van Diergaarde Blijdorp te Rotterdam. U bent van harte welkom.



De

Ussel

40 jaar NBvV



IN GESPREK MET UW VOORZITTER

Bij zowel het dertig- als het vijfendertigjarig bestaan van de bond hebt u in de respectievelijke jubileumnummers een gelegenheidswoordje geschreven. Deze keer meenden we eens van die regel te moeten afwijken en u een aantal persoonlijke vragen te moeten stellen. We behoeven daarbij niet zozeer in het verleden te graven omdat ook onze ereleden in dit nummer aan het woord komen, en zij kunnen tenslotte als geen ander daarover het meest vertellen.

U bent nu sinds 1959 voorzitter. Wat heeft u ertoe gebracht om die taak op u te nemen en deze functie zo lang te vervullen?

Dat is niet zo gemakkelijk te zeggen. Allerlei factoren speelden daarin een rol. Ik was commissaris van district 8 en 9, kende de bond en wist ook wat er bij de vogelliefhebbers leefde. In de bond liep het niet zo best. Er schortte nogal wat aan, en het toenmalige bestuur was voornemens af te treden. Van verschillende kanten ben ik toen benaderd om mij kandidaat te stellen voor de functie van voorzitter. Vooral wijlen Leo Flipse, de man die kort voordien was aangesteld als bondsadministrateur, droeg daar het zijne toe bij.

Leo had nog meer pijlen op zijn boog. Zo wist hij ook de heer Van Splunter uit Bergen op Zoom zover te krijgen dat deze zich kandidaat stelde voor een functie in het bondsbestuur. Van Splunter maakte toen deel uit van de kascommissie en wij kenden elkaar ook uit het werk in het district. Het ging toen in de trant van: „Als jij het doet, doe ik het ook”. In mei 1959 werden we gekozen. Van Splunter werd penningmeester, en ik moet wel zeggen: hij heeft het wél gemaakt.

Een van de eerste taken die ik mij oplegde, was contact zoeken met de algemene bond. Voordien meed men elkaar tot en met. Dit

eerste contact deed direct het ijs breken, en resulteerde in een gezamenlijke inzending naar de C.O.M. Wereldkampioenschappen in Darmstadt in 1960. Hiermee was gelijk ook een begin gemaakt aan meer internationale samenwerking en contacten. Ik heb van die eerste stap nooit spijt gehad.

We zijn ook al spoedig begonnen om de zaken wat meer te centraliseren. Het werk werd door diverse bondsfunctionarissen verspreid in den lande gedaan. Dat kostte, ondanks dat alles pro Deo ging, toch veel geld. Een meer professionele aanpak werkte kostenbesparend, en kennelijk kon men dit in hoge mate waarderen. Dit uitte zich in een enorme toeloop van leden. Door meer leden ontvingen we meer geld en konden we ook steeds meer doen. Ik ben mijn voorzitterschap als een tweede hobby gaan zien, en daarom ook heb ik het tot op heden kunnen volhouden. Daarbij komt nog dat er altijd nog wel iets te verwezenlijken is waarvoor je je graag wilt inzetten en, wat eigenlijk nog het belangrijkste is, de medewerking van mijn vrouw. Voor wat voor functie ook is die onmisbaar.

Er is in die 14 jaar dat u voorzitter bent erg veel veranderd. We noemen het ledental, dat met zo'n 28.000 is toegenomen; een nieuw eigen bondsbureau met een goed en uitgebreid machinepark; eigen TT-materialen om zonder problemen een wereldtentoonstelling te organiseren, kortom een professionele zaak. Bent u tevreden over de organisatie?

In het algemeen wel, maar er kunnen, zoals ik daarnet al zei, nog verschillende zaken verbeterd worden. Niettemin zijn we toch al een eind op de goede weg. Neem alleen al onze algemene vergaderingen. Voorheen waren dat verschrikkelijke en slopende dagen, nu gaat dat aanmerkelijk beter, terwijl het belang van de leden veel meer wordt gediend. Enkele

jaren geleden hebben we ook de structuur van de bond gewijzigd. Het dagelijks bestuur is toen uitgebreid met de heren Adema en Krol, en de districtsvoorzitters zijn deel gaan uitmaken van het bondsbestuur. Een wezenlijke verbetering, omdat ze veel meer bij alle zaken worden betrokken en daardoor ook goed gefundeerd alles kunnen overbrengen op de leden. Ook andersom werkt dit goed, en deze communicatie overbrugt de afstand tussen bondsbestuur en lid op een juiste wijze.

Met uitzondering van de zes mensen die in vaste dienst van de bond hun werkzaamheden op het bondsbureau verrichten, wordt al het werk in en voor de bond gedaan door mensen die daar hun vrije tijd voor beschikbaar stellen en het werk pro Deo doen. Is dat soms niet moeilijk, te meer daar deze mensen toch niet zo maar kunnen worden aangetrokken maar door de afdelingen, de leden dus, worden gekozen?

Dat kan inderdaad weleens moeilijk zijn. Er zijn weleens mensen gekozen in het bestuur waarvan men totaal niets wist, wiens capaciteiten men beslist niet kende. Het is ook weleens gebeurd dat er iemand werd gekozen die zelf geen vogels had en van de liefhebberij nauwelijks iets wist; dan is het echt weleens moeilijk. Vandaar dat ik ook blij ben dat ik met de penningmeester en met de secretaris al lang heb mogen samenwerken. Juist daardoor hebben we iets kunnen uitbouwen.

Uit de beantwoording van de vorige vraag menen we te kunnen concluderen dat het toch wel voorkomt dat er functies worden bekleed door mensen die vooraf te weinig van de organisatie af wisten of misschien ook wel die er te gemakkelijk over dachten of die het als een erebaantje beschouwden. Wat raadt u nu eventueel nieuwe functionarissen aan?

Op de eerste plaats het zich inzetten voor de afdeling en zich positief opstellen voor de liefhebberij. Er kunnen bepaalde punten zijn waarmee men het niet eens is. Dat hoeft ook niet altijd, maar het is dan toch weleens goed zich af te vragen waarom en hoe bepaalde regels zijn gesteld. Men ziet het vaak te eng en kijkt alleen maar in het eigen straatje. Als bondsbestuurder moet men nu eenmaal landelijk werken, en bovendien ook weleens iets uitvoeren of besluiten dat minder prettig is. Je kunt, hoe graag je het ook wilt, niet altijd iedereen gelijk geven of het naar de zin maken. Daarnaast dient men zich voor de volle honderd procent te geven en niet regelmatig verstek laten gaan omdat men ook nog allerlei nevenfuncties heeft. Wil men iets goed doen, dan is daar heus wel alle tijd en aandacht voor nodig. Men moet een dergelijke taak, die men tenslotte vrijwillig aanvaard, ambitieus aanpakken en het als een aparte hobby zien.

We zijn hiermee gekomen aan de afdelingen.

Uiteindelijk moet het daar toch allemaal vandaan komen. Het is ons gebleken dat u erg veel contacten heeft met de, om het zo maar eens te zeggen, gewone leden. Wat is uw mening t.a.v. de afdelingen? Wat moeten zij bijv. doen om het voor hun leden attractief te maken?

Ik heb met de leden inderdaad nogal veel contact. Ik prijs mij daar erg gelukkig mee, en ik moet ook zeggen, er komt veel goeds uit. Ten aanzien van de afdelingen zou ik het volgende willen zeggen. Uw nieuwe leden hebben vooral begeleiding nodig van de meer ervarene. Deze begeleiding dient men in de afdeling te kunnen vinden. Nu ligt dat voor de ene afdeling wel iets gemakkelijker dan voor de andere. Niettemin kan men door onderlinge gesprekken tijdens de bijeenkomsten van elkaar veel leren. Men kan daardoor met elkaar beslist wel komen tot goede voorlichting. Het gaat erom dat de beginner hoe dan ook wordt opgevangen en hem de beginselen van de liefhebberij wordt bijgebracht. Laat die mensen niet alleen achter in een hoekje zitten. Betrek hen erbij en er ontstaat dan vanzelf een band met de leden onderling. Dat is van groot belang. Juist door een goede verstandhouding en samenwerking ontstaan niet alleen sterke maar ook gezellige verenigingen, waar men graag lid van is.

We willen zo graag dit jaar met meer dan 40.000 leden afsluiten. Al ruim drie jaar hikken we tegen die schijnbaar magische grens aan, maar van een ruime overschrijding is nog steeds geen sprake. Zitten we volgens u aan het plafond of is er nog voldoende perspectief? Nee, we zitten beslist niet aan het plafond. Misschien hebben we, in tegenstelling tot enkele jaren terug, nu de welvaart wat tegen. Onze liefhebberij vraagt enige gebondenheid aan huis. Langere vrije weekenden en vakanties, erop uit trekken naar camping of buitenverblijf kunnen nu wat tegenwerken. Er zijn echter nog talloze mensen die wel vogels houden maar van het bestaan van een vereniging niets af weten. Regelmatige acties van de afdelingen, het aan de weg timmeren en bijvoorbeeld verenigingsberichten doen opnemen in plaatselijke of regionale dagbladen kunnen daaraan veel bijdragen.

Haast vanzelfsprekend wordt er ook weleens gekankerd op de bond. „Ze doen maar”. Is dat wel rechtvaardig? Is het niet zo dat elke aangesloten afdeling toch wel als een zelfstandige vereniging moet worden gezien met eigen reglementen, een eigen beleid, een eigen kas, etc.? Dat juist hun aansluiting bij de bond veel voordelen voor ze oplevert? Als we het goed zien, wordt bijna de gehele contributie door de uitgave van dit blad opgesoupeerd.

Ach, wij Nederlanders kankeren nu eenmaal graag. Soms zit er toch weleens iets positiefs in.



**ZOUDEN AL VEEL MENSEN
ONZE ATLAS
HEBBEN BESTELD?**

Het kan nog! Tot 1 november a.s. kunt u voorintekenen voor f 21,—.

Na 1 november is de verkoopprijs f 25,—.

De papegaaienatlas, groot 20 x 31 cm, toont u 110 BRILJANTE KLEURENFOTO'S van vele soorten papegaaien, met tekst van Wolfgang de Grahl, welke speciaal voor u is vertaald en bewerkt door Chr. Walraven.

De atlas is uitgevoerd in zwaar geplastificeerd papier waardoor de natuurgetrouwe opnamen meesterlijk worden weergegeven.

Wacht niet langer met bestellen. U kunt dit doen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.b.v. N.B.v.V. postbus 74 te Bergen op Zoom. Na verschijning ontvangt u de atlas franco thuis.

Een vereniging die zich als afdeling aansluit bij de bond, dient de spelregels, die de bond in grote lijnen door de reglementen aangeeft, te volgen. Dit doet echter niets af aan hun zelfstandigheid. Inderdaad wordt het overgrote deel van de contributie besteed aan de uitgave van het bondsblad. Dit komt dan echter wel ten goede aan elk individueel lid. Welk facet van de liefhebberij hij ook beoefent, er staat altijd wel iets voor hem in. Elk heeft zo zijn eigen plaats.

Daarnaast zijn er nog tal van andere zaken die de afdeling tot steun kunnen zijn. Ik denk hierbij aan de artikelen die via het centraal magazijn goedkoop te bekomen zijn, de bondsprezen, verzekering van de tentoonstellingen, de bondskampioenschappen, de keurmeesters waarover men kan beschikken, keurmeesters die door hun gedegen opleiding binnen de bond ook in staat zijn een lezing of dia-avond te verzorgen, etc., etc.

Er wordt ook weleens beweerd dat de bond zo rijk is. Is dat zo?

Materieel gezien zijn we waarschijnlijk wel een unicum in de wereld. Een bondsbureau met een goed machinepark en niet te vergeten ons tentoonstellingsmateriaal. Financieel valt het wel mee. We dienen niet te vergeten dat we eventuele klappen moeten kunnen opvangen. Overigens, als we het vermogen per lid zouden omslaan, zal blijken dat de meeste afdelingen rijker zijn.

Hoe ligt onze contributie ten opzichte van de contributie die door andere „sport- en ontspanningsbonden” worden geheven?

Erg laag. De bondscontributie bedraagt nu f 10,— per lid per jaar. Per 1 januari 1974 wordt dat f 12,—. Beslist niet veel, zeker niet als je al hetgeen het lid terugkrijgt daartegenover stelt. Ik ben er vast van overtuigd dat we wat de contributie betreft een van de laagste zijn. Gemiddeld ligt een bondscontributie tussen f 25,— en f 35,—, waarbij men dan nog géén bondsblad ontvangt.

Wat dat betreft mogen we dus zonder meer zeggen dat de N.B.v.V. het meeste biedt voor het minste geld.

Een ander punt is de verhouding op internationaal gebied. In het begin van ons gesprek hebben we die al even aangeerd. Hoe ligt die nu?

Om te beginnen wil ik nog zeggen dat het inderdaad ons streven is om de leden zoveel mogelijk te bieden.

Internationaal hebben we goede contacten. We zijn als bond aangesloten bij de Confédération Ornithologique Mondiale. Tussen haakjes, de heer Van Splunter is ook hiervan de penningmeester.

Organisatorisch zou deze federatie nog veel beter kunnen functioneren. We dienen echter rekening te houden met andere landen en zeden.

Gezien de resultaten van de laatste C.O.M.-Wereldkampioenschappen die wij dit jaar hebben mogen organiseren, meen ik te mogen stellen dat we een goede naam hebben. Het samenwerken met buitenlandse organisaties werkt vaak verhelderend en is toch wel erg belangrijk.

Hoe staat u tegenover ons keurmeesterkorps? Is er wel voldoende animo bij de leden om keurmeester te worden? We zitten vooral dit jaar weer met een tekort.

Heel positief en erg tevreden. Ik kan zonder meer zeggen dat we een goed korps hebben, dat ook internationaal gezien in hoog aanzien staat. De opleiding tot keurmeester, die intern door eigen keurmeesters wordt gegeven, ligt op een hoog niveau. De examens die worden afgenomen, zijn beslist niet licht, waardoor we tot een kwalitatief goed korps komen. In het korps zelf heerst een goede discipline, wat erg belangrijk is. Er melden zich weleens aspirant-keurmeesters die kennelijk wat té gemakkelijk over de zaak denken. Meestal laten zij gedurende de opleiding verstek gaan en leggen het bijltje erbij neer. Ook voor de afdelingen ligt hier een taak. Zij kunnen goede kwekers activeren en aansporen om keurmeester te worden. Men moet er echter niet aan beginnen als men pas vogels houdt. Er is beslist wel een goede ondergrond nodig, die men door zelfstudie en praktijk kan vormen.

Het tekort aan keurmeesters zit hem beslist niet alleen in onvoldoende animo bij de leden. Er kan, om dat probleem op te lossen, ook door de afdelingen een andere weg worden gevolgd, met name het meer spreiden van de tentoonstellingen. Ik realiseer mij wel dat alles in een betrekkelijk korte tijd moet worden afgevoerd. Dat neemt niet weg dat eind oktober en begin december meer tentoonstellingen kunnen worden gehouden dan tot heden het geval is geweest. Ook het meer benutten van de dinsdag en eventueel vrijdag als keurdag zal winst betekenen.

Tenslotte, we kunnen er nu eenmaal niet omheen, ligt er nog het probleem wildzang. Er wordt vaak beweerd dat de bond er niets aan doet. Is dat juist?

Met dat probleem kampen we al vanaf 1936. Men moet echter realistisch zijn en willen zien zoals het is. We zitten nu eenmaal met een Vogelwet die zo maar niet even veranderd kan worden. Aan de andere kant is het ook zo dat er nog tal van geschikte kooivogels zijn die niet gehouden mogen worden. Men toont in het algemeen erg weinig begrip daarvoor. Men is te weinig doordrongen van de mogelijkheden die de echte wildzangliefhebber waar kan maken. In het buitenland ligt dit ten opzichte van onze situatie heel wat gunstiger. Daar is veel meer samenwerking tussen vogelliefhebbers en vogelbeschermers. Ik noem nu twee groepen

om het wat duidelijk te stellen. In feite zie ik geen verschil en ben ik nog steeds van mening dat wij zeker zulke goede beschermers zijn. Toen in 1972 in München de C.O.M.-Wereldkampioenschappen werden gehouden, werden daar alle in Duitsland voorkomende wildzangvogels in kooien geshouwd. Deze voorlichtingsstand was ingericht door de Duitse organisatie van vogelbescherming. Kijk, zo kweek je samenwerking, zo krijg je begrip en waardering voor elkaar. Waarom zou dat hier niet kunnen? Op alle mogelijke manieren hebben we al voorstellen ingediend. Regelmatig zijn we bij CRM geweest. Verschillende functionarissen hebben er al veel, zeer veel tijd ingestoken en nog hebben we niets kunnen bereiken. Ik geloof niet dat dit aan ons ligt. Wij willen graag, hoe dan ook, en zullen zeker op dit punt actief blijven.

Hoe ziet u onze bond in de toekomst, en hebt u zelf nog speciale wensen?

De toekomst van de bond zie ik hoopvol in. We hebben een goede fundering gelegd, waarop we verder kunnen bouwen. Voor ons als bestuurders is het ook wat gemakkelijker geworden. Vergeleken bij vroeger hebben we weinig méér te doen dan leiding te geven. We hebben een goed functionerend bondsbureau dat het werk doet.

De meest onstuimige groei zal wel afgelopen zijn, niettegenstaande er voor de komende jaren nog voldoende perspectief is. Hoe meer leden we hebben, hoe meer we kunnen doen. Gelukkig heb ik ook nog wel wensen. In deze tijd van samengaan, van fuseren, zou ik zo graag zien dat kleinere afdelingen in één plaats zich zouden samenvoegen om te komen tot een grote en sterke afdeling. Ik zou ook graag zien dat er in ons land maar één bond was. Uiteraard behoort ook een wezenlijke verruiming van de vogelwet tot mijn wensen. Misschien, maar dat kost nogal wat, zou ik ook wel graag een proefstation voor vogels zien waar diverse kweekmethodes kunnen worden beproefd en waar o.a. ook alle aandacht zou kunnen worden geschonken aan vogelziekten, want daar weten we nog erg weinig van. Dit alles om onze leden een optimale voorlichting te kunnen geven. Tenslotte hoop ik ook nog het 50.000ste lid te mogen begroeten. Alhoewel, ik ben realistisch genoeg om te zien dat dan eerst de 40.000 moet zijn gehaald.

Dit gesprek met uw voorzitter zou nog verschillende pagina's langer kunnen zijn, maar zelfs in dit nummer moeten we ons toch beperken. Niettemin hoop ik dat u op deze wijze de man die aan het hoofd staat van onze organisatie wat beter hebt leren kennen. Men beweert weleens dat hij keihard is. In bondsaangelegenheden en als het echt om zaken gaat, kan hij inderdaad keihard zijn. Hij zegt ook altijd on-

omwonden waar het om gaat. Windt daar beslist geen doekjes om. Daartegenover staat dat hij veel weet te incasseren; dat hij veel liever heeft dat men ook tegen hem ronduit zegt wat men op het hart heeft. Daarnaast, privé, zit er, om maar eens een cliché te gebruiken, een zachte pit in de harde bolster.

In zo'n gesprek, waarin alles van begin tot eind weer eens wordt opgerakeld, sta je toch wel even te kijken wat voor werk er verricht is moeten worden om bepaalde idealen te verwezenlijken. Hoeveel overredingskracht er nodig is geweest en hoeveel tijd eraan besteed is. Ja, zelfs zoveel tijd dat het hem ook weleens zijn baan heeft gekost. Zoveel inzet en beleving van de problemen dat hij 's nachts in zijn slaap het bed uit ging om het adressenbestand te ordenen, want daar klopte geen „donder” van. Toen hij wakker werd, bleek de linnenkast overhoop te zijn gehaald.

Gelukkig kennen we nu een geheel andere situatie.

Feit blijft ook dat onze vriend wijlen Leo Flipsen een zeer goede vooruitziende blik heeft gehad. Hij is het tenslotte geweest die zowel de heer Van Liempd als de heer Van Splunter zover heeft gekregen dat zij zich kandidaat stelden. Later is daar ook de heer Van Pelt bijgekomen. Dit trio heeft toch wel erg veel gedaan. Natuurlijk, ze hebben ook fijne hoogtepunten gekend. Ik noem u de ingebruikneming van het eerste bondsbureau en de inrichting daarvan, niet zo'n gemakkelijk begin, met slechts 4000 gulden in kas; de aankoop van het eerste eigen pand; de eerste door de bond georganiseerde bondskampioentoonstelling in Rotterdam met gebruikmaking van het eigen TT-materiaal; het samengaan met de NKC; de door de bond georganiseerde wereldkampioenschappen in 1965 en 1973 in Rotterdam; de bouw en opening van het in eigen beheer gebouwde pand; de verwelkoming van het 15.000ste, 20.000ste, 25.000ste, 30.000ste en 35.000ste lid, etc., etc.

Onvermijdelijk waren er ook tegenslagen. Van organisatorische aard zijnde was dit meestal maar tijdelijk en werden ze opgelost. Harder waren de klappen toen Leo Flipsen en later Jan Broekhuizen overleed. Het waren hún medewerkers, hún vrienden, die met elkaar enorm veel hebben gedaan voor de bond. Die alles van elkaar wisten, die elkaar aanvulden en die ook allen bezielde waren van puur idealisme.

Als u mij nú zou vragen: hoe zie je de bond in de toekomst, dan kan ik mij enerzijds zeer positief uitdrukken. Aan de andere kant vraag ik mij daarbij toch wel af: als zij ooit nog eens weggaan, zouden er dan nu nóg van zulke geweldige idealisten zijn?

Redactie

WIRIKA

ELSCHOTSCHWEG 15 - SCHIJNDEL (NED.) - TEL. 04104-2355

Wij bieden U vrijblijvend aan:

Teugelastr.	f 8,— p.p.	Japane nachtegalen (man)	25,— p.st.
Napoleons	7,— p.p.	Witte Rijstvogels	50,— p.p.
Zilver- en loodbekjes	7,— p.p.	Zwartkop timalies	50,— p.st.
Bandvinken	7,75 p.p.	Palm Tangara's	40,— p.st.
Eksterfjes	7,75 p.p.	Angola Roodbekwevers	11,— p.p.
Vuurvinken	9,50 p.p.	Shama Lijsters	65,— p.st.
Goudmussen	9,— p.p.	Bladvogels	45,— p.st.
Blauwfazantjes	9,— p.p.	Blauwvleugel Bladvogels	55,— p.st.
Oranjekaakjes	9,— p.p.	Grote Groene Bladvogels	60,— p.st.
Goudbukjes	10,50 p.p.	Fairy Bluebirds	100,— p.p.
Mozambique Sijtsjes	12,— p.p.	Witkuifgaaien	45,— p.st.
Edelzangers	12,— p.p.	Purperkopgaaien	100,— p.st.
Staalvinken	9,— p.p.	Afrikaanse Glansmerels	20,— p.st.
Oranjewevers	15,— p.p.	Purper Glansmerels	25,— p.st.
Paradijswida's op kleur	25,— p.p.	Indische nonpareils	20,— p.p.
Dominicaïna Wida's op kleur	22,50 p.p.	Zwartkoportelanen	12,50 p.st.
Oost Afrikaanse Blauwfazantjes	11,— p.p.	Kala Bulbuls	17,50 p.st.
Geelschouder Wida's	20,— p.st.	Roodoorbulbuls	22,50 p.st.
Groene Tijgervinken	25,— p.p.	Oever Mynahs	17,50 p.st.
Tijgervinken	9,— p.p.	Herten Mynahs	22,50 p.st.
Muskaatvinken	8,— p.p.	Pagoda Merels	17,50 p.st.
Driekleurnonnen	8,50 p.p.	Rode kroonvinken	17,50 p.st.
Witkop- en Zwartnonnen	9,— p.p.	Witborstrallen	50,— p.p.
St. Helena fazantjes	15,— p.p.	Grasparkieten	10,— p.p.
Dubbele goudbukjes	14,— p.p.	Muisparkieten	45,— p.p.
Angola blauwfazantjes	14,— p.p.	Agapornis Fisher's	50,— p.st.
Zambia Wevers	22,50 p.p.	Agapornis Personata	55,— p.st.
Rode steenduijjes	35,— p.p.	Agapornis Rosecollies	45,— p.p.
Diamantkuijjes	20,— p.p.	Goudvoorhoofd parkieten	65,— p.p.
Zwartmaskerduifjes	22,50 p.p.	Geelvoorhoofd Amazone	175,— p.st.
Zebra duifjes	40,— p.p.	papegaaien, van	
Senegalduiven	30,— p.p.	Grijze roodstaart papegaaien	200,— p.st.
Staalvlekduiven	30,— p.p.	vanaf	25,— p.st.
Chinese kwartels	12,50 p.p.	Rode kardinalen	22,50 p.st.
Witte Japane kwartels	25,— p.p.	Mex. Nonpareils	22,50 p.st.
Regen kwartels	20,— p.p.	Roodkuifkardinalen	22,50 p.st.
Japane kwartels	17,50 p.p.	Deensbonte-, Albino-, en	
Zilver Chinese kwartels	20,— p.p.	Lutino-parkieten	12,— p.p.
Grijze Zebra vinken	10,— p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Witte Zebra vinken	12,— p.p.	Nandaya parkieten	60,— p.p.
Beige Zebra vinken	11,— p.p.	Bruinoorparkieten	70,— p.p.
Masker Zebra vinken	14,— p.p.	Kanarievleugel parkieten	55,— p.p.
Zilvervleugel Zebra vinken	14,— p.p.	Oranjevleugel parkieten	60,— p.p.
Japane Meeuwjes	9,— p.p.	Sperling parkieten	40,— p.p.
Japane nachtegalen (pop)	15,— p.st.	Div. soorten tangara's v.a.	45,— p.st.
		Diverse soorten Lories vanaf	200,— p.p.

TEVENS BIEDEN WIJ U AAN EEN GROTE COLLECTIE TROPISCHE VISSSEN, PLANTEN EN AQUARIUM BENODIGDHEDEN. BRENG VRIJBLIJVEND EEN BEZOEK AAN ONZE MAGAZIJNEN

Conditie: niet franco, rembours. Min. order f 20,—. Verpakking f 2,— per kistje. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 6 uur. Zondags tot 12.00 uur.

In onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote kollektie trop. vogels voor inkoop en verkoop: Wormerveer, Hotel De Jonge Prins, Marktstraat 2, van 10.00 tot 13.30 uur, 10 november en 1 december. Spijkenisse, Ver. geb. Het Kontakt, Vredenhofstraat 14, van 10.00 tot 13.30 uur, 27 oktober, 17 november, en 8 december. Schagen, Don Boscohuis, Molenstraat 12, van 10.30 tot 13.30 uur, 3 november, 24 november en 15 december.

„WIRIKA” - ELSCHOTSCHWEG 15, Schijndel - Telefoon 04104-2355

TROPISCHE VOGELS

TROPISCHE PLANTEN

TROPISCHE VISSSEN

POSTKAARTEN

Voor liefhebbers van postkaarten met bijzonder mooie vogelafbeeldingen in kleur hebben wij een leuke aanbieding.

Serie A Europese Vogels

Serie B Tropische Vogels

Serie C Diverse soorten

Prijs per serie van 30 stuks / 8,00 per serie.

Ter kennismaking een extra aantrekkelijke aanbieding.
Drie genoemde series plus 10 is 100 VERSCHILLENDE postkaarten met in totaal 139 schitterende kleurafbeeldingen voor slechts f 20,—.

U kunt bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom.

Naast een duidelijke vermelding van uw naam en adres dient u ook DUIDELIJK het gewenste op te geven.



Goudbruin

H. J. Veerkamp
foto's W. D. H. Spijker

KENMERKEN BIJ PIGMENTKANARIES

Waarschijnlijk zult u, evenals schrijver van dit artikeltje, tot de conclusie zijn gekomen, dat de ontwikkeling van kleurvariëteiten veel ingewikkelder is dan onze voorstelling van zaken. In dit artikel wil ik proberen u duidelijk te maken waaraan pigmentkleuren hun verschijningsvorm te danken hebben. Om iets uit te leggen op een eenvoudige manier zijn meestal veel woorden nodig, ik zal proberen het zo kort mogelijk samen te vatten.

De verschijningsvorm, dus het uiterlijk van de kleurkanarie, is afhankelijk van de werking van meerdere factoren die op de weg van het „kleurontwikkelingsproces” op elkaar inwerken.

De melanine-pigmenten en de carotenoïden (vetstofkleuren) zijn opgebouwd uit verschillende stoffen. Een bijzonder ingewikkeld proces. Als een of meerdere stoffen niet deelnemen aan het biochemisch proces, waardoor een kleur verandert, afzwakt of geheel niet tot verschijning komt, dan zal dit tot gevolg hebben dat de kleuruiting „afwijkt” van de oorspronkelijke kleur. Dus de wildkleur, in ons geval de groene kanarie. Dergelijke onderbrekingen, gemissen in de ontwikke-

lingsketen, hebben bij de kleurkanarie geleid tot het ontstaan van vele vormen van pigmentatie en uiteraard de onderlinge variaties in dezelfde kleurserie.

De verschillende vormen van pigmentatie zijn ondergebracht in 5 groepen: de Klassieke, Pastel-, Opaal-, Ino- en Satinetgroep.

Hierbij zij opgemerkt dat de Opaalgroep zijn afwijkende kleur hoofdzakelijk gekregen heeft door een veranderde ligging van de melaninekorrels ten opzichte van de wildkleur.

Zover het de kleur van veren betreft, de vetstofkleur laten we buiten beschouwing, wordt die gevormd door zwart en bruinmelanine. Elke afwijking van de wildkleur groen heeft betrekking op de vermindering van het aantal melaninekorrels of door het niet verschijnen van een of beide melaninesoorten. Zoals dit het geval is bij de Inokanarie en de Satinet, die door het gemis van een melaninesoort een typische pigmentatie te zien geven. In onderstaand schema een korte omschrijving over de verandering van de groene wildkleur. Niet genoeg kan de nadruk gelegd worden op de basiskleur; **groen is en blijft het uitgangspunt.**

Klassieke groep

Groen, volledig bezit van zwart- en bruinmelanine. De bestreping wordt veroorzaakt door zwart-eumelanine, de bruin-phaeomelanine is in de gehele bevedering aanwezig, ligt in de toppen van de veren het sterkst geconcentreerd.

Bruin, beide melaninesoorten zijn aanwezig, doch in plaats van zwart is hier de eumelanine bruin. Bruin-eumelanine en bruin-phaeomelanine geven de totaalkleur. We kunnen vaststellen dat de z.g. bruinfactor tijdens het ontwikkelingsproces ingrijpt en het „verzwarten” van eu-melanine verhindert.

Agaat, bezit van zwart-eumelanine en ten opzichte van groen een vermindering van bruin-phaeomelanine, werking van de 1ste reductiefactor (opbleekfactor). De phaeomelanine moeten we zien als het pigment dat bij groen de „grondlaag” vormt, de eu-melanine is als het ware de „deklaag”. Doordat bij de agaatsprake is van een mindere grondlaag is het zwart minder intens van kleuruiting.

Isabel, bezit van bruin-eumelanine en gereduceerd phaeomelanine. De lichtbruine rug- en flankbestreping wordt veroorzaakt door de mindere grondlaag van phaeomelanine. Bij de bruine kanarie is zij immers volledig aanwezig, waardoor het bruin voller en warmer is.

Pastelgroep

Groenpastel, de afzwakking van de totaalkleur wordt teweeg gebracht door vermindering van de eumelanine, werking van de 2de reductiefactor (pastelfactor). Phaeomelanine is ongewijzigd aanwezig.

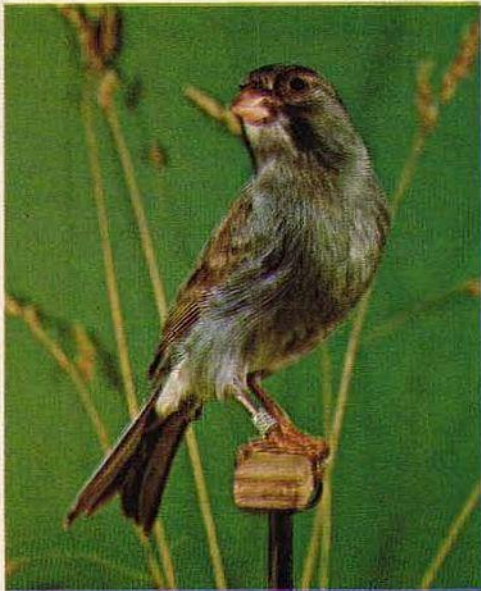
Bruinpastel, vermindering van de bruin-eumelanine en de volheid van phaeomelanine geven een egaliserend kleureffect, hetgeen resulteert in een streeploos rugdek.

Agaatpastel, een samenspel van enerzijds de reductie van zwart-eumelanine en anderzijds de reductie van phaeomelanine.

Isabelpastel, de zachte pigmentkleur en streeploosheid worden verkregen door de reducering van bruin-eumelanine en phaeomelanine.

Uit deze summie gegevens kunnen we concluderen dat de pastelfactor het sterkst werkt op bruin-eumelanine. De bruin- en isabelpastel zijn immers streeploos, terwijl de groen- en agaatspastel bestreping in rugdek en flanken tonen. Dit in tegenstelling met de satinetfactor, deze heeft immers de sterkste werking op zwart-eumelanine.

Hoewel, hier ligt een klein addertje onder het gras, de groenpastel-grijsvleugel zou tegenstrijdig zijn aan deze theorie.



Staalblauw



Zilveragaat

vogels die vragen worden overgeslagen

door Jos van Himbergen

f. **14.⁹⁵**

(f 16,95 Franco p. post)



Een uniek boek over vogelvoeding en al wat daarmee verband houdt, op populair wetenschappelijke wijze geschreven door Jos van Himbergen, deskundig en bekend van vele landelijke lezingen over dit onderwerp.

Iedere vogelliefhebber, die duidelijk geïnformeerd wil zijn over de problemen en mogelijkheden van voeding voor vogels, vindt in dit naslagwerk antwoord op vele vragen over;

- grondregels der voeding,
- behoefte aan vitaminen,
- de invloed van licht, lucht, vocht en temperatuur op de voeding,
- vogelzaden en kunstmatige voeders,
- voeding in de kweek-, rui-, en rustperiode,
- ontsmettings-, en bestrijdingsmiddelen,
- afwijkingen ontstaan door gebrek aan bepaalde voedingselementen,
- en vele andere onderwerpen.

Een boek dat prettig is om te lezen en vol nuttige tips om in de praktijk toe te passen.

Te bestellen rechtstreeks bij de schrijver:
Jos van Himbergen, Hertog Janstraat 7,
Middelbeers, door overmaking op giro
2992182. Prijs f 14,95 (f 16,95 Franco p. post)

CéDé

Dit boek werd geschreven in opdracht van;
VOGELVOEDERS

Grijsvleugel, deze noemen we apart om reden dat de grijsvleugel de „sterk verdunde variatie” is van groenpastel. De afzwakking van het zwart-eumelanine is zodanig dat de pigmentatie een grijsachtig karakter heeft en er sprake is van een verplaatsing van het zwart naar de baardtoppen van de vleugel- en staartpenen. Idealistisch voorgesteld een grijze vogel met een zwarte omzoming in vleugel- en staartpenen.

Het vermoeden dat hier de werking van een multiple-allelomorfe (toestandsverandering van een factor) aansprakelijk is voor dit effect is zeker gerechtvaardigd. De grijsvleugelfactor blijkt alleen te werken bij een volledig bezit van phaeomelanine en gereduceerd zwart-eumelanine. Inzake deze materie is het misschien goed de inleiding van dit artikel nog eens te herlezen.

Inogroep

Groen en bruin, deze twee ino's kunnen we rubriceren onder de benaming Phaeokanarie. De „inofactor”, beter zouden we het eumelaninebeletter kunnen noemen in verband met het beletten van de ontwikkeling van de zwart-eumelanine bij de groene en het bruin-eumelanine bij de bruine, heeft tot gevolg dat de toppen van de veren voorzien zijn van een bruine „omzoming”, daar ligt immers de sterkste concentratie van phaeomelanine.

Agat en isabel, die we afhankelijk van de „bijkleur”, in dit geval wordt het de „hoofdkleur”, aanduiden met Albino, Rubino en Lutino, is het resultaat van de beletting van eumelanine en reducering van phaeomelani-

ne. Daardoor is de vogel zogoed als pigmentloos. Bij deze kleurslag is het de bedoeling ze geheel pigmentloos te fokken, hetgeen zeker geen onmogelijke opgave is. Als men maar gebruik maakt van de juiste fokcombinaties.

Terug naar de Satinet. We merken op dat tussen de Phaeo en/of Ino en Satinet een groot verschil is. Beide factoren beletten of belemmeren, zoals u het noemen wilt, een melaninesoort. De inofactor werkt op de eumelanine en de satinetfactor in hoofdzaak op de phaeomelanine.

Wat zijn nu de gevolgen als we deze twee factoren verenigen in een kleurbeeld? Door hun gezamenlijke invloed wordt zowel de eumelanine als phaeomelanine belet in zijn ontwikkeling, zodat een volkomen blanke vogel het resultaat is. Niemand zal bij een dergelijke vogel kunnen zeggen wat z'n ware identiteit is. Alleen de nauwgezette kweker van betrokken vogel kan weten wat de erfelijke waarde is.

Dergelijk soort van blanke vogels zijn ook te fokken uit sommige combinaties van satinet-opaal, ino-opaal of satinet-ino-opaal. Het zou te ver voeren om alle mogelijke combinaties op papier te zetten. Bij het schrijven heb ik mij beperkingen op moeten leggen en heb mij bepaald tot de direct waarneembare kenmerken bij pigmentvogels.

De bedoeling is dan ook, dat men een factor beslist niet moet zien als een zelfstandig opererende eenheid, doch als een passend deel in een ontwikkelingsproces dat leidt naar een specifieke kleur.

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten



Wij importeren „Quiko”, spec.
Opfok en Conditievoer voor
alle vogels!

Vogelhandel „**BENNY SLAGERS**”

Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)

Telef. 05478 - 682

's Zondags tot 2 uur.

“VERAKA”

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor
pelsdieren, pluimvee en vogels - Voor-
fronten in alle maten - Tevens opvouw-
bare kooien voor honden, katten, duiven,
papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

“VERAKA”

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448
Terheijden N.Br.

404



INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

Het komt niet vaak voor dat wij ons genoodzaakt voelen een artikel door een redactionele inleiding te laten voorafgaan. Dat wij het bij dit artikel nodig vinden, komt omdat wij even gearzeld hebben het artikel op te nemen, daar het wellicht weerstand bij de lezers zou kunnen oproepen. Wij menen echter dat, hoewel de zonder meer fraaie foto's soms op het eerste gezicht minder prettig aandoen, ze toch zo belangrijk en interessant zijn dat we dit onze lezers toch niet mogen onthouden. Het is een unieke serie foto's, voorzien van een duidelijke toelichting.

In geen enkel vogelliefhebbersblad zijn wij iets dergelijks tot nu toe tegengekomen, terwijl het voor de kwekers toch belangrijk is om te weten wat zich in het vogellichaam afspeelt. Kunt u zich voorstellen dat wij er – ondanks onze aanvankelijke huivering – trots op zijn dit unieke artikel te kunnen brengen?

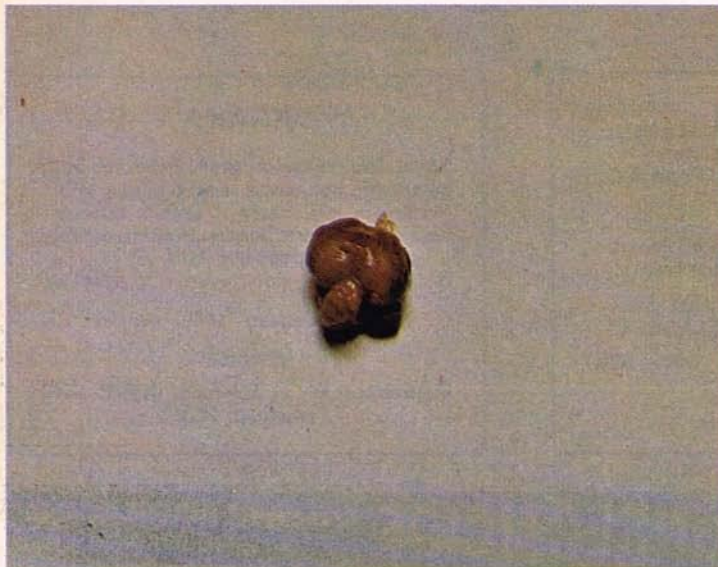
Chris Walraven

VOGEL

EEN WONDERLIJK WEZEN

Tekst en foto's C. E. van Berkel

Elke vogel heeft onder de hersenen, ingebed in de schedel, een wonderlijk „instrumentje”, een kleine endocrine klier, genaamd hypofyse. Deze hypofyse is het fundamentele regelorgaan welke de jaarlijkse cyclus die de vogel doormaakt regiseert. Deze cyclus kunnen we verdelen in drie



*De vogelhersenen,
waaronder zich de
hypofyse bevindt*

perioden, te weten de regeneratieve periode, de acceleratieve periode en de culminatieve periode. De regeneratieve periode kunnen we beschouwen als een rusttijd, een inaktieve periode, waarin de rui plaats vindt. In deze fase zijn de voortplantingsorganen bijzonder klein van vorm en gewicht; niet groter dan een speldeknop en ongevoelig voor uitwendige prikkels.

Het langer worden van de dagen en het ontluiken van bomen en planten in het voorjaar wordt door de vogel opgemerkt en aan de hersenen doorgegeven. Hierdoor wordt de hypofyse geprikkeld. Deze hypofyse zet de produktie van gonadotrope hormonen in werking.

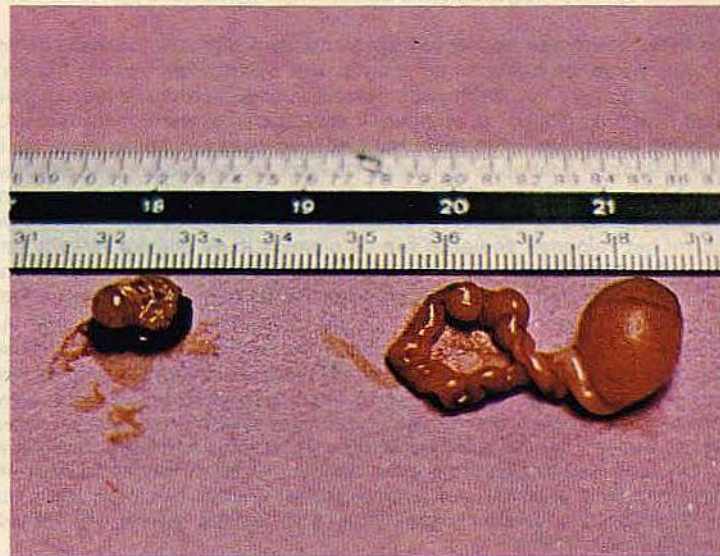


Deze kanariepop bevond zich aan het einde van de culminatieve periode. Van de eileider was nauwelijks iets waarneembaar, terwijl de eierstok nog slechts enkele millimeters groot was. In een later stadium zou hij nagenoeg niet meer te zien zijn geweest

Hormonen

zijn stoffen die worden gevormd door klieren met inwendige afscheiding (schildklier, bijnier, eierstok) en werken remmend of prikkelend op andere organen. De vogel komt dan in de acceleratieve periode waarin zich alles ontwikkelt om tot voortplanting te komen. De gonadotrope hormonen opgenomen door het bloed stromen met het bloed mee en doen de voortplantingsorganen uitgroeien om te komen tot de produktie van zaad- en eicellen.

Volgens Steeve waren die organen bij een kauw ruim 250 maal groter dan tijdens de inaktieve periode; die van de mussen bijvoorbeeld wogen honderden malen zwaarder.



*Links: uitgenomen gedeelte van een eierstok. Let op de grootte van de meest rijpe eidooier uiterst links
Rechts: uitgenomen gedeelte van een eileider waarin zich een bijna compleet ei bevindt*

Het is wel een onvoorstelbaar uitgekiende zaak. Buiten de broedtijd, wanneer ze tóch geen voortplantingsorganen nodig hebben, zijn deze heel klein, wat een enorme gewichtsbesparing oplevert. Elke mogelijkheid die daartoe kan leiden is in de loop van hun ontwikkeling aangegrepen. Daarom ook produceert de vogel haar eieren een voor een en niet allemaal tegelijk zoals dat bij reptielen voorkomt.

Hormonen

welke door de schildklier worden geleverd, doen bij verschillende soorten, zoals wevers en wida's, het bescheiden verenpakje veranderen in een werkelijk fraaie bruidstooi. Ook andere geslachtskenmerken, zoals de verandering van snavelkleur bij o.a. gouldamadines en diamantvinken en het toenemen van de zang, worden daardoor veroorzaakt. Zo nemen ook de bloedlichaampjes toe en bevatten deze een veelvoud aan eiwitten, vetten, kalk en diverse vitaminen etc. Voorts treden veranderingen aan de buikhuid op. Veertjes vallen uit en er ontstaat een broedplek die meer en rijker is doorbloed.

De acceleratieve periode sluit zich af met hofmaken en nestbouw en wanneer het nest klaar is, de paringen plaats vinden en het broeden begint verkeren de vogels in de culminatieve periode.

Meestal vinden de echte paringen plaats als het nest nagenoeg gereed is. In het algemeen hebben de vogels geen UITWENDIGE geslachtsorganen en is de cloaca (Latijns voor riool) van beide geslachten nauwelijks verschillend. Op enkele groepen na, o.a. eenden, bezit de mannelijke vogel geen penis.

Wanneer de paring plaats vindt

zijn de buitenste delen van de cloaca van man en pop naar buiten gestulpt. Ze worden stevig tegen elkaar gedrukt en dan stort de man zijn spermatozoïden in de cloaca van de pop. De spermatozoïden (zaadcellen) waren, tot de paring plaatsvond, bij duizenden opgeslagen vlak voor de cloaca van de man. Door het toedoen van de hormonen waren zij eerder van de testes (zaadballen) afgescheiden en door de zaadleiters naar de opslagplaats getransporteerd.

Het popje zal zich tijdens de paring goed moeten kunnen vasthouden en het mannetje zal niet aan een van de pootjes invalide moeten zijn.

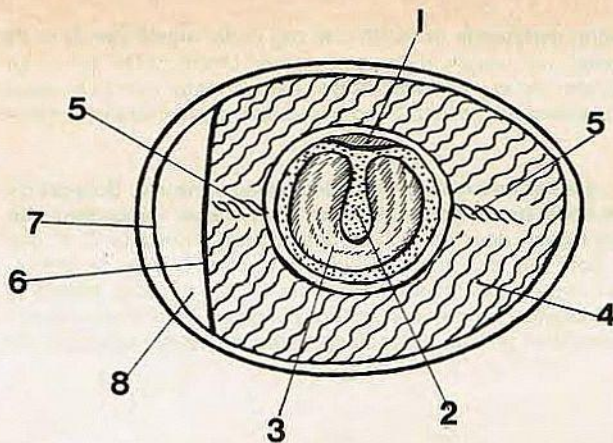
Het ei is een levende cel

uitgerust met de voor zijn ontwikkeling benodigde voedingsstoffen. De oorsprong van het ei ligt in de eierstok, ovarium, waarvan elke vogel er één heeft. In het eerste stadium van ontwikkeling heeft zij er twee, doch voordat de vogel uit het ei komt is de rechter eierstok reeds gedegenereerd en ontwikkelt zich alleen de linker. Alleen roofvogels hebben, althans de vrouwtjes, een rechter EN een linker eierstok waarvan er overigens toch maar één dienst doet.

Het ovarium, de eierstok, is een klierachtig orgaan in de lichaamsholte en bevat een aantal eidooiers. Het aantal eieren dat het popje gedurende haar leven zal leggen is al vooraf bepaald. In eerste aanleg zijn deze als microscopisch kleine cellen aanwezig. Tegen dat de pop broedrijp is zwelt een aantal daarvan als nodig is voor dat broedseizoen. Het doet lijken op een druivetro met kleine mini-druifjes.

Een eidooier, ofwel eicel met celkern, ook wel ova genoemd, is na rijping zodanig compleet dat deze vrijkomt en wordt opgenomen in de eitrichter welke het begin is van de lange kronkelige eileider, het oviduct.

De in de cloaca van het popje uitgestorte zaadcellen van de man zijn voorzien van een scherpe punt, het acrosoom, en hebben een staartje. Dat staartje kan worden gezien als een zweepstaartje waarmee ze zich in het spermatide plasma kunnen voortbewegen. Ze zwemmen bij wijze van spreken naar boven de eileider in en houden daarbij als het ware een wedstrijd. De eerstkomende boort zich met het acrosoom in de eicel dat zich nog boven in het oviduct, de eileider, bevindt. Het staartje blijft achter en gaat op in de massa. Na deze samensmelting van zaadcel en eicel wordt door de eicel aan het oppervlak een vliesje afgescheiden en met dit bevruchtingsmembraan wordt de eicel hermetisch afgesloten. Er kunnen geen zaadcellen meer in de eicel komen. De andere zaadcellen wachten nu tot het volgende dooiertje van de eierstok in de eileider terecht komt om opnieuw een aanval te doen. Dit verklaart dat met één paring meerdere eicellen bevrucht kunnen worden. Met andere woorden, het popje kan na één paring ruimschoots een broedsel bevruchte eitjes leggen. De uitgestorte zaadcellen kunnen ongeveer 14 dagen in het lichaam van de pop in leven blijven. In de meeste gevallen duurt de „fabricage“ van het ei een etmaal, bij parkieten twee dagen. In deze korte tijd zwelt de eidooier sterk op. Wanneer de eidooier ten gevolge van de werking van trilharen en spieren van de eileider verder daarin naar beneden wordt getransporteerd, komt er om de dooier een vlies, terwijl de eileider schroefvormige bewegingen maakt en de eidooier steeds om zijn as moet draaien. Om de dooier komt het eiwit dat in de eileider door ontelbare kliertjes wordt afgescheiden. Het eiwit is dan nog vloeibaar, maar door het steeds draaien wordt dit dikker en ontstaan er tenslotte twee taaie strengen, de hagelsnoeren. Hierna wordt het ei door een witte taaie schalenhuid omgeven. In het onderste gedeelte van de eileider komt om het geheel een kalkachtige brij die bij het verharderen de schaal vormt.



1. Kiemschijf
2. Witte dooier
3. Gele dooier
4. Eiwit
5. Hagelsnoeren
6. Binnenste schaalvlies
7. Schaalvlies
8. Luchtkamer

De meeste hollenbroeders leggen witte eitjes,

logisch, want zij liggen voor iedereen verscholen en behoeven geen schutkleur. Andere daarentegen, zoals bijvoorbeeld de kanarie en onze wildzang, leggen gekleurde en/of getekende eitjes. De grondkleur van de eischaal is reeds in de kalkbrij in oplossing aanwezig, het is een galkleurstof. De tekening echter wordt pas op het laatste moment afgezet en ontslaat door bloedstolsels. Het is een vorm van pigmentering. Over het aantal kleurstoffen zijn de geleerden het niet helemaal met elkaar eens; men neemt aan dat dit er 3 of 4 zijn.

Tenslotte komt er om het ei nog een wasachtige laag die een te grote verdamping moet tegengaan. Hierna verlaat het ei via de cloaca het lichaam. De kalkschaal krijgt zijn stevigheid en de luchtkamer vult zich met lucht. Bijna gelijktijdig valt de volgende eidooier van de eierstok in de eitrechter.

Weet een popje wanneer haar legsel compleet is?

Houdt zo dan gewoon op met leggen en begint ze te broeden of zijn op een gegeven moment alle rijpe drulpjes geplukt en moet zij wachten tot de volgende oogst?

We hebben gezien dat via de hypofyse het gonadotrope hormoon werd geproduceerd. Dit hormoon werkte stimulerend op de ontwikkeling en de rijping van de voortplantingsorganen. Toen het popje aan de leg begon is de eierstok ook een hormoon gaan produceren. Dit oestrogeen hormoon is via het bloed bij de hypofyse gekomen en werkt remmend op de produktie van het gonadotrope hormoon. Naarmate er meer eidooiers door het ovarium, de eierstok, worden afgestoten wordt de hoeveelheid oestrogeen opgevoerd, met het uiteindelijke resultaat dat er geen gonadotrophine meer wordt afgeleverd en de leg ophoudt.

Door die produktievermindering van gonadotrope hormonen heeft de hypofyse een ander produkt op de markt gebracht. Uiteindelijk moest de fabriek toch draaiende blijven. Ze is toen begonnen met de produktie van het hormoon prolactine. Door deze laatste hormonen wordt de vogel geprikkeld om te gaan broeden. En zie, ze doet dat ook, zonder meer, zuiver instinctmatig.

De samenstelling van het ei

bestaat uit plm. 75% water, plm. 11% vetten, plm. 12% eiwitten en 1% zouten.

De gele dooier wordt ook wel voedingsdooier genoemd. Op deze voedingsdooier bevindt zich de vormingsdooier. Dit is een kleine ronde witte vlek en wordt dan ook wel witte dooier genoemd. In deze witte of vormingsdooier bevindt zich de celkern en hieruit zal straks de jonge vogel ontstaan.

Door voortdurende deling van deze cel (1 wordt 2, 2 wordt 4, 4 wordt 8, 8 wordt 16 etc. etc.), zo telt het menselijk lichaam 60.000 miljard cellen) tengevolge van de door bebroeding ontstane warmte, ontstaat er een harmonisch geheel van cellen, het embryo.

De hagelsnoeren zorgen ervoor dat de in gewicht lichtste kant van de dooier boven blijft, daar waar de witte dooier zich bevindt. Op deze wijze wordt die direkt verwarmd ook wanneer het ei eens gekeerd zou worden.

Meestal geschiedt de bebroeding door lichaamswarmte van het mannetje of popje. Sommige soorten maken ook nog gebruik van zonnewarmte of warmte welke tengevolge van rotting van plantaardige stoffen wordt verkregen. Voor het uitbroeden is een temperatuur nodig van 37,5° tot 40° C.

De broedduur is afhankelijk van de vogelsoort en daarmee ook van de grootte van het ei. Het gemiddelde ligt tussen de 18 en 26 dagen. De struisvogel broedt ongeveer 55 dagen, de kolibrie 11 dagen, de kanarie 13 dagen en de japanse meeuw 21 dagen.

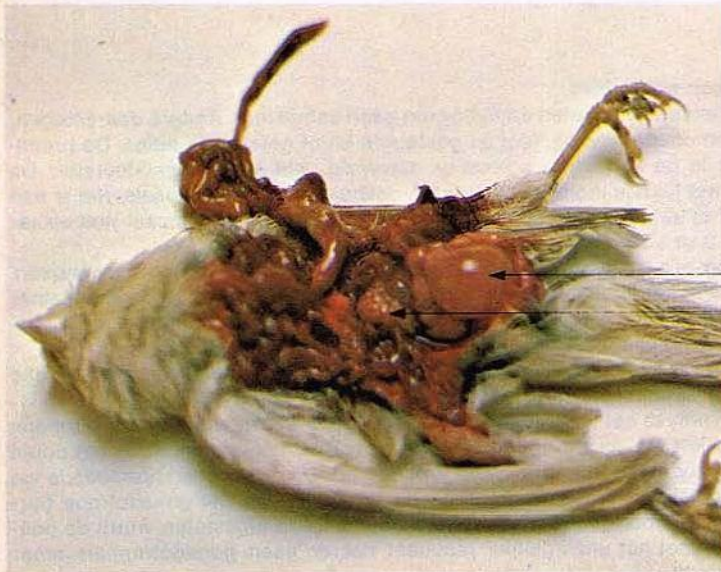
Hollenbroeders hebben in het algemeen een langere broedtijd dan de overige soorten. Ook wel weer begrijpelijk, want hollenbroeders zitten aanmerkelijk rustiger doordat zij geheel verscholen zijn.

Ook weer zo'n wonderlijke zaak

dat broeden. Tot aan de broedtijd en vooral gedurende de nestbouw zag je de vogels steeds in de weer. Ogenscheinlijk hadden ze geen moment rust, vlogen af en aan en waren steeds actief. En nu, nu er eieren zijn en er gebroed wordt is het een en al passiviteit. Alles laten ze langs zich heen gaan zonder daarop te reageren. Alle impulsen, waarmede ze toch boordevol zitten, onderdrukkend; het is vreemd . . .

Het eiwit is het voedsel voor het embryo

Tevens bevindt zich in dat eiwit zuurstof, die het embryo voor de ademhaling verbruikt. Doordat de snel groeiende kiem steeds meer zuurstof nodig heeft wordt die door de poreuze kalkschaal van buiten af aangetrokken. De kwade gassen gaan door die schaal naar buiten. Tenslotte is er een zodanig gebrek aan zuurstof, mede ook door het steeds groter worden van het diertje, dat het inmiddels volgroeide jong het te benauwd krijgt en alle krachten inzet om uit zijn benarde positie te geraken. De meeste brengen met een zogenaamd eitandje, een scherp puntje op de snavel, het eerste barstje in de schaal aan. Vlak daarnaast het tweede, net zolang totdat de schaal opengedrukt kan worden; het jong is geboren.



Eileider
Eierstok

*Kanariepop in de
culminatieve periode*



*Groenling man in de
culminatieve periode.
Duidelijk kunt u de
testes zien liggen*

*Uitgenomen testes van
een groenling*



Vlak vóór het uitkomen heeft de jonge vogel de gehele voedingsdooier naar binnen gezogen en heeft zo voldoende voedsel voor de eerste 48 uur van zijn of haar bestaan.

Alle vogels bereiken in het ei niet eenzelfde hoge ontwikkeling. We kennen nestblijvers en nestvlinders (kwartels en fazanten). De eersten komen, soms op een enkel borstveertje na, naakt en blind ter wereld. De nestvlinders zijn bevederd en hebben reeds goed ontwikkelde zintuigen.

De kleine nestblijvers kunnen na ongeveer drie weken vliegen, andere pas na enkele maanden.

*Deze foto toont u
duidelijk de broedplek*



Nu moet u voor de aardigheid niet verder lezen,

uw ogen sluiten en in uw gedachten de gehele ontwikkeling van een nieuw vogelleven eens de revue laten passeren. U begint dan bij die wonderlijke signaalstoffen die we hormonen noemen en dan de fabricage van het ei. Denk daarbij ook eens aan de ontwikkeling van een nieuw MENSENleven. De vrucht in de moederschoot die daarin tot volledige ontwikkeling komt en ook rechtstreeks is verbonden met de bloedsomloop van de moeder. En de vogel . . . alles zit verpakt in een kalkschaal; energie, voedingsstoffen etc. In een volkomen isolement ontwikkelt zich een nieuw leven, geheel los van de moeder. Het enige wat nog nodig is zijn warmte, zuurstof en een goede luchtvochtigheid. Het is fascinerend en alle superlatieven schieten hierbij tekort.



ZONLICHT

UIT UW STOPKONTAKT
DAT IS ...

TRUE-LITE

voor gelukkige vogels

De enige – gepatenteerde – buislamp met het volledige zonnenspectrum incl. het heilzame ultra-violet. Onontbeerlijk voor de vitaliteit van Uw vogels. TRUE-LITE past in normale balkarmaturen van 15, 20, 30 en 40 W.

Vraag inlichtingen bij de dierenhandel of de importeur:
HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.
Mathenesserlaan 299 - Rotterdam - Tel. (010) 23 58 35

Jssel

NIEUW

insectenvoer ^{geel} ^{groen}
honingvoer grof
briljant honing
universeelvoer populair
briljant droog
briljant vet • universeelvoer



CÉDÉ VOGELVOEDERS
TILBURG, LANGESTRAAT 104, TEL. 013-423156



GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties. Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag
W. ROUPPE VAN DER VOORT



De



40 jaar NBvV

B. J. Bos
ere lid N.B.v.V.

Gaarne voldoe ik aan het verzoek van de redactie om t.g. van het 40-jarig bestaan van onze Bond in het jubileumnummer e.e.a. te vertellen over mijn bevindingen die ik gedurende de 12 jaar dat ik penningmeester was, heb meegemaakt.

Eerst wil ik nog wel vermelden dat onze Bond is opgericht op initiatief van de vereniging „Nut en Genoegen”, thans afdeling Utrecht, waarvan de heer Passchier toen voorzitter was.

Kort nadat ik in Utrecht kwam wonen werd ik lid van deze afdeling. Dat was in 1935. Ik mag dus wel zeggen dat ik het wel en wee van de Bond bijna vanaf het begin heb meegemaakt, hoewel ik toen nog geen deel uitmaakte van het Bondsbestuur. Dat gebeurde in mei 1947 toen ik het penningmeesterschap overnam van de heer Heesemans. Deze had na de bevrijding het penningmeesterschap overgenomen naar ik meen van de heer Custers uit Tilburg.

Het gehele archief dat ik overnam was niet groot en kon ik in een aktentas meenemen. Wel iets anders als in 1959 toen ik het penningmeesterschap overdroeg aan de heer Van Splunter en er een luxe auto en een Volkswagenbus aan te pas moesten komen om e.e.a. naar Bergen op Zoom te vervoeren.

Maar in 1947 telde de bond toen ook maar 22 afdelingen met in totaal enkele honderden leden.

Het was dus zaak om hierin verbetering te brengen. Districtscommissarissen waren er nog niet en het lag op de weg van de bondsbestuurders om nieuwe afdelingen op te richten. Wij gingen dan ook wat ge noemt „de boer op”. Aangezien ik de beschikking had over een auto en vanwege mijn werkzaamheden in een groot gedeelte van Midden-Nederland kwam kon ik overal informeren of er vogelliefhebbers waren. Had ik dan contact met enkele liefhebbers dan werd afgesproken dat zij een vergadering zouden be-

leggen, waarbij ik dan aanwezig was. Zodoende heb ik het genoegen gehad diverse afdelingen te kunnen oprichten, hetgeen de heer Passchier eveneens gedaan heeft.

Toen er later districtscommissarissen kwamen werd het voor het Bondsbestuur wat gemakkelijker, hoewel wij er toch nog wel eens 's avonds op uit moesten als er bijvoorbeeld moeilijkheden waren bij een afdeling.

Toen de bond zich gestadig uitbreidde ging de administratie veel meer tijd vergen en was het de laatste jaren zó dat er zeker 35 à 40 uur per week aan gewerkt moest worden en was er van een vrije zondag zelden sprake. Zoals ik reeds mededeelde telde de Bond in 1947 enkele honderden leden en was dit aantal in 1959 gestegen tot ca. 14.000 leden.

Het werd zo langzamerhand een bedrijf, waarin het werk niet meer in iemands vrije tijd „pro Deo” kon worden gedaan en werd wijlen de heer Flipsen naar ik meen in de loop van 1958 aangesteld als administrateur, speciaal belast met de ledenadministratie, waardoor de heer Passchier en ondergetekende wat ontlast werden.

Toen in 1959 de heer Passchier en ik uit het Bondsbestuur traden nam de heer Van Splunter het penningmeesterschap van mij over en werd op bescheiden wijze het bondsbureau gevestigd in Bergen op Zoom, waaruit tenslotte het huidige Bondsbureau tot stand is gekomen.

Dat zulks kon geschieden kwam door de grote uitbreiding van het ledental. Aan mijn 12-jarig bestuurslidmaatschap heb ik vele aangename herinneringen, ook wel minder prettige, maar deze zinken in het niet bij de aangename en de vele vrienden die ik er van heb overgehouden.

Met verschillende afdelingen, waarvan ik het genoegen had deze te kunnen oprichten, heb ik nog steeds contact en bezoek ik nog jaarlijks een paar tentoonstellingen. Ik zou de vo-

gelliefhebberij die ik zo'n 60 jaar beoefen dan ook niet kunnen missen.

Over 1 geval zou ik nog iets willen vermelden, n.l. over de „Hulpactie Watersnood 1953". Door het hoofdbestuur was het initiatief genomen om leden van de Bond in het rampgebied zoveel mogelijk schadeloos te stellen. Uit de bondskas werd f 1000,- beschikbaar gesteld en verder was het wachten op bijdragen van afdelingen en verspreide leden. Ondanks herhaalde oproepen in Onze Vogels kwam er slechts f 995,20 binnen zodat in totaal een bedrag van f 1995,20 beschikbaar was, hetgeen wel teleurstellend was. Aangezien de opgegeven schade f 7391,- bedroeg

kon slechts 27% worden uitgekeerd (zie Onze Vogels van februari 1954).

Hoewel het niet in mijn bedoeling lag om namen te noemen van bestuursleden waarmee ik heb mogen samenwerken, wil ik toch één uitzondering maken, nl. voor de heer Paschier. Met hem heb ik uitstekend samengewerkt. Praktisch dagelijks hadden wij contact met elkaar, hetzij mondeling, hetzij telefonisch, om de belangen van de Bond zo goed mogelijk te kunnen behartigen.

Tenslotte spreek ik de wens uit dat het onze Bond steeds goed moge gaan en wens ik het bestuur van harte geluk met het 40-jarig bestaan.

40 jaar NBvV

In 1958 is de bond er toe overgegaan om de ledenadministratie en alles wat er aan een dergelijke organisatie vast zit in handen te geven van een gesalarieerde medewerker. Tot dat moment zat alles min of meer verspreid in den lande en werd het vele werk door de bestuurders in vrije tijd verricht. Het steeds groeiende ledental maakte deze werkwijze op den duur onmogelijk en we kunnen

*an ook voor diegenen die dat tot het einde



480

15 JAAR BONDSBUREAU



hebben volgehouden de grootste bewondering hebben. Denk alleen maar eens aan de adressering van het bondsblad; eind 1957 waren er toch al 10.000 leden.

DE EERSTE BONDSADMINISTRATEUR

was de heer L. Flipsen. Hij woonde in Bergen op Zoom en in een boven een pakhuis aldaar gehuurde ruimte werd het eerste bondsbureau ingericht. Naarmate de bond groter werd, werd dat eerste kantoor te klein en in 1964, we telden toen 26.576 leden, kon op een redelijke wijze een pand worden aangekocht.

HET WAS EEN OUD HERENHUIS

dat voor de toen heersende omstandigheden uitstekend geschikt was om als kantoor te worden benut. Er was ruimte voldoende. In een gehuurd pakhuis werd het TT-materiaal opgeslagen. De groei ging echter gestadig door. Niet alleen het aantal leden maar ook het aantal afdelingen nam toe. Naast meer administratief werk noopte dit ook tot de uitbreiding van

Ussel

De

ALLERLEI AKTIVITEITEN

Zo werd, om de bulletins en allerlei organisatorische voorlichtingsbrieven er meer verzorgd te doen uitzien, een kleine offsetmachine aangeschaft. De mogelijkheden hiervan werden al spoedig onderkend en het gevolg was dat velerlei zaken welke voorheen moesten worden uitbesteed in eigen beheer gedrukt konden worden.

Niemand had en kón dat voorzien, maar ook dit pand werd te klein. Bovendien baarde de opslag van het steeds toenemende TT-materiaal ernstig zorgen.

GOEDE RAAD WAS DUUR

en men besloot het bouwen van een nieuw pand in studie te nemen. Dit resulteerde al vrij spoedig in een goed bouwplan. Met medewerking van de gemeente Bergen op Zoom kon voor een zeer acceptabele prijs een stuk bouwgrond worden gekocht. De aanvraag en verlening van de bouwvergunning verliepen voorspoedig en in juli 1971 kon de aannemer met de bouw beginnen.

WE VERHUISDEN

voor de tweede keer en op 22 maart 1972 zaten we in het nieuwe pand aan de Aletta Jacobsstraat. Op 29 april d.a.v. is het gebouw officieel geopend. We beschikken nu over een kantoorruimte van ruim 200 vierkante meter terwijl de opslagruimte ongeveer 230 vierkante meter is. Alles is overzichtelijk onder één dak. Nóg kunnen we veel bewondering hebben voor het gedegen vakmanschap van de aannemer en diens personeel. Ruim anderhalf jaar werken we er nu in en er valt niet het geringste haarscheurtje te bespeuren. Het is een bijzonder degelijke bouw.

ONS MACHINEPARK

is up to date. Zo stelt ons een nieuwe offsetmachine en belichtingsapparatuur in staat om alle drukwerk, zoals mutatiebloks, ringenverzamelstaten, keurbloks, inschrijfregisters, groene boekjes, propagandafolders, standaardreizen etc. etc. volledig in eigen beheer te vervaardigen. De kalender en „Onze Vogels” zijn nog de enige die worden uitbesteed. Een nieuwe adresseermachine stelt ons bovendien in staat om voor uw maandblad grotere wikkels te verwerken waardoor de kans op beschadigde ontvangst is verkleind.

EEN BELANGRIJKE RUGGESTEUN

moet dat voor de meer dan 650 afdelingen zijn, die daardoor op een goedkope manier aan hun materiaal kunnen komen. Immers, arbeidskosten worden niet berekend. Het feit dat de laatste jaren de prijzen van het centraal magazijn wat zijn gestegen is te wijten aan de verhoogde BTW en portokosten. He-



las kunnen ook wij daar weinig tegen doen. Met de verhoogde omzet van het centraal magazijn zijn ook de ringenbestellingen toegenomen, bedroeg het aantal mutaties in 1972 bijna 15.000 en zijn er in dat jaar ongeveer 30.000 poststukken verzonden.

HET IS EEN HEEL BEDRIJF

geworden, waarvan naar onze mening nog te weinig leden voldoende kennis hebben. De heer Van Berkel en zijn mensen kunnen zich namelijk niet altijd aan de indruk onttrekken dat er door verschillende afdelingsbestuurders wat te gemakkelijk over wordt gedacht. Als voorbeeld de betalingen. Ondanks regelmatige verzoeken in dit blad en in de voorlichtingsbrieven aan de afdelingen komt het nog herhaaldelijk voor dat op betalingsbewijzen noch de naam, noch het kodenummer van de afdeling en noch de reden van betaling is vermeld. Het is dan een schier hope-loze zaak om dat uit te zoeken.

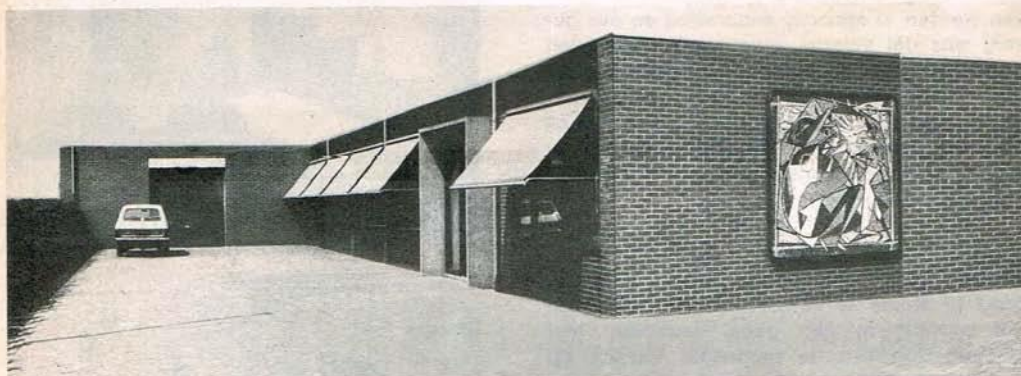
Het gebeurt dat er ringenbestellingen maanden blijven liggen omdat er geen betaling volgt. De betrokken ringencommissaris wordt dan regelmatig aangeschreven zonder dat daar weer reactie op komt. Zo zijn er meerdere puntjes op te noemen welke veel zoekwerk en fouten kunnen veroorzaken.

WAT MEER AKKURATESSE

van de betrokkenen zou zeer op prijs worden gesteld. Niettemin is de relatie afdelingen -

bondsbureau erg goed te noemen en we hopen van harte dat dit zo blijft. Wat het gebouw zelf, de machines en de materialen betreft, we mogen er erg trots

op zijn. Alles bij elkaar kunnen we zeggen dat het hart van de bond – ons bondsbureau – in optimale konditie is en dat belooft een hopelijk lang en gezond leven.



Ussel

BESTEL NU :

DE VOEDING VAN VOGELS

door ing. J. P. Holsheimer

Prijs ± f 16,90

Dit boek behandelt:

- Voeding van alle siervogels
- Voederanalyses en recepten van voedermengsels, opfokvoerders en krachtvoerders.
- Functies van eiwitten, vetten, koolhydraten, vitaminen, mineralen en alle andere werkzame voedingsstoffen in het vogellichaam.
- Zaden, granen, peulvruchten, vruchten en kunstmatige voedingsprodukten.
- Voedingstekorten en de wijze om deze te voorkomen of te verhelpen.
- Antibiotica, aminozuren, enzymen, hormonen, kleurstoffen, vitaminen, embryosterfte, kruipersziekte, vetzucht, ultraviolet licht, enzovoort.
- Vangen en kweken van voedseldieren.

Dit boek is geschreven voor alle vogelliefhebbers, alsook voor voedselabrikanten en dierentuinen. Een populair-wetenschappelijk standaardwerk van een terzake kundige auteur, waarin een helder en duidelijk beeld wordt gegeven van het voedselgebeuren bij vogels.

Het boek telt meer dan 150 bladzijden en bevat 33 hoofdstukken, 27 tabellen met o.a. voedingswaarden, 50 foto's en een inhoudsopgave met een register van ongeveer 600 trefwoorden.

Niet aarzelen. Bestellen bij KOENS algemene boekhandel. Het boek wordt u dan direkt na verschijnen met een rekening toegezonden.

Bestelbiljet.

Uitknippen of overschrijven op briefkaart.

Een postzegel hoeft u niet te plakken als u adresseert aan:

KOENS algemene boekhandel, antwoordnummer 1085, Den Haag 2011.

Verzoeken toezending van . . . ex. Holsheimer, VOEDING VOGELS bij verschijnen.

. . . ex.

naam

adres

woonplaats

De

A. P. v. GILS - Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247 - 1579 - 1328

Binsen astrildes	f 35,— p.p.	Zebravinkjes grijs	9,— p.p.
Spitsstaartamadines	35,— p.p.	Zebravinkjes Wit	10,— p.p.
Gordelgrasvinkjes	35,— p.p.	Zebravinkjes zilvervleugel	12,50 p.p.
Cerus amadines	35,— p.p.	Zebravinkjes Masker	12,50 p.p.
Gould amadines R.kop	65,— p.p.	Japanse Meeuwtsjes	7,50 p.p.
Gould amadines Z.kop	90,— p.p.	Witte Rijstvogels	45,— p.p.
Driekleurpapagaai am.	45,— p.p.	Rode Kardinalen	25,— p.st.
Roodkop papagaai am.	110,— p.p.	Mex. Nonpareils	22,50 p.st.
Diamantvinkjes	50,— p.p.	Driekleurnonnen	8,50 p.p.
Bichonwastrildes	50,— p.p.	Witkopnonnen	10,00 p.p.
Rode Zaadkrakers	90,— p.p.	Grijze rijstvogels	11,— p.p.
Zilver diamantduifjes	30,— p.p.	Grote Texorwevers	10,— p.p.
Brillant diamantduifjes	90,— p.p.	Oranjewevers	12,50 p.p.
Gele mankanaries	17,50 p.st.	Grasparkieten	9,— p.p.
Gele popkanaries	8,— p.st.	Deensbonte parkieten	12,50 p.p.
Rode mankanaries	22,50 p.st.	Lutino en Albino parkieten	12,50 p.p.
Rode popkanaries	20,— p.st.	Fischerie parkieten	45,— p.p.
Border kanaries	60,— p.p.	Personatas	50,00 p.p.
Gloster kanaries	55,— p.p.	Bourks parkieten	50,— p.p.
Stanly Rosellas	275,— p.p.	Roodrug parkieten	45,— p.p.
Prachtrosellas	150,— p.p.	Halsband parkieten	40,— p.p.
Grijze Roodstaart pap.	200,— p.st.	Valkparkieten	35,— p.p.
Blauw Gele Aras	400,— p.st.	Turquosine parkieten	65,— p.p.
Rode Aras	400,— p.st.	Elegant parkieten	85,— p.p.
Kleine Kakatoes	200,— p.st.	Splendid parkieten	150,— p.p.
Engelse Grasparkieten	25,— p.p.		

Verder vele soorten vogels op aanvraag, regelmatig wisselende voorraad.

Wij vragen voor onze Export Rode Kanaries - Grasparkieten - Gele Kanaries - Australische Vinkjes - div. - en andere soorten.

Verzending rembours. Kistjes tegen kostprijs. Vracht rekening koper.
Zondags geopend van 10.00 tot 12.00 uur.

In de week, normale werkdag, van 8.30 tot 12.00 uur en van 1.30 tot 6.00 uur.

Wij hebben regelmatig in voorraad

DUIZENDEN TROPISCHE VOGELS

o.a. Bullbuls, Drongo's, Pitta's, Baardvogels, Saffraanvinken, Toekans, Toekannes, Spreeuwen, Tangara's, Rallen, Dayalijsters, Damalijsters, Bladvogels, Schamaliesters, Irenebullbuls, Wielewalen, Ind. scharrelaars, Gaaien, Wida's, Duijjes, Kwartels, Ara's, Papegaaien; tevens Wolapen, Marmosetjes, Neusbeertjes.

HARLINGER VOGELHUIS

Heiligeweg 17 - Harlingen - Tel. (05178) 3675, b.g.g. 5134

Wederverkopers vraagt prijslijst!

CORICID



een uitstekend middel bij alle infectieziekten, maag- en darmstoornissen, reutel, hoesten, niezen, dikzitten en moeilijke ademhaling.

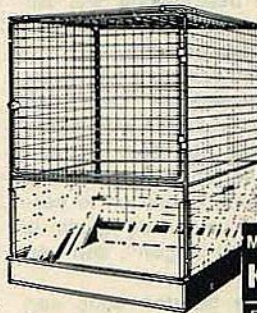
beaphar
RAALTE HOLLAND



PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met oneindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kool, maar een echte vogelwoning!



Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp N.V.
KOMECO-DIVISION
POSTBUS 52 TE ALKMAAR

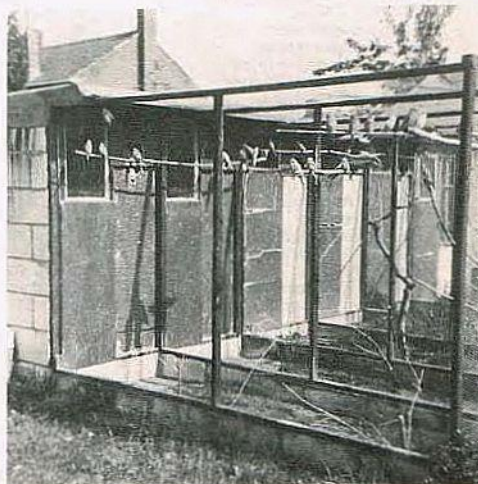
PARADISO BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

Naam:.....
Adres:.....
Plaats:.....

J. Burm,
St. Jansteen

DE VERENIGING IS BELANGRIJK

Toen ik in 1966 met mijn liefhebberij begon, had ik niet kunnen denken, dat dit zo'n loop zou hebben. Tijdens datzelfde jaar bezocht ik de tentoonstelling van de Vogelver. „Vogelvreugd“ te Hulst. Dit boeide mij zo, dat ik mij als lid van deze vereniging opgaf. Door de activiteiten van deze afdeling en het lezen van het maandblad „Onze Vogels“ ben ik mij steeds intensiever aan mijn hobby gaan wijden. Ik ben een liefhebber van parkieten en wel in het bijzonder van grasparkieten. De Vogelver. „Vogelvreugd“ te Hulst is zeer actief. Naast de jaarlijkse tentoonstelling wordt ook eens per jaar een Vogelbeurs gehouden. Ook verschijnt 10 maal per jaar het clubblad, zodat een ieder weet wat er omgaat in de afdeling. Ik hecht veel waarde aan een vereniging en zal dan ook waar mogelijk daarvoor reclame maken.



BANDVINKEN EN NONNEN

door W. A. Tolman

Zoals uit onderstaande beschrijving wel zal blijken, hebben de beide afgebeelde vogelsoorten weinig met elkander gemeen.

In negatieve zin is er wel een punt van overeenkomst. Dit betreft namelijk de „zang“ van beide. De mannelijke exemplaren van beide soorten doen n.l. vreselijk hun best om een lied ten gehore te brengen, doch ze zien praktisch geen kans om er enig geluid uit te persen. Het klinkt wat gek, maar bij beide is er eerder sprake van „zien zingen“, dan van „horen zingen“.

Maar laten we de beide soorten eens aan een nadere beschouwing onderwerpen.

DRIEKLEURNON (Lonchura malacca)

Zoals de wetenschappelijke naam al doet vermoeden, hebben we hier te maken met een echte Aziaat. Het verspreidingsgebied beperkt zich niet alleen tot Malakka, doch is zeer

uitgebreid en omvat o.a. India, China, Indonesië en de Philippijnen.

We kennen nog twee bekende Aziatische nonnen, n.l. de Witkopnon en de Zwartkopnon. Persoonlijk vind ik de driekleur het mooiste. Hoewel de nonnen in gevangenschap moeilijk kweken, zijn het toch wel leuke vogels om ze te houden.

De **bastaardkweek** met deze soorten is erg interessant en lukt vrij gemakkelijk. Dit is trouwens met meerdere Lonchura-familieleden het geval. Andere bekende Lonchura's zijn: Japanse Meeuw, Bronzeman, Muskaatvink, de verschillende soorten Ekstertjes en de Rietvinken (Gele, Witborst- en Bruinborstrietvink, ook wel samengevat onder de naam: Australische Nonnen).

Van de bastaardkweek maken we graag gebruik bij de kweek van goede Japanse Meeuwen. dat wil zeggen: volgens de stan-

daardeisen. De beste partner voor het meeuwpopje is de man Witkopnon. Deze combinatie geeft ons mooi getekende en vooral forse bastaarden. Door de mannetjes-bastaarden terug te paren aan een meeuwpop uit de volkleur serie, krijgen we mooie grote meeuwen, met de zo graag geziene schubtekening aan de buikzijde.

We zien de nonnen betrekkelijk veel op onze tentoonstellingen en toch vallen ze maar weinig in de prijzen. De moeilijkheidsfactor is vaak de rubriek **poten en snavel** op het gele keurbriefje. De hoornachtige delen zijn dus vaak de boosdoeners, welke de vogel een puntenaftrek bezorgen.

De beide afgebeelde nonnen sukkelen ook duidelijk met een snavel, welke de keurmeester de opmerking zal ontlokken als: ruwe snavel - snavel niet gaaf - snavel geschubd enz. Inzenders van deze vogels moeten aan hun „candidaten” dan ook enige zorg besteden, alvorens ze aan de keuring te laten deelnemen. In dit geval dus met een mesje de loszittende hoorndeeltjes van de snavel verwijderen en de snavel daarna heel licht insmeren met wat fijne olie. En bekijkt u de nagels ook even, want die zijn bij de nonnen vaak te lang.

BANDVINK (*Amadina fasciata*)

Zoals gezegd vertoont deze soort aanmerkelijke verschillen met de voorgaande. In de eerste plaats het land van herkomst, dit is een ander continent, n.l. Afrika.

Is er bij de nonnen geen uiterlijk waarneembaar geslachtsonderscheid, bij de Bandvink is dit zeer duidelijk: de man heeft een prachtige dieprode band aan de keel, welke de pop geheel mist. De Engelsen hebben dan ook een treffende naam aan deze vogel gegeven: cut throat, hetgeen we een beetje ruig kunnen vertalen als „afgesneden strot”.

Was er met de nonnen niet te kweken, met de bandvink lukt dit wel, zowel in de kooi als in de volière. In het maandblad van april j.l. vinden we nog een uitgebreid artikel aangaande de kweek met bandvinken (blz. 159). Er zijn verschillende ondersoorten bandvinken en er is een nauwe verwant, n.l. de Roodkop-amadine. De bandvink is met laatstgenoemde soort te kruisen.

Tenslotte kunnen we nog stellen, dat de bandvink een geschikte tentoonstellingsvogel is, vooral de man, omdat deze zowel van kleur als van tekening zeer mooi kan zijn, terwijl de pop het eigenlijk alleen moet hebben van haar tekening.



J. v. Splunter



MIJMERINGEN VAN DE PENNINGMEESTER

Wie had op 7 mei 1959 tijdens een rumoerige Algemene Vergadering in Utrecht, toen ik desgevraagd instemde om „tijdelijk” het penningmeesterschap op mij te nemen, kunnen denken dat ik heden dit baantje nog vervul?

Over „tijdelijk” gesproken.

Alhoewel het, gezien de toenmalige omstandigheden, de bond eigenlijk niet zo erg slecht ging, boterde het niet, vooral in het dagelijks bestuur. Voor sommigen was dit een pijnlijke periode, harde maatregelen werden getroffen. Ik prijs mij gelukkig met enkele van de toenmalige bestuursleden ook heden nog een prettig contact te mogen onderhouden en denk daarbij aan de heren Bos-Dommerholt-Gommers en Passchier met hun resp. eega's. Het tijdelijke bestuur, de heer van Liempd is thans ook nog in functie, stond toen voor een vrij zware opgave, n.l. hoe het sportieve element van de bond te verbinden aan een zakelijke opzet. Gelukkig had het vorige bestuur enige maanden van tevoren de heer Flipsen bereid gevonden om als zgn. administrateur op te treden. Met spoed werden de over het land verspreide taken centraal bij hem ondergebracht, o.a. ledenadministratie, ringenbestelling, boekhouding, centraal magazijn etc. Via het kantoor in de Cromwielstraat en de Coehoornstraat trokken we vorig jaar in het nieuwe bondsbureau aan de Aletta Jacobsstraat te Bergen op Zoom. Het personeel breidde zich uit tot 6 vaste medewerkers onder leiding van de heer van Berkel.

Uit de aard van het beest krijgt U natuurlijk enkele droge gegevens.

In de periode van 1959 tot 1973 groeide het aantal leden van 10.000 tot **bijna** 40.000. Het centraal magazijn had in 1959 een omzet van f 1.700, thans f 50.000. De ringen liepen zo van f 13.500 tot f 160.000.

In 1959 waren de totale ontvangsten f 65.000,

in 1965 was dit f 250.000, in 1969 werd het f 500.000 en in 1973 wellicht f 1000.000.

In 1959 was er een inventaris van f 4000, thans is in de loop van de jaren dit bedrag gestegen tot f 160.000. Tentoonstellingsmateriaal was in 1959 niet aanwezig, de aankoopprijs van het huidige materiaal bedraagt f 90.000. Dit alles en ook het nieuwe bondsbureau kon gefinancierd worden uit eigen middelen, dank zij de medewerking van de overgrote meerderheid van de afdelingen en de leden, die het nut van een financieel gezonde organisatie inzagen en bereid waren daarvoor de nodige contributie op te brengen. Dat het dagelijks bestuur wel eens moeite heeft gehad een en ander te realiseren en te doen begrijpen is logisch.

Er waren redenen tot vreugde en tot droefenis. Dieptepunten waren voor mij de ziekte en het overlijden van de heer Flipsen en het plotseling verscheiden van de heer Broekhuizen.

Hoogtepunten waren wel de Wereldkampioenschappen in 1965 en 1973, door ons georganiseerd in Rotterdam, de ingebruikstelling van het nieuwe bondsbureau en zeker niet te vergeten het samengaan met de N.K.C. in 1967. Ondanks dat de meningen wel eens botsen heb ik in binnen- en buitenland een grote vriendenkring gekregen onder bestuurders-commissieleden etc. en dat verguldt dan weer de pil voor minder prettige ervaringen en moeilijkheden. De tijd nadert snel dat jonge leden met nieuwe visies en dadendrang enkele functies in het dagelijks bestuur over moeten nemen, dit ook om de bond bij de tijd te houden. Eén raad wil ik hun graag meegeven: praat eerst eens met moeder de vrouw. De mijne was en is het niet altijd eens met de beslommeringen die aan een functie nu eenmaal vast zitten en die meebrengen dat ze nogal eens alleen wordt gelaten. Zonder medewerking van uw vrouw „niet aan beginnen”.

WELKE EISEN STELLEN WE AAN DE BASTAARDEN VAN ONZE EUROPESE VOGELS?

In periodiek verschijnende organen van speciaalclubs treft men regelmatig artikelen aan die uiteraard in hoofdzaak betrekking hebben op de vogels waarvoor hún leden speciale belangstelling hebben. Op grond daarvan zijn deze leden dan ook beter geïnformeerd voor wat betreft de eisen die gesteld worden aan hun toekomstige tentoonstellingsvogels. Zij houden daarmee reeds rekening bij de samenstelling van hun kweekkoppels. Zo is het ook gesteld met de aangesloten leden van de speciaalclub „Europese Vogels en hun Hybriden“.

De NBvV kent echter zeer vele kanarie-, tropen- en parkietenliefhebbers die naast hún voorkeurvogels ook een of meer wildzangvogels houden omdat deze vaak niet alleen mooi van uiterlijk zijn, doch bovendien nog een prachtig lied ten gehore brengen. Hebben deze liefhebbers eenmaal de wildzangvogels in hun bezit, dan kunnen velen vaak niet de verleiding weerstaan hun sijs of putterman een – willekeurige – kanarie- of tropenpop als partner te „schenken“. De uitslag kunt u reeds raden: er komen „hybriden“ oftewel bastaarden op stok en uiteindelijk op de tentoonstelling. Het is dan teleurstellend te moeten ervaren dat de keurmeester hun ingezonden bastaard met 85 punten of minder heeft moeten waarderen, omdat deze te weinig sprekend van kleur en/of tekening was en daardoor te weinig contrastrijk. Dit had voorkomen kunnen worden als zij bij hun wildzangman een daarbij passende pop geplaatst hadden. Een bastaard moet namelijk een zo contrastrijk mogelijke vogel zijn, die als het ware een lust voor het oog is. Alleen de bastaarden die deze omschrijving benaderen, zijn bij uitstek geschikt als tentoonstellingsvogel.

Bij u zal nu de vraag rijzen: „Hoe moet de bastaard eruitzien, en welke normen stelt de keurmeester aan de huidige verschijningsvorm van die vogels?“ Ja, met deze vraag zitten we dan tevens ook midden in de problemen. Reeds veel is er gesproken over dit onderwerp, doch maar zeer weinig geschreven! Een direct antwoord op deze vraag is zonder meer niet te geven als u bedenkt dat er mogelijk honderden variaties bastaarden van onze Europese vogels zijn te kweken. Rekent u maar eens uit hoeveel u er kunt krijgen als u alle verwante Europese vogels aan elkaar paart, verder al deze vogels ook aan hun verwante tropische soorten, en dan nog maar niet te spreken over de kruisingen met alle kleurslagen van de kanarie. Ik ver-

moed dat u hiervoor alleen al een volle snipperdag nodig zult hebben. In verband hiermee is standaardisering van al deze bastaarden dan ook niet te realiseren.

Enige jaren geleden had men met de beantwoording van de betreffende vraag geen moeite, immers de bastaard moest zoveel mogelijk op de „wildzangman“ gelijken. Van deze stelling zijn we echter teruggekomen, omdat een bastaard nimmer de schoonheid van een vogel in „wildvorm“ kan evenaren. Op grond daarvan is nu voor de keuring van bastaarden bepaald dat de vogel van beide ouders iets moet hebben, hetzij kleur, hetzij tekening, en dan tevens nog zo contrastrijk mogelijk. Ook zal het profiel van de beide ouders in de bastaard te herkennen moeten zijn. Zo zal, bijvoorbeeld, de groenlingbastaard een forse vogel moeten zijn met een vrij zware kop en snavel, die het midden houdt tussen die van de groenling en de gebruikte partner. De goudvinkbastaard zal min of meer de specifieke, brede, afgeplatte kop moeten bezitten. Hieruit volgt dus wel dat in hoofdzaak de eerste generaties uit de kruisingen aan deze eisen zullen kunnen voldoen, aangezien bij de volgende generaties steeds meer het ene of andere kenmerk verloren zal gaan. Bij de groenling- (vooral bij de lutino-mutatie) -bastaarden speelt dit verlies, jammer genoeg, al een rol.

Thans komt door bovenstaande zienswijze dus niet meer alleen de bastaard die overwegend op de „wildzangman“ lijkt voor een eventuele hoge puntenwaardering in aanmerking, doch óók de bastaard die overwegend op de partner (bijv. de kanariepop) lijkt!

Beide zullen echter toch aan enige voorwaarden moeten voldoen.

Alvorens deze nader te omschrijven, gaan we de bastaarden van onze Europese vogels eerst onderverdelen in twee categorieën, nl.

- de bastaarden die afkomstig zijn van wildzangvogels die van nature géén rood in zich hebben;
- de bastaarden die afkomstig zijn van wildzangvogels die van nature wel de roodfactor dragen.

Tot de onder a bedoelde vogels behoren o.a. de groenling, sijs, girlitz en de geelgors. Bij al de bastaarden van deze vogels zal het geel van de wildvorm bij voorkeur terug te vinden moeten zijn. Hoe feller (dieper) het geel is, des te scherper (contrastrijker) zal dit afsteken tegen

de donkere veerpartijen. Wil men voor een hogere puntenwaardering van bijvoorbeeld de sijs- en de groenlingbastaard in aanmerking komen, dan zullen deze ook absoluut de gele veerpartijen op beide vleugels en overige delen van het lichaam moeten tonen. Het behoeft geen betoog dat men voor bastaarderding van deze vogels dan ook nimmer een roodfactorige kanariepop als partner mag gebruiken. De roodfactor beïnvloedt bij deze bastaarden zowel de groene als de gele kleur ten nadele, waardoor het vereiste contrast verzwakt c.q. verloren gaat.

Hoe vaak treffen we op onze tentoonstellingen nog de sijs- en groenlingbastaarden aan waar het geel/groen als het ware roestbruin tot roodbruin overgoten is? Waar blijft nu de vogel die een lust voor het oog moet zijn? De uitslag op het keurbriefje zal dan ook niet om over naar huis te schrijven zijn! Er zijn kwekers die trachten deze minder mooie bastaarden „wat op te fleuren” door verstrekking van de roodstimulerende inhoud uit de bekende flesjes of potjes. Dit zal hen echter niet baten, want het contrast zal daardoor eerder verslechteren dan verbeteren. Om uw doel te bereiken, zult u daarom een keus moeten maken uit de vele, hiervoor bestemde bruikbare kanariekleurslagen zoals goudgroen, goudgaat, goudisabel, de blauwen, zilveragaat en zilverisabel. De laatste drie kleurslagen zijn uitermate geschikt voor de kweek van o.a. de blauwe sijs- en groenlingbastaard. Het contrast bij deze „blauwen” kan even scherp zijn als bij hun groene soortgenoten. Aangezien we reeds gesteld hebben dat teke-



488

ning en kleur van de bastaard zo scherp en diep mogelijk moeten zijn, gaat de voorkeur uit naar de intensieve kanariepoppen. Behalve de reeds genoemde kleurslagen komen eveneens in aanmerking de vetstofkleuren (ook intensief) citroengeel, goudgeel en wit. Hieruit zijn niet alleen mooie op wildzang gelijkende bastaarden te kweken, doch mogelijk ook de bonten. De moeilijkheid bij de bonten is echter de symmetrie. Zij moeten namelijk gelijkgetekend zijn, en dat hebt u op geen enkele wijze in de hand. Niettegenstaande deze moeilijkheidsfactor wordt hierop bij de keuring toch streng gelet. Dat met de bonten echter ook wel succes behaald kan worden, is vooral de laatste jaren op de grotere tentoonstellingen wel gebleken met de bonte putterbastaard die overwegend op de vetstofkleurige kanarie lijkt.

Voor wat de keuring betreft, hebben we de putterbastaard ook ondergebracht in categorie a genoemd, dus bij die vogels die van nature geen rood in zich hebben. We weten natuurlijk allemaal dat de putter een rood masker heeft en derhalve ter plaatse de roodfactor draagt. Wat echter de doorslag tot deze indeling gegeven heeft, zijn de gele spiegels op de vleugels, en deze moeten bij de bastaarden die overwegend op de putter lijken ook zo geel mogelijk zijn. Dit houdt tevens in dat een roodfactorige kanarie ook geen aanbevelenswaardige partner voor de putter is, omdat de spiegels dan oranje-rood zullen worden en het contrast in de overige lichaamstekeningen er ook niet beter op wordt. Op de tentoonstellingen treffen we zelfs nog steeds overwegend op putter gelijkende bastaarden aan die met een roodpreparaat zozeer zijn opgevoerd, dat het rode masker nog maar nauwelijks afsteekt tegen de kleur van de hals, rug, buik en borst van de vogel, terwijl de tekeningspartijen daarbij ook nog met rood overgoten zijn. Een dergelijke bastaard zal op dezelfde wijze beoordeeld worden als de zojuist ten voorbeeld gestelde roestkleurige sijs- en groenlingbastaard. Als u goede, op putter gelijkende bastaarden wilt kweken, gebruik dan gerust de kleurslagen die we ook voor de bastaarderding van de sijs, groenling en girlitz hebben aanbevolen. Omdat de putter overwegend bruin is in diverse schakeringen, willen we hieraan nog bij voorkeur toevoegen de goudbruine. Van deze kanariekleurslag, die de dubbele geelfactor draagt, mogen we in ieder geval verwachten dat de bruine tinten van de putter ook in de bastaard behouden blijven, evenals de gele spiegels op de vleugels. Mogelijk zult u opmerken dat al de genoemde kleurslagen het rode masker niet ten goede zullen komen. Alhoewel we al voorbeelden hebben gezien van een vrij mooi rood masker, kunt u nog gelijk hebben ook. Als dat echter, in voorkomend geval, het enige „gebrek” is en u krijgt hiervoor één aftrekpunt op

Wissel

De



het keurbriefje, dan kan de betreffende vogel – indien hij in de overige rubrieken uitblinkt – immers toch nog een zeer hoge puntenwaardering behalen. Wat dat aangaat, komt hij heus niet in het nadeel ten opzichte van andere vogels te verkeren, want u zult het wel met me eens zijn dat er vrijwel geen enkele vogel bestaat waarop nu eens totaal niets aan te merken valt.

De vraag „welke putter moet ik nu gebruiken om mooie bastaarden te kweken?” wordt zelden of nooit gesteld. Kennelijk neemt men aan dat het er niets toe doet welke daarvoor wordt ingeschakeld. In dat geval slaat men de plank dan wel mis. Evenals de partner met zorg dient te worden gekozen, is het van groot belang dat ook aan de uiterlijke verschijningsvorm van de putter de nodige aandacht wordt besteed. Laat deze te wensen over, dan behoeft men ook geen goede bastaarden te verwachten. Waarop dienen we dan te letten?

1. **Het masker:** als men de vogel van voren bekijkt, dan moet dit zo rechthoekig mogelijk zijn. Niet alleen onder de kin/keel dient de scheiding rood/wit een rechte lijn te vormen, doch ook de lijn aan de zijkanten van de kop, lopend vanaf de kruin – via het oog – naar de onderzijde van het masker. Een masker met zogenaamde „uitlopers” is dus niet aan te bevelen.
2. **De borst:** hierop moet een duidelijk zichtbare tekening in de vorm van een paddestoel te zien zijn. De bovenzijde van de paddestoel mag niet in het witte gedeelte onder het masker doorlopen.

3. **Kleur:** indien u in de gelegenheid bent een keus te maken uit vele putters, let dan eens op de exemplaren die een groene schijn (zoals bij de glansspreeuw) op de zwarte schouder- en kleine vleugeldekveertjes hebben liggen. Treft u zo'n vogel aan, laat die kans dan niet voorbijgaan, want hieruit kunnen de bastaarden worden geboren waarvan gezegd wordt dat hun veerpak overdekt is met een „gouden gloed”. Dit zijn dan veelal prachtige vogels.

De vogelvangsters kennen echter zelf ook de waarde van bedoelde vogels, en zo zij deze exemplaren niet voor zichzelf houden, weten zij altijd wel een „gretige” afnemer te vinden. Naast onze bekende, hier te lande voorkomende putter (*Carduelis c. carduelis*) kennen we nog de zogenaamde „geografische rassen”, zoals deze o.a. voorkomen in Engeland, Frankrijk, Italië en Rusland. Alle wijken min of meer in grootte en kleur af van onze eigen putter. De uit Rusland en omgeving afkomstige putter, ook wel genaamd de „Russische putter” (*Carduelis c. major*) is niet alleen het grootst, doch ook het mooist door zijn heldere kleuren. Deze vogel wordt dan ook bij voorkeur voor de kweek aangewend.

We hebben al eerder even de bonte putterbastaard aangehaald die overwegend op de vetstofkleurige kanarie lijkt. Bij de goede vogels vallen meestal direct de „blanke” delen op, die de vetstofkleur van de betreffende kanarie aanduidt. Vooral de vogels met een „blanke” nek, mantel, stuit, borst en buik zijn het meest aantrekkelijk, omdat het tekeningspatroon van kop, vleugels en eventueel staart op deze vetstofkleurige ondergrond het meest scherpe contrast oplevert. Verder kunnen zij bovendien nog wonderbaarlijk symmetrisch getekend zijn. In afwijking van de algemeen geldende regel mag men voor de kweek van dit



soort bastaarden ook de roodfactorige vetstofkleurige kanarie inschakelen. Aangezien deze vogels beslist overwegend op de vetstofkleurige kanarie dienen te gelijken, is het niet bezwaarlijk dat zij nu wel oranjerode spiegels op de vleugels hebben. Enige prachtige zalmkleurige bastaarden met de mozaïefactor hebben we onlangs op enkele tentoonstellingen kunnen bewonderen. We dienen er echter wel rekening mee te houden dat de uitkomst van de paring putter x vetstofkleurige kanarie een grote gok is. In zeker 95 van de 10 gevallen verkrijgt u toch op putter gelijkende bastaarden met oranjerode vleugelspiegels, alsmede een roest- of roodbruine aanslag in de lichaamsbevedering. Zoals reeds bekend, maken deze exemplaren veel kans op een lage puntenwaardering.

Op een bij dit artikel geplaatste kleurenfoto ziet u een putterman met een vrij aardig rechtlijnig masker, op de rand van het nest van zijn niet te best van kleur zijnde roodfactorige kanariepop zitten. Het is een leuk tafereeltje, doch van een dergelijke combinatie verwacht ik niet veel goeds.

We komen nu aan de bastaarden van de Europese vogels die van nature wél de roodfactor dragen en die we ondergebracht hebben in groep b. Tot deze vogels behoren o.a. de kneu, barsijs en de goudvink. Hiervoor kunnen we kort zijn, omdat hiervoor de meest geschikte partner voor de bastaardkweek de intensief roodfactorig gepigmenteerde kanariepop is. Voor de kneu en de barsijs, die beide overwegend bruin zijn, gaat de voorkeur uit naar de oranjeroodbruine of de oranjerood-isabel, terwijl voor de goudvink ook de vetstofkleurige met roodfactor in aanmerking komt. Bij al deze bastaarden mag het rood wel iets opgevoerd worden met een rood stimulerend middel, doch vooral niet zodanig dat de gehele lichaamsbevedering met een te diep rode waas overgoten raakt! Ook het contrast speelt bij deze bastaarden een grote rol.

De bastaarden van de onderling aan elkaar gepaarde Europese vogels, alsmede die welke ontstaan zijn door paring aan verwante tropische vogels vormen in feite een hoofdstuk apart. Was het al een onmogelijke zaak voor alle bastaarden van de Europese vogels x kanarie concrete eisen op te stellen, voor de hier bedoelde bastaarden uit die vogels ligt het nog moeilijker. We kennen tegenwoordig ook reeds mutaties bij de Europese vogels, met het gevolg dat het uiterlijk van de bastaarden uit die mutanten ook totaal verschillend kan zijn van die welke afkomstig zijn van de wildkleurige. Hierbij denk ik o.a. vooral aan de lutino, bruine of isabelkleurige groenling, die reeds menigmaal werd gepaard aan een kanariepop

en prachtige bastaarden opleverde. Bij de bastaarden afkomstig van de lutinogroenvink x intensieve goudgele, citroengele of witte kanarie is het gestelde contrast natuurlijk niet van toepassing. Bij deze vogels wordt speciale aandacht besteed aan de regelmatigheid van kleur. Het onderkennen van onderling aan elkaar gepaarde wildzangvogels levert voor de keurmeester echter ook weleens moeilijkheden op. Dit behoeft u niet te verwonderen als u bedenkt dat het voorkomt dat de inzender vaak zelf niet weet wie de vader van de bastaard is, omdat deze in een vollière werd gekweekt waarin diverse soorten werden ondergebracht. Nu zouden we kunnen stellen dat iedere keurmeester maar moet weten met welke bastaard hij te doen heeft, doch dan eist u toch wel iets te veel van hem! Een keurmeester moet zeker een deskundige zijn, doch alwetend en onfeilbaar beslist niet. Indien een kweker een bastaard, waarvan hij één der ouders niet kent, aan een tentoonstelling wil laten deelnemen, kan hij deze het beste in het inschrijvingsregister laten aanduiden met bijv. N.N. x sijs. Bij de keuring wordt dan aan deze vogel extra aandacht besteed en zo nodig worden dan meerdere keurmeesters geraadpleegd.

Twee voorbeelden van niet algemeen voorkomende wildzangbastaarden treft u op de hierbij geplaatste kleurenfoto's aan. Indien deze vogels in een gemeenschapsvolière gekweekt zijn, zal de eigenaar zich weleens kunnen afvragen wie nu de vader van de bastaard is. Hij is er trouwens niet eens zeker van dat de pop die regelmatig op het nest zat ook inderdaad al de eieren die in het nest voorkwamen zelf gelegd heeft. Alhoewel foto's van niet algemeen voorkomende bastaarden vaak nog minder houvast geven dan de vogel in leven, herkennen we in de op het deurtje van de traliekuoi zittende vogel onmiddellijk de kenmerken van de putter. Op de uiteinden van de vleugelpennen zien we de „schildjes“, terwijl ook het geel op de vleugelspiegels duidelijk zichtbaar is. Het rode masker van de putter is echter verloren gegaan en ook de kopvorm. De vorm van de kop, de ligging van het oog, het rood op voorhoofd en bovenborst, even onder de keel, doen ons denken aan de barsijs. Hier ziet u dat een putterbastaard toch de gele spiegels op de vleugels behouden kan, ondanks het feit dat elders toch plaatselijk rood, afkomstig van een andere vogel, voorkomt.

Nu wat betreft de wildzangbastaard op de rode voederbak. Hier ligt de zaak moeilijker. Alvoorens de „blinde lijst“ te raadplegen – die bij elke keuring aanwezig dient te zijn – zal de keurmeester eerst enige kenmerken trachten te onderkennen. De tekening op de vleugels doet denken aan de vink, terwijl kopvorm en snavel

de putter doen vermoeden. Indien de buitenste grote vleugelpennen geel zouden zijn (op de foto niet waar te nemen) zou ook de groenling in aanmerking kunnen komen, alhoewel hij dan forser moet zijn. Terwijl we de conditie van de bevedering bekijken, zien we dat de uiteinden van de vleugelpennen en ook de staartpennen beschadigd zijn. Kennelijk is deze vogel dus onrustig van aard, reden waarom we weer teruggaan naar de vink. Zeker weten we het echter niet, zodat uiteindelijk de „blinde lijst" of het inschrijvingsregister uitkomst moet bieden. Wist u overigens dat het reglement voor de bastaarden van de wereldorganisatie „Confédération Ornithologique Mondiale" — waarbij de NBvV is aangesloten — voor door hen te houden wereld- en internationale tentoonstellingen voorschrijft dat de organisatoren aan de keurmeesters een lijst moeten overhandigen, waarop van iedere te keuren bastaard zowel de juiste naam van vaders- als van moederszijde moet voorkomen? Een onderwerp waar we tot nu toe nog niet

over gesproken hebben, is de kleur van de poten en nagels van de bastaarden. Bepaald is, dat zowel de poten als de snavel éénkleurig moeten zijn. Of deze nu zwart, licht, grauw of hoornkleurig zijn, doet niets terzake. Een en ander is afhankelijk van de gebruikte kleurslag van de partner, en derhalve is het mogelijk dat de bastaard van bijvoorbeeld de lutinogroenling een andere pootkleur heeft dan die van de groenling in wildvorm. Zo zijn er legio andere voorbeelden aan te halen. Bonte nagels en poten worden te allen tijde als fout aangerekend.

Met de inhoud van dit artikel hoop ik u enige inlichtingen te hebben verstrekt met betrekking tot de eisen die tegenwoordig aan de bastaarden gesteld worden. Indien u daarbij de aanbevolen partners voor kruising met de wildzangvogels als richtlijn wilt aannemen, dan gaan we de goede kant op. Met een gerichte kweekmethode hebben we nu eenmaal meer kans van slagen dan met een grote dosis geluk.

Chr. Walraven

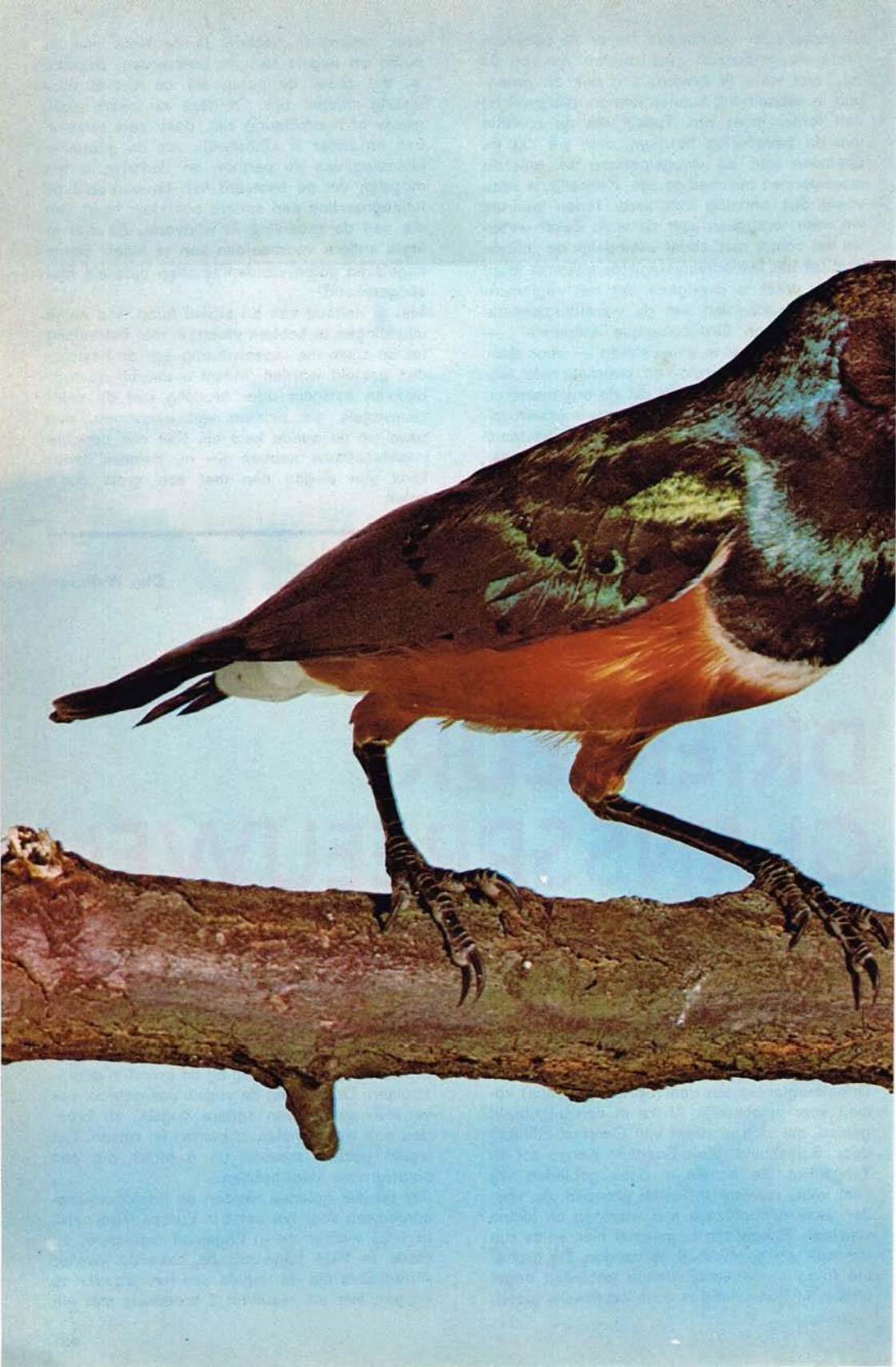
DRIEKLEUR- GLANSSPREEUWEN

Er zullen niet veel lezers zijn die moeite zullen hebben om de vogels op de prachtige kleurplaat op de volgende pagina te herkennen. De driekleurglansspreeuw is vrij algemeen bekend en bij veel liefhebbers van vruchten- en insectenetende vogels, en dan vooral tropische spreeuwen, te vinden.

Driekleurglansspreeuwen (*Spreo superbus*) komen voor in oostelijk Afrika in een uitgebreid gebied, dat zich uitstrekt van Centraal-Ethiopië door Somaliland, Zuid-Soedan, Kenya tot in Tanganjika. Ze komen in deze gebieden vrij veel voor, meestal in kleine groepen, en voeden zich in hoofdzaak met insecten en kleine vruchten. Schuw zijn ze meestal niet, en ze zijn dan ook vrij gemakkelijk te vangen. De broedtijd loopt in de verschillende gebieden nogal uiteen; in Somaliland is deze omstreeks maart,

in Kenya loopt de broedtijd van maart tot juli en van oktober tot december, in Tanganjika van april tot juni en van november tot januari. Het nest is bolrond en gemaakt van gras, met aan de buitenzijde twijgen, vaak van doornstruiken, en wordt bekleed met veren. Een veel gebruikte nestplaats is laag bij de grond in doornstruiken. Ook maken de vogels wel gebruik van verlaten nesten van andere vogels, en broeden ook wel in holen in bomen en rotsen. Het legsel bestaat meestal uit 4 eitjes, die een blauwgroene kleur hebben.

Pas 50 jaar geleden werden de driekleurglansspreeuwen voor het eerst in Europa ingevoerd. In 1923 werden ze in Engeland ingevoerd, en reeds in 1924 lukte het de bekende kweker Alfred Ezra om de vogels aan het broeden te krijgen, met als resultaat 2 broedsels met elk



Ussel

De



Ussel

De

2 jongen. Ook de wereldbekende ornitholoog Jean Delacour in Frankrijk kreeg in 1923 de eerste driekleurglansspreeuwen in zijn volières. Die eerste broedsuccessen zijn door ontelbare gevolgd, want onder de vruchten- en insekten-etende vogels is het een van de soorten die het gemakkelijkst tot broeden overgaat, althans als de vogels door een juiste verzorging goed in conditie zijn en in een geschikte volière zijn ondergebracht. Uiteraard dan vooropgesteld dat de kweker inderdaad een paartje heeft, want dit levert nog weleens moeilijkheden op, daar er geen verschil te zien is tussen man en pop. Er wordt beweerd dat de man iets zwaarder gebouwd is, en dat vooral de borst wat breder is, maar zelfs een ervaren kweker als Charles Everitt moest toegeven dat hij bij de vele driekleurglansspreeuwen die hij in zijn volières heeft gehad en waarmee hij vele broedresultaten heeft behaald, geen waarneembare verschillen heeft kunnen constateren.

Een prettige eigenschap van deze wel bijzonder fraai gekleurde vogels is de grote verdraagzaamheid met andere vogels, ook met kleine soorten. Alleen in de broedtijd is het oppassen geboden, want dan worden ze wel agressief, vooral tegen andere spreeuwsoorten, hetgeen in kleine volières slachtoffers tot gevolg kan hebben.

We schreven reeds dat ze in een volière vrij gemakkelijk tot broeden komen. Het nest wordt gemaakt in een parkietennestkast of een groot berkenblok. Na ongeveer 12 dagen komen de eitjes uit, en de jongen zijn bedekt met donker dons. Als ze 8 dagen oud zijn, gaan de ogen open en beginnen de vleugelpennen door te komen. Ze verlaten het nest als ze ongeveer 3 weken oud zijn, en zijn dan al goed op kleur, maar missen de witte borststreep en de gele oogring. Deze laatste is pas volledig doorgekleurd als ze 15 maanden oud zijn. De jongen worden door de ouders met vrijwel uitsluitend levend voedsel grootgebracht. Maden, miere-eitjes, meelwormen en zoveel mogelijk andere insecten moeten gedurende de 3 weken dat de jongen in het nest verblijven om de 2 of 3 uur worden gegeven. Geeft men de vogels 1 of 2 maal per dag het voedsel in wat grotere hoeveelheden, dan voeren de oudervogels eerst de jongen tot deze verzadigd zijn en eten zelf de rest van het voedsel op. Als echter na een paar uur de jongen weer om voedsel gaan bedelen, is er niets meer.

Driekleurglansspreeuwen worden ieder jaar door vele exotieliefhebbers gekweekt. Deze gemakkelijke kweekbaarheid, te zamen met de kleurenpracht en hun verdraagzaamheid maken deze vogels tot ideale volièrevogels.

VAN VADER OP ZOON

In veel gevallen zal de hobby wel van vader op zoon zijn overgegaan. Als vader vroeger naar de volière ging, was ik erbij. Ik voelde me altijd al tot de vogels aangetrokken, en dat is op de dag van vandaag nog. Het is een prachtige hobby die we hebben; goed zijn voor de vogels. Dit geldt ook zeer zeker in een tijd waarin de vogels het buiten bijzonder zwaar hebben. Strenge vorst, sneeuw en ook tijdens heel warme dagen, zoals we er enkele in de afgelopen zomer hebben gehad. De vogels kröpen onder de heggen van de hitte. Een schaal water deed ze goed.

Zelf houd ik kleurkanaries en wildzang, en mijn voorkeur gaat uit naar het kweken van bastaarden. Dit jaar heb ik 7 soorten bastaarden gekweekt en de achtste soort, die waar ik alle hoop op had gevestigd, lukte niet; putter maal goudvink. Voor het eerst in mijn leven had ik van dit jaar jongen in het nest. Ze waren echter twee dagen oud toen ze tijdens een enorme stortbui verdronken. Helaas, maar zo iets gebeurt in de vrije natuur ook wel.

In onze vereniging zijn veel wildzangliefhebbers, en daardoor komen er op de TT vele bastaarden. Vol verwachting voor wat er uit de bus komt worden ze ingeschreven. In veel gevallen zijn de vogels nog niet wat ze eigenlijk moeten zijn. Het valt beslist niet mee om met een bastaard het bondskruis in de wacht te slepen. Door jarenlange ervaring weet je op den duur toch wel wat ze waard zijn en welke ingezonden moeten worden.

Als vogelliefhebber dien je georganiseerd te zijn; lid van een vereniging en daardoor ook lid van de NBvV. Dit is erg belangrijk. Je komt daardoor in contact met veel andere mensen die dezelfde hobby hebben en van hun ervaring en kennis kun je zelf goed gebruik maken.

Persoonlijk vind ik nu het mooiste dat mijn vader, die zelf geen vogels meer kan houden en 76 jaar is, bij mij toch van zijn gevleugelde vrienden kan genieten.

J. van Hoek
DAF Vogelclub, Eindhoven



40 jaar N.B.v.V.

M. van Woezik
erelid N.B.v.V.

Wat lijkt het nog kort geleden dat wij met een groot aantal vogelliefhebbers van de Algem. Ned. Bond van Kanarieteelt en Vogelbescherming overstapten naar de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Wij waren toen niet tevreden omdat wij meenden, dat het Hoofdbestuur van de z.g. oude bond, dat destijds bestond uit mensen op leeftijd, te weinig interesse toonde voor internationale samenwerking op het gebied van de liefhebberij.

De toenmalige voorzitter van de Ned. Bond van Vogelliefhebbers beloofde ons te zullen bewerkstelligen, hij zei daarvoor over de nodige contacten te beschikken, dat het eerste jaar reeds een grote internationale show zou plaatshebben en wel in de Rivierhal te Rotterdam.

Dat was wat wij zo graag wilden, maar de jaren verstreken en de contacten bleken minder stevig dan werd voorgesteld. U begrijpt dat wij erg teleurgesteld waren. Vooral de zangkwekers voelden zich van de wal in de sloot gemanoeuvreed. De Ned. Bond van Vogelliefhebbers bestond destijds in hoofdzaak uit volièrehouders die in het algemeen maar weinig interesse toonden voor de zang en ook maar matig geïnteresseerd waren in de kleurkweek.

Van een werkelijke internationale samenwerking kwam voorlopig niets terecht. De ontevredenheid nam, ook mede door het beleid

van het toenmalige bondsbestuur, steeds grotere vormen aan en het was op een keurmeestersvergadering, waar het bondsbestuur aanwezig was, dat het vertrouwen in dat bondsbestuur werd opgezegd. Dit was o.m. aanleiding tot aftreden van dat bestuur en een nieuw bestuur, onder leiding van onze tegenwoordige voorzitter, nam de leiding over. Er werd spoedig orde op zaken gesteld en ook de vroeger beloofde internationale samenwerking kwam tot stand.

Er kwam nieuw leven in de bond, waarbij iedere tak van de liefhebberij het volle pond kreeg. Door het bevorderen van keurmeestersopleidingen kregen wij een gedegen ondergrond van bewaamde leiders voor elke tak van onze sport.

Ook de zangkanaries, die aanvankelijk de stiefkinderen waren van de bond, kregen hun kans en gezien de laatste kampioenwedstrijden, mogen zij zich in een stijgende belangstelling verheugen.

Al met al mogen wij gerust stellen dat het werk van onze bondsvoorzitter en zijn medebestuurders een zegen is geweest voor alle in onze bond verenigde vogelliefhebbers.

Wij twijfelen er niet aan dat onder deze leiding onze bond nog steeds zal groeien en dat onze belangen daar volkomen veilig zijn. Een woord van dank en waardering aan het adres van ons bondsbestuur is dan ook zeker op zijn plaats.



Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367



FAZANTEN

ALS LIEFHEDBERIJ

De vogelliefhebberij is een groot avontuur dat op allerlei wijzen is te beleven; een verhoudingsgewijs vrij kleine groep liefhebbers toont bijzondere voorliefde voor het houden en zo mogelijk voortfokken van fazantachtigen, tamelijk grote, hoenderachtige vogels, die vaak bijzonder kleurrijk zijn en in volièremilieu tot voortplanting overgaan.

Helaas zijn fazantachtigen geen huiskamerbewoners, al lukt het sommige liefhebbers in minuscule kleine balkonvolières bijvoorbeeld de kostbare Pauwfazantjes en talloze kwartel- en patrijsoorten met succes te huisvesten!

Wie de gelukkige bezitter is van een kleine achtertuin kan met groot succes een paartje of trio fazanten houden, die in een gazen volière van enkele vierkante meters en een overdekt nachtverblijf van 2 x 2 meter zijn onder te brengen.

door R. R. P. van der Mark

De aanschaf en de keus der soorten brengen geen moeilijkheden met zich mee, want vooral de bijzonder populaire soorten, zoals de Goudfazant, de Lady Amherstfazant, de Zilver-, Konings-, Swinhoe- en Blauwe Oorfazant, om er maar enkele te noemen, zijn financieel gelukkig tegenwoordig binnen het bereik van iedere liefhebber gekomen door de enorme nafok, die jaarlijks nog in aantal toeneemt.

Want de fazanteliefhebberij kent de laatste jaren een zeer grote opbloei, ondanks de huisvestingsmoeilijkheden, en vooral „op het platteland” en in de kleine steden is het aantal fazanteliefhebbers legio; ook op de pluimvee- en vogeltentoonstellingen treffen we tegenwoordig steeds meer inzendingen aan van diverse fazantesoorten, die de liefhebberij dan weer verder omhoogstuwen.

Ussel

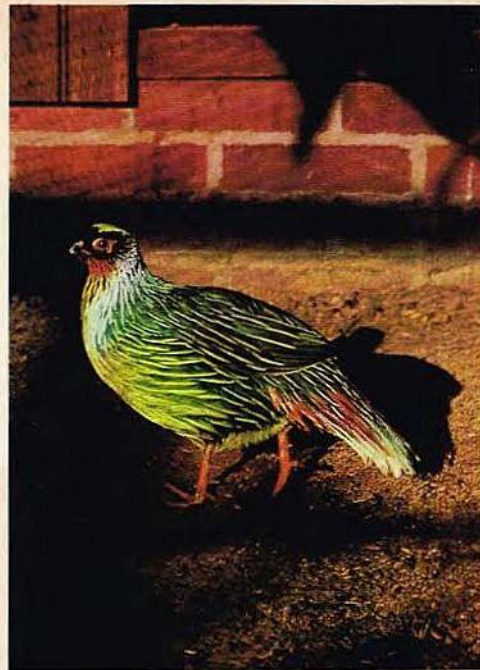
De /

Mede door de geweldige verbetering van de speciaalvoeders lukt het vrijwel iedere fazanteliefhebber jongen van zijn fokpaartjes groot te brengen, hetgeen weer een grote stimulans is voor deze tak van vogelliefhebberij!

Lang niet iedere fazantensoort broedt zijn eieren zelf uit, omdat de vogels onder de voor hen veranderde levensomstandigheden niet broeds worden. Geen nood, ook al zijn er tegenwoordig steeds minder broedse krielkippen, de sterk verbeterde vlakbroedmachine en voor de „grote” liefhebber zelfs de volautomatische elektrisch kerende motor-sportbroedmachine doen het werk, want ook hier heeft de techniek niet stilgestaan.

Waar blijven al die honderden jonge fazantachtigen? zult u denken. Een gedeelte gaat naar steeds weer nieuwe liefhebbers in den lande, maar het overgrote deel der zogeheten populaire soorten gaat de grens over via de bekende exporteurs, en wel vooral naar Frankrijk, dat onmetelijk grote land, waar de fazanteliefhebberij nog in de kinderschoenen staat. De laatste jaren gaan ontelbare aantallen Goud-, Lady Amherst-, Konings- (voor uitzetting in het jachtveld overigens, net als de tienduizenden bosfazanten) Oorfazanten en wat niet al, naast duizenden sierwatervogels, naar Frankrijk, om daar de volièrés van de Franse liefhebbers te vullen. Of dacht u soms dat ze de jonge Goudfazanten zouden oppeuzelen? Dat zou toch een duur etentje worden! In de herfstmaanden komen de Franse importeurs wekelijks naar Nederland, om hun vrachtwagens berstens vol te laden met siervogels van diverse pluimage om ze tegen zeer goede prijzen in Frankrijk af te zetten.

Heeft een liefhebber langere tijd een gemakkelijke fazantensoort gehouden en hiervan meer



dan eens nafok weten te verkrijgen, dan ziet hij vaak uit naar een kostbaarder soort, die ook meer fokproblemen met zich meebrengt; de fokker van Chinese Dwergkwartel of Californische Kuifkwartel ziet reikhalzend uit naar zijn eerste paartje Struiskwartels, ook wel Roulrouls genaamd, de bezitter van Goud-, Zilver-, Konings-, Elliot-, Swinhoefazant gaat op zoek naar Edward-, Pauw-, Mikado-, Vuurrug-, Glansfazanten, om tenslotte het „gevederde goud”, de Tragopanen of/en de Borneo Vuurrugfazanten in zijn volièrés te krijgen.



Sommige Pauwfazantesoorten en alle Vuurrugfazantesoorten eisen verwarmde binnenvolières tijdens onze koude wintermaanden, omdat ze, evenals trouwens de Struiskwartels, vorst niet verdragen, er niet op ingesteld zijn. Deze vaak tropische soorten broeden ook niet zo gemakkelijk in volièremilieu, terwijl de internationale vraag zeer groot is, waardoor de aanschafprijs nog bijzonder hoog blijft.

Sommige soorten blijven sedert het einde van de laatste wereldoorlog door politiek verschil in opvatting of directe oorlogshandelingen, denken we maar aan Vietnam, onbereikbaar, al begint het ernaar uit te zien dat ook de Bulwerfazant (thans reeds in ons land en in de USA), de Witte Oorfazant (nu al veelvuldig gefokt in O.-Berlijn, Jersey, Kanaaleiland), de Argusfa-

zant (in Nederland alweer gefokt dit jaar en bij meerdere liefhebbers aanwezig door de fikse importen van de afgelopen jaren), de mysterieuze Bloedfazant en de Satyr Tragopaan Europa langzaamaan zullen veroveren!

Nu de handelsbetrekkingen met China met de dag verbeteren, zal het m.i. ook niet lang meer duren of de prachtige fazantesoorten uit dit wereldrijk zullen de volières der Nederlandse liefhebbers bevolken, zoals dat ook in de jaren '20 het geval was.

„Onze Vogels” start binnenkort met een schitterende serie kleurenafbecdingen en korte beschrijvingen van alle fazantesoorten, waardoor de lezer een overzicht heeft van deze kleurrijke tak van vogelliefhebberij.



40 jaar
N.B.v.V.

H. J. Schniermanni
erelid N.B.v.V.

Ik ben in 1946 in Enschede komen wonen, waar ik in oktober van datzelfde jaar lid ben geworden van de V.V. DE PUTTER en tevens lid van de Bond die bestuurd werd door de heer Noordzij. In 1948 werd ik tot voorzitter van onze afdeling gekozen en ben dat 12 jaar geweest. Vanaf 1948 heb ik steeds de A.V.'s bezocht in Utrecht maar dat was toen onder leiding van het oude bestuur een nachtmerrie. Iedereen wou en kon zich laten horen maar vooruitgang zat er niet in, eerder afbraak dan opbouw.

In 1954 werd ik gekozen als Districtscommissaris, en dat heb ik 17 jaar kunnen volhouden. Door mijn ziekte moest ik het helaas aan een ander overgeven. Dat deze 17 jaar voor mij de mooiste jaren zijn geweest om voor de bond te werken staat voor mij vast. In die periode heb ik ± 30 afdelingen mogen oprichten.

Wat mij ook altijd heeft verbaasd is dat ik als rasechte Brabander hier in Overijssel de leiding kreeg om hun belangen te dienen bij de Bond.

Toen ik in Enschede kwam wonen verstond ik hen niet altijd en zij mij niet vanwege de dialecten en als D.C. had ik het soms heel moeilijk om vragen tijdens een oprichtings-

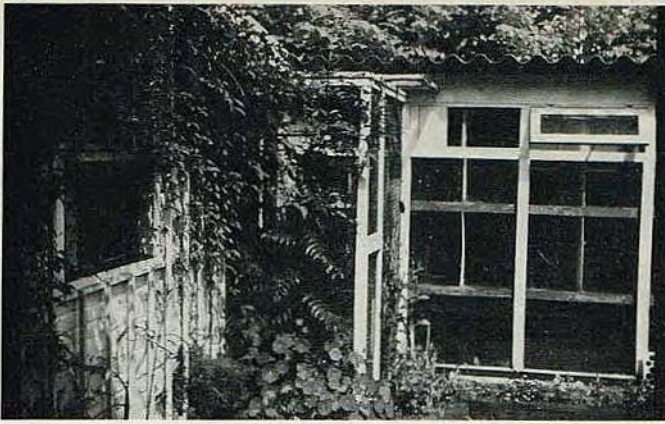
vergadering te verstaan en ik hen moest antwoorden. In het begin probeerde ik op mijn manier Hollands te spreken, maar als ik op dreef kwam flapte ik er weer mijn Brabants doorheen, wat wel eens op de lachspieren van de toehoorders werkte. Ik dacht: „Lach maar, lid van de Bond word je”. Het lukte altijd!

Ook wil ik van deze plaats de heer K. Reinten ass. D.C. danken voor de hulp die ik 15 jaar lang van hem heb gekregen.

Het was een hele verbetering voor onze Bond toen er een nieuw bestuur kwam en de samenwerking is tot heden prettig en zeer kameraadschappelijk geweest. We wisten toen dat het werk dat je voor de bond deed gewaardeerd werd. Jammer is het, dat er bij sommigen afgunst was en men probeerde het bestuur te kleineren. Ze zijn er gelukkig niets mee opgeschoten.

Ook ben ik nog steeds trots op ons nieuw Bondsbureau, waarvan de leiding in vertrouwde handen is, zo ook over ons Bondsblad (prima).

Ik denk dikwijls aan mijn overleden vogelvrienden, ik zal ze nooit vergeten. Eén wens heb ik nog: dat wij spoedig ons 40.000ste lid mogen hebben.



HEEFT 'T ZIN? JA!

Ussel

Als je bijna 20 jaar vogelliefhebber bent en daarbij ook net zo lang lid bent van onze NBvV, heb je in die jaren ook heel wat kennissen gekregen, zo veel zelfs, dat mijn vrouw vaak zegt: „We komen nergens meer, alleen maar bij kennissen die vogeltjes hebben.“ En zo kwam ik dezer dagen weer bij zo'n vogeltjeskennis en kreeg een brief in handen gedrukt van het bondsbureau, met het verzoek iets te schrijven n.a.v. het 40-jarig jubileum van de bond.

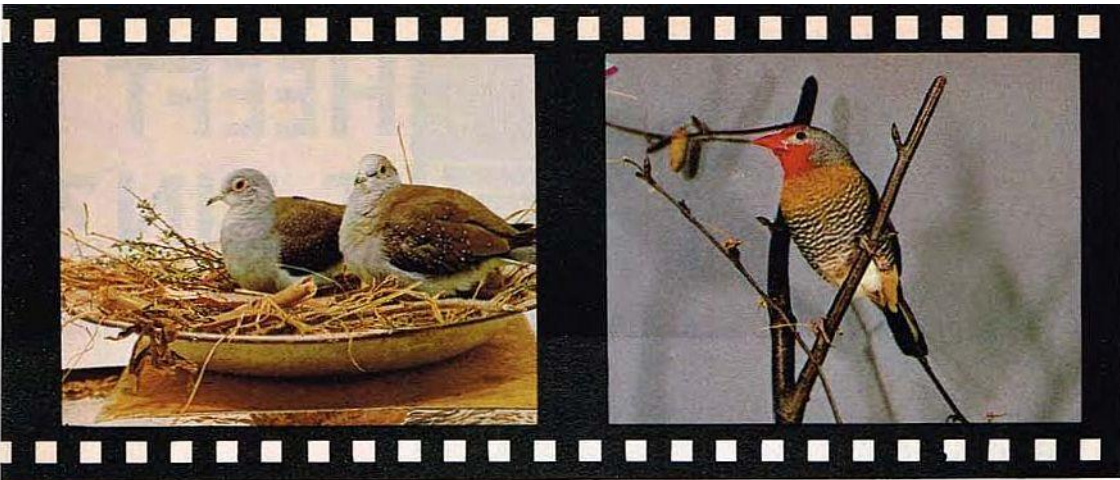
Zoals gezegd, \pm 20 jaar geleden werd ik lid van de bond, via het lidmaatschap van de Friese Volière Vereniging „Natuurzang“ te Leeuwarden. Twaalf kilometer met de bus vanaf het dorp waar ik toen woonde. Leeuwarden was de enige afdeling in Friesland. De leden woonden bijv. ook in Appelscha, 80 km van Leeuwarden, maar ze kwamen op de maandelijkse vergaderingen, die druk bezocht werden. Ons oud-lid en keurmeester F. K. Niewold, reeds lang overleden, hield dan zijn vogelpraatjes. Als je dan nagaat dat je nu bijna het langst lid bent van de afdeling Leeuwarden en dus ook het langst lid van district Friesland van onze bond, dan durf ik niet te weigeren het gevraagde artikel te schrijven.

In die jaren, 20 jaar terug, ging ik al met oud-vriend Niewold naar de A.V. te Utrecht, waar toen nog van elke afdeling een paar afgevaardigden kwamen. Moet je nú doen, je hebt minstens de Ahoy-hal in Rotterdam nodig. En zo promoveerde je eigenlijk automatisch van gewoon lid-afgevaardigde naar de A.V.-districtsassistents-districtscommissaris-afdelingsvoorzitter en dan, na al die functies, uiteindelijk de kroon op het vele werk: keurmeester van de NBvV, waardoor alweer méér vrienden en kennissen. En dan kun je je afvragen, heeft dat nu allemaal wel zin, zo'n organisatie voor die kleine vogeltjes, en dan is er maar één antwoord, nl.: ja!

Die ene afdeling in Leeuwarden is uitgegroeid tot 26 afdelingen in ons district. En dan een bond met \pm 40.000 leden, met een maandblad dat één der beste is op dit gebied. De voorlichting die hiervan uitgaat, het uitwisselen van kennis en gedachten waar uiteindelijk onze gevleugelde vrienden wel bij varen. Dit laatste geldt zeker voor de talloze tentoonstellingen waardoor ook de kwaliteit van onze vogels enorm wordt verbeterd, omdat er nu drang is om goede vogels te kweken waardoor het voortbestaan van het soort wordt gewaarborgd. Dan wordt er in de brief van het bondsbureau gevraagd ook iets over eigen hobby te schrijven. 20 jaar liefhebben, in het begin misschien 50 jonge vogels per jaar, nu zijn dat er meestal 150 tot 200 per jaar. Stel gemiddeld eens 100 jongen, dat is in 20 jaar 2000 jonge vogels. En nu ga ik even fantaseren, maar 40.000 leden à 100 jonge vogels geeft 4.000.000. Maar misschien is dit wel geen fantasie, want hoeveel ringen worden er jaarlijks niet besteld? Kortom, we komen in de astronomische getallen, wat het aantal jonge vogels betreft, die als hobby door duizenden liefhebbers met liefde worden gekweekt als pure vrijetijdsbesteding in een steeds drukker en steeds meer gejaagde tijd, waarin alles steeds sneller moet. En juist daarom heeft onze hobby terdege zin! Het heeft ook zin dat we onze hobby georganiseerd beleven, samen als leden van de NBvV. De NBvV, die begon met bestuursleden die al het werk alleen moesten doen in hun vrije tijd. Nu naast een bestuur een eigen bondsbureau met 6 betaalde krachten, die niet meer weg zijn te denken. Een organisatie die we eenvoudig niet meer kunnen missen! Daarom, hoofdbestuur, provinciale besturen en alle leden, van harte gefeliciteerd met het 40-jarig bestaan van uw bond.

Namens district Friesland,
Joh. van Dijk

De



Ussel

WIE MAAKT DE MOOISTE KLEUREN

van een vogel of vogels, in eigen volière, kooi of in het bos, de tuin, dierentuin of het vogelpark.
 1e PRIJS f 150,— 2e PRIJS f 100,— 3e PRIJS f 75,—
 Voor de mooiste opname met als onderwerp „De Volière” of „De Tentoonstelling” stellen we eveneens DRIE PRIJZEN beschikbaar, te weten resp. f 75,—, f 50,— en f 25,—.
 De bekronde dia's en foto's worden in elk geval geplaatst in „Onze Vogels”, eventueel ook eervolle vermeldingen, welke voor die plaatsing f 10,— ontvangen.

34 JAAR INFORMATIE

door Cees van Berkel
 Chris Walraven
 Pascal Rijnders

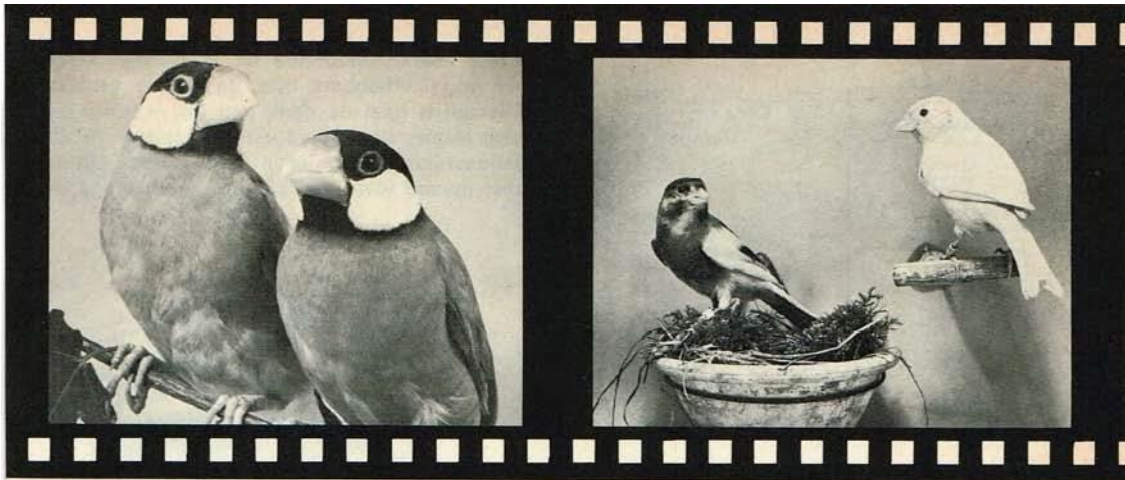
Nadat op 12 november 1933 de bond werd opgericht, was een van de eerste zorgen van het toenmalige bestuur te komen tot de uitgave van een bondsorgaan. Vooral tóen een

moelijke zaak, geld was er niet voor. Na een periode van intensieve voorbereiding verscheen op 15 januari 1937 het eerste nummer van „De Volière”, onder welke naam dat officiële bondsorgaan werd uitgegeven. De start was goed en ondanks een kommervolle tijd die de jaren dertig kenmerkte zag het blad er goed uit. Mede daardoor heeft men een gezonde basis kunnen vormen waarop wij nu nog steeds mogen voortbouwen. Alles ging echter niet als vanzelf en er moesten vele zeilen worden bijgezet om het peil te handhaven. Des te groter was de slag die men op 18 oktober 1941 kreeg te inkasieren. Wegens papierschaarste moest van de Duitse bezetting de uitgave van „De Volière” worden gestaakt. Getracht werd nog om door middel van een eenvoudig stencil enige communicatie met de leden te onderhouden. Na het stempelen en de crisisboter toen weer de druk van de bezetters; het was heel erg moeilijk. Toch bleven veel vogelliefhebbers trouw aan hun hobby, trouw aan hún organisatie.



Het eerste nummer

De



Ussel

DIA OF ZWARTWITFOTO?

DE INGEZONDEN DIA'S EN FOTO'S WORDEN EIGENDOM VAN DE N.B.v.V.

Beroepsfotografen en medewerkers zijn van deelname uitgesloten.

Kleurenfoto's worden NIET gevraagd.

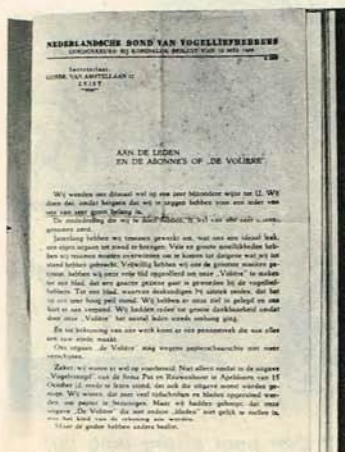
SLUITINGSTERMIJN 1 JULI 1974.

Inzendingen aan het bondsbureau N.B.v.V., postbus 74, Bergen op Zoom.

De inzendingen worden door een deskundige jury beoordeeld. Op de beslissing van de jury is geen beroep mogelijk.

Direkt na de bevrijding werden de contacten weer hersteld en kon men opnieuw beginnen. Het bondsblad onderging enige verandering. Niet alleen de lay out en het formaat werden gewijzigd, ook de naam werd veranderd en van toen af was het „Onze Vogels”. Daarmede geraakte ook de bijnaam „De voliërbond” in de vergetelheid.

In 1955 vonden we in „Onze Vogels” reeds de eerste kleurplaat. Nadat aanvankelijk deze platen als losse bijlage werden bijgevoegd is geleidelijk het aantal uitgebreid en zijn we gekomen tot waar we nu zijn, een volledig in kleur uitgevoerd blad.



18 oktober 1941, de uitgave moest worden gestaakt



Als enig communicatiemiddel een eenvoudige stencil

U en wij, ach we zijn er al weer aan gewend; we weten niet beter. We vinden het zelfs gek wanneer we voor de tweede of derde keer een zelfde kleurplaatje aantreffen. We zijn daartoe wel eens genoodzaakt omdat we enerzijds niet altijd beschikken over meerdere platen van een zelfde soort vogel of

De



Na de bevrijding werd het „Onze Vogels”

kleurslag en anderzijds omdat we daarmee ook een klein beetje de kosten trachten te drukken. Weet u, elke kleurafbeelding die u in het blad aantreft heeft gemiddeld 300 gulden gekost. Tel uit je winst!

We willen u best nog enkele cijfers noemen. De totale kosten van het blad bedroegen in 1959 f 36.159,53; in 1961: f 52.427,06; 1965: f 130.540,03; in 1970: f 246.739,21 en in 1972: f 297.119,91.



Waar in 1955 de eerste kleurplaat verscheen

We mogen enorm dankbaar zijn dat van stonde af aan het bondsbestuur de hoogste prioriteit aan „Onze Vogels” heeft gegeven. Mede daardoor is het uitgegroeid tot 's werelds best verzorgde maandblad voor de vogelliefhebber, dat nu in een oplage van

502

46.000 wordt verzonden en in handen komt van vogelliefhebbers over de gehele wereld. Bovendien gaat de dank van uw redactie uit naar al die talloze medewerkers zonder wiens pennevruchten wij niet in staat zouden zijn u elke maand weer een zo gevarieerd mogelijk



1952-1972

nummer voor te leggen waarin voor iedereen wel iets interessants is te lezen. Nu we toch aan het bedanken zijn mogen we beslist niet vergeten om direktie en technische mensen van drukkerij Steens daarin te betrekken. Het is voor hen beslist meer dan een louter zakelijke aangelegenheid. Hun inzet en medewerking doen meer lijken op een hobby die met grote liefde en vaardigheid wordt bedreven.



Kent u ze nog? Dan bent al erg lang lid!

Wat ons betreft moge dit alles nog heel lang doorgaan. Wij blijven er graag aan medewerken.

Ussel

De

ZANGKANARIES

M. van Woezik

Ervaringen van de laatste tijd leren dat een tekort aan voorlichting funest is voor jonge kwekers, die een voorliefde hebben voor de zangkanarie en interesse tonen om met de kweek daarvan te beginnen.

Velen van hen hebben er geen idee van, welke eisen aan een goede zangkanarie worden gesteld.

Mede uit de correspondentie welke ik ontvang uit hoofde van mijn taak om voor bondsleden vragen over zangkanaries te beantwoorden, maar ook uit brieven van mensen die vragen om waterslagers te kopen, kom ik tot de conclusie, dat velen van onze jonge bondsleden te weinig weten van deze tak van kanariesport, om met een goede start te kunnen beginnen aan deze liefhebberij.

Wat zegt U van iemand die vraagt om poppen waterslagers, maar als eis stelt dat deze vogels oranje moeten zijn. Ieder die maar iets weet van de kweek van waterslagers, weet ook dat de inbreng van oranjevogels op een mislukking moet uitlopen.

Een jonge liefhebber schreef mij dat hij een mooie waterslager had gekocht, waarmee hij wilde gaan kweken en vroeg bijpassende poppen.

Aangezien hij niet ver weg woonde, adviseerde ik hem om zijn waterslager mee te brengen om hem te kunnen beoordelen, omdat ik uit zijn schrijven al meende te kunnen opmaken dat hij er niets van af wist.

Hij kwam met de vogel die vlot zong, maar niets bracht van een waterslager. Het was een klein vogeltje waar niets anders inzat dan wat kleurzang.

Als het gaat om een kamerzanger is daar niets tegen. Dat vogeltje zingt wel en misschien vindt de leek het nog mooi ook. Maar als iemand zo'n start maakt met de zangkweek is hij al bij voorbaat mislukt.

Een andere beginner vraagt mij hoe hij moet handelen om waterslagers te kruisen met rode kleurvogels, want hij wilde kleurzang kweken. Of dit werk is voor de beginner!

Zo zou ik talloze voorbeelden kunnen aanhalen van mensen die zich wel interesseren voor de zangkweek, doch geen begrip hebben van de eisen die aan de kweek van harzers of waterslagers worden gesteld, om althans enig succes in deze sport te kunnen boeken. Aangezien mijn leeftijd meebrengt dat ik niet meer zo actief kan zijn als vroeger, had ik toch mogen hopen dat de jonge keurmeesters, voor wie ik alles over heb gehad om hen de nodige kennis bij te brengen, nu ook wat zouden doen om anderen te helpen om de vreugde van de zangkweek te leren kennen.

Ook de meer ervaren kwekers kunnen, middels ons blad, een steentje bijdragen om voorlichting te geven aan de nieuwkomers in onze sport.

De jonge kwekers klagen dan ook terecht, dat zij in ons blad zo weinig leerstof aantreffen over de zangkweek.

Ik doe dan ook een dringend beroep op onze keurmeesters en kwekers om middels ons blad de jonge zangliefhebbers op te vangen en hun richtlijnen te geven, om te voorkomen dat zij voor onze zangsport verloren gaan.

Wij moeten wel bedenken, dat gebrek aan voorlichting funest is voor elke vogelsport en zeer zeker voor de zangkanariesport. Het zou spijtig zijn als men ons zou kunnen verwijten dat wij niets hebben gedaan om te voorkomen dat de zangkanariesport in onze bond geen toekomst heeft.

Om alvast iets te doen in deze geest, wil ik hierna enkele wenken geven om teleurstelling bij de aanschaf van zangkanaries te voorkomen.

Koop bij voorkeur niet in een winkel. Daar worden vaak alle gele kanaries waterslagers genoemd.

Koop bij een ervaren kweker en laat hem de kwaliteit van zijn vogels aantonen, door keurlijsten van een tentoonstelling, waarop het ringnummer van de vogel is vermeld.

Als het kan, laat u zich door een kenner vergezellen.

Aan de hand van zijn kweekboek moet de kweker u bijpassende poppen leveren, die niet te nauw verwant zijn aan de man.

Laat u ook voorlichten omtrent de voeding en verzorging van zijn vogels.

Als het harzerkanaries betreft, doet de kleur weinig ter zake. Groene, bonte en gele vogels kunnen allen goed zijn.

Vogels met oranje aanslag wijzen op kruising met kleurvogels en zijn niet geschikt voor de kweek van veredelde zangers.

Ook waterslagers mogen geen oranje kleur vertonen.

Waterslagers moeten grote gele vogels zijn. Een kopvlekje of een donker vlekje in de vleugel, is niet van belang voor de kwaliteit. Waterslagers die echt bont of groen zijn wijzen op kruising met harzerkanaries en zijn niet raszuiver.

Kweekvogels moeten een flink postuur hebben en een brede borst. Gekruiste vleugels is dikwijls een gevolg van inteelt en zwakte. De vogels moeten vanzelfsprekend goed gezond zijn, heldere ogen hebben, strak in de veren en vlot in hun bewegingen zijn.

Een goede harzerman moet een volle diepe

zang hebben, zonder hoge scherpe toonstukken (fouten).

Een goede waterslager mag naast diepe, ook lichtere toonstukken hebben maar geen scherpe toeren. Zijn lied moet nachtegaalachtig klinken. Koop liefst mannen en poppen uit dezelfde stam. Maar de kweker moet in zijn

kweekboek aantonen dat de vogels niet te nauw verwant zijn, dus geen broer of zuster. Keurlijsten met goede punten voor waterslagers zijn van het grootste belang.

Ik hoop met deze kleine bijdrage althans iets te hebben gedaan om de beginnende zangkweker voor teleurstelling te behoeden.



40 jaar N.B.v.V.

E. J. Lensink
erelid N.B.v.V.

Het begin van de N.B.v.V. zal door een ander op schrift gesteld moeten worden, daar ik de eerste jaren hiervan niet heb meegemaakt in deze bond.

Het begin van mijn kwekersloopbaan was bij een andere bond waar ons al gauw bleek dat we in een verkeerde hoek waren terecht gekomen.

Door samenspraak met enkele andere verenigingen werd er besloten tot oprichting van een kleurkanariebond geheten: Ned. Federatie van Kleur Kanarie Ver. Dit bestaan was maar van korte duur, want in de jaren 1940-1945 moesten we terug van waar we gekomen waren.

Inmiddels was ik keurmeester geworden in voornoemde Federatie, doch dit brevet was niet geldig bij de Alg. Ned. Bond waar we weer waren teruggekeerd.

In deze bond heb ik toen examen gedaan onder wijlen de heer P. H. Helder en met goed gevolg, dus werden daar de keuringen weer verder voortgezet.

We waren dus terug bij de Alg. Ned. Bond. Hierin hebben we toen opgericht de Ned. Kleur Kanarie Club.

De oprichting van de N.K.C. was eigenlijk tot stand gebracht om meer waardering te krijgen voor onze kleurkanaries welke op de T.T.'s altijd ergens in een hoek werden weggedrukt, bijna onzichtbaar voor het publiek.

De bundeling van deze groep kleurkanarie-kwekers was ook het begin voor meer samenwerking in verder verband en mogelijk een fusie met de N.B.v.V. De besprekingen hierover zijn er vele geweest, doch toen we dachten dat alles in kunnen en kruiken was,

waren er een paar die van mening veranderden en zij zagen kans om alle fusieplannen de grond in te boren.

In de groep N.K.C. gingen de besprekingen verder, met het uiteindelijke resultaat dat de gehele N.K.C. met ± 12 à 1300 leden zich liet overschrijven naar de N.B.v.V. (Niet te verwarren met de weer later opgerichte N.K.C., die zich in 1967 eveneens bij onze bond aansloot, red.)

En dan begint eindelijk de periode N.B.v.V. die door de toeloop van deze groep kleurkanarie-kwekers veel sterker kwam te staan, want hierdoor was het ledental van de N.B.v.V. gestegen tot 3000 à 3500.

In de N.B.v.V. werd toen opgericht een Keurmeestersvereniging, want met ons waren ook de keurmeesters medegekomen. De eerste taak was om de opleiding van asp. keurmeesters te regelen.

Die opleiding ging wel wat anders dan nu. Men moest zich zelf maar redden, d.w.z. men moest zich zelf maar bekwamen dat men zo ver kwam om deel te nemen aan het examen. Nu is dit gelukkig beter geregeld en heeft men er studiedagen voor vastgesteld waar groepen aspiranten les krijgen en waar vogels worden meegebracht voor bespreking. In mijn tijd moest men, wat de theorie betreft, zich maar met een keurmeester in verbinding stellen die dan wel wilde helpen. Wat de praktijk betreft, veel zelf kweken, veel bijzittingen bij keuringen en dan leerde men van de ene keurmeester wel meer dan van de andere (gelijk nu).

Als de asp. het examen met goed gevolg had afgelegd, dus was geslaagd, dan was hij keurmeester, maar de routine moet dan

nog komen en dan komt er iets wat toen en nu gelijk is, **zorgen dat men bij blijft**.

Dit bij blijven bestaat hieruit: Zoveel mogelijk vogels kweken, ook de diverse nieuwe variëteiten. Men leert niet beter de vogels met hun kleuren kennen dan wanneer men ze zelf kweekt.

Zelf heb ik in de N.B.v.V. nog weer examen gedaan voor tropen en parkieten, welke liefhebberij mij toen ook nog aantrok en voor de verenigingen een groot gemak was.

Hier volgt nog één raad en wel voornamelijk Door de vele keuringen het hele land door heb ik kennis mogen maken met vele kwekers.

Eén ding is te hopen: dat het gezonde sportgevoel eenmaal mag zegevieren zodat de

thans nog bestaande bonden één mogen worden, want eendracht maakt macht.

Werk daarom allen mee aan de groei van de N.B.v.V.

voor jonge, pas geslaagde keurmeesters. Neem ook vooral eens een keuring bij een nieuwe of kleine vereniging waar u ook middelmatige vogels ter keuring krijgt, want dan moet u ook middelmatige punten geven en dat is erg leerzaam voor u zelf!

Dan is er een tijd van komen en voor mij kwam de tijd van gaan, maar ik heb het een prettige en prachtige tijd gevonden.

HERINNERING AAN MIJN VOGELCARRIÈRE

W. v. d. Horst
Lopik

Om goede vogels te kweken komt nog heel wat kijken, daar ben ik inmiddels wel achtergekomen.

In die tien jaar dat ik vogels kweek ben ik al vier keer verhuisd. Dus om een goede kooi te bouwen kwam niet veel van terecht en dat is toch wel een eerste vereiste. Maar goed, ik had aldus van wat oud hout een hokje in elkaar geknutseld maar het tochtte en was vochtig, wat niet ten goede van je vogels komt.

Wildzang, dat was in 't begin mijn hobby, maar daar kweekte ik niet zo gemakkelijk mee dus ging ik over op kanaries.

Inmiddels was ik ook lid geworden van de vogelvereniging in Lopik en kreeg daardoor het prachtige maandblad „Onze Vogels” waar je veel uit kunt leren. Ik hoop dan ook dat de bond spoedig het veertigduizendste lid kan huldigen want hoe meer leden hoe meer er gedaan kan worden.

Zoals ik al zei ben ik met kanaries begonnen. De jonge vogels schreef ik in voor de T.T.; een hele ervaring.

De eerste jaren was het nog niets met de vogels maar zo gaande weg kwam je er toch beter in. Op een gegeven moment haalde ik een derde prijs. (Nu moet ik wel voorstellen dat een goede vogel belangrijker is dan een prijs).

Ik kreeg dan het keurbriefje en zo kwam ik er achter dat ik met zalmkanaries te doen had. Maar helaas, door nog te weinig ervaring gebeurde mij een ongeluk met de vogels.

Ik was nogal vroeg aan het broeden gegaan, zo begin maart en nog zo koud dat ik een oliestel in het hok plaatste. 's Avonds ging ik nog eens controleren en schrok me zo-



wat dood want in plaats van rode kanaries had ik zwarte. Later moest ik er toch wel om lachen; ik had ze al een naam gegeven, „de zwartsnorkanaries”.

Maar ondanks dat, toch een geweldig broedresultaat. Toen ik terugkwam van vakantie bleken mijn vogels de hapziekte te hebben. Ik heb ze toen nog snel gevaccineerd maar het bleek al te laat te zijn. Tweeëndertig kanaries had ik waarvan er een over bleef en daar werd ik nog kampioen mee ook! Nu ben ik dan eindelijk zover dat ik een nieuwe kooi heb kunnen bouwen en nu hoop ik maar dat het kweken ook naar wens gaat.

**"Sabri fauna vit"
vruchtentonicum voor
zaadetende vogels,
insektenetende vogels en
voor papegaaien**

Bereid uit verse, zongerijpte vruchten en met speciale toevoegingen. Voor optimale weerstand en conditie.

Aangepast aan de eigen behoefte en de eigen smaak van iedere vogelgroep.

Voor verantwoorde huisdierverzorging:

sabri petsupplies

Postbus 155 Oosterhout (Nb.)

Verkrijgbaar bij de dieren-
speciaalzak (Dibevo).

Fles met gele band; zaadetende vogels.

Blauwe band; insektenetende vogels.

Groene band; papegaaien,
Het gezondheidsprodukt dat uw dieren zienderogen goed doet!



NIEUW!

ER S'CHIJNEN NOG
VOGELS TE ZIJN DIE GEEN

VETTE KORREL

ALS VOER KRIJGEN.

DOE DAAR IETS AAN.

VOOR ALLE SPREEUW-
EN LIJSTER ACHTIGEN,
MERELS', BEO'S, ETC.

PRIJS F. **1,80** PER KG

* UW HANDELAAR HEEFT HET.

VETTE KORREL

Import:

Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

„EXOKAN” AFD.

Twintig jaar geleden kreeg mijn vrouw, toen mijn verloofde, vijf parkieten van haar broer cadeau, die zelf geen zin meer had om ze nog te verzorgen. Eén ervan, een mooie lutino (die naam kenden we toen nog niet), werd nog het slachtoffer van de poes; de andere vier, een span groene en een span blauwe, gingen een half jaar later mee naar ons nieuwe huis.

In de berging van het nieuwe huis timmerde ik vijf mooie vluchten, die ik via het raam verbond met een ruime voliëre, achter het huis tegen de muur gebouwd. Zo begon ik eigenlijk heel onbewust aan mijn kwekers-carrière.

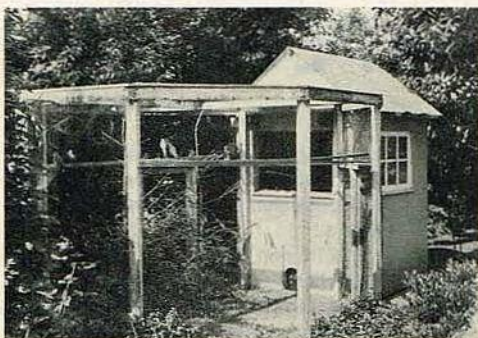
Het waren eerst alleen de gewone, kleine parkieten waarmee we volgens onze mening geweldig kweekten, grote kwantiteit (we hadden van kwaliteit nog geen verstand). Ons bijzondere streven was wel een mooie violet parkiet te kweken. Dit lukte tamelijk wat de kleur betreft, maar toen reeds zagen we toch al wel dat deze vogel veel te klein was. Maar ja, voorlichting was hier wat vogelkweek betreft nog niet te vinden.

Met mijn verjaardag kreeg ik nog een span zebrovinken cadeau; en toen iemand ons een kanarieman bracht, die aan was komen vliegen, werd daar al gauw een pop bijgekocht. Begin maart kocht ik van een liefhebber uit de buurt nog een span kanaries, timmerde een voliëre bij en was nu dus ook tropen- en kanariekweker geworden!... die toch het gemis aan voorlichting wel voelde.

Op een morgen, toen ik de nesthokken van de parkieten controleerde, iets wat ik altijd geregeld gedaan heb en nog steeds doe, lag een lutino pop dood bij haar vier jongen, die al half in het verenpak waren. Een andere pop die de jongen over kon nemen was er op dat moment niet. Wat nu?? Toevallig waren we een paar dagen daarvoor bij een parkietenkweekster geweest hier op het dorp om te kijken, of we iets konden ruilen, die ons een pop liet zien met een versteend ei, die steeds maar op het lege nesthok

HENGELO, GLD., ZEGT ER HET ZIJNE VAN

bleef zitten. Toen ik naar het werk was, heeft mijn vrouw de jonge vogels in een warme pantoffel gestopt, het was tamelijk koud, en is er mee naar die kweekster gegaan. De hongerige en koude jongen werden in het blok van die parkiet gedaan en toen maar af-



wachten. Toen ik 's avonds kwam kijken, waren alle vier jongen prima gevoed. Geregeld gingen we eventjes kijken en een praatje maken en in zo'n gesprek kwam steeds weer de wens naar voren, ook bij andere kwekers, meer contact met elkaar te krijgen om ervaringen e.d. uit te wisselen. Zo werden de vier moederloze jongen eigenlijk het begin van de vereniging.

Met een twaalfstal leden werd er in het jaar 1958 gestart onder de naam „Exokan” afd. Hengelo, Gld., een afkorting van exoten en kanaries, want het twaalfstal leden bezat vogels van diverse pluimage, en onder de naam Exokan was alles vertegenwoordigd.

Omdat onze financiën nog niet zo rooskleurig waren, werden de eerste 60 tentoonstellingskooien van een zwaarder soort sinaasappelkistjes gemaakt; een keurmeester werd bereid gevonden en de eerste tentoonstelling

werd gehouden. Van alles was er aanwezig, veel te kleine parkieten, bonte kanaries, enz. maar ja, wij wisten nog niet beter. Geleidelijk aan kregen we meer inzicht door het lezen van het bondsorgaan en boeken en door het volgen van een cursus in erfelijkheidsleer. Zo begon het ons steeds duidelijker te worden welke richting we uit moesten.

Jaar op jaar was er op de tentoonstelling verbetering te bespeuren. Toen er steeds meer vrije tijd kwam werd ook ons ledental steeds groter.

Ongeveer tien jaar geleden kregen we eens een bondsorgaan van de N.B.v.V. in handen en op de volgende vergadering werd er besloten om naar deze bond, de N.B.v.V., over te stappen, omdat er in alle takken van de vogelkweek veel meer voorlichting en uitgebreide informatie werd gegeven; iets, waar het tot nog toe wel eens aan ontbroken had. In „Onze Vogels” wordt aan elke liefhebber uitgebreide informatie gegeven in alle takken van onze mooie sport. Onze vereniging heeft er dan ook veel voldoening van dat dit besluit genomen is.

„Exokan” is nu tot grote vreugde van de oprichters een vereniging met veel goede kwekers met een ruime kennis, mede dank zij „Onze Vogels”, en er heerst een goede onderlinge sfeer met veel prettige contacten. Wel, haast elk jaar is „Exokan” nu op de districtstentoonstelling met een aantal vogels vertegenwoordigd om zich ook daar in een sportieve strijd te meten met andere kwekers en jaarlijks ook daar een aantal prijzen te bemachtigen.

Onze leden die parkieten kweken, zouden wel heel gelukkig zijn met een meer samengaan van de N.P.C. met onze bond, omdat nu op de districtstentoonstelling de parkieten in een te klein aantal gepresenteerd worden, dus een wens voor de toekomst.

Als we bij dit veertigjarig jubileum terugzien, kunnen we veel vooruitgang bespeuren op allerlei gebied. Mijn wens is dan ook: ZO DOOR NAAR HET GOUDEN JUBILEUM.



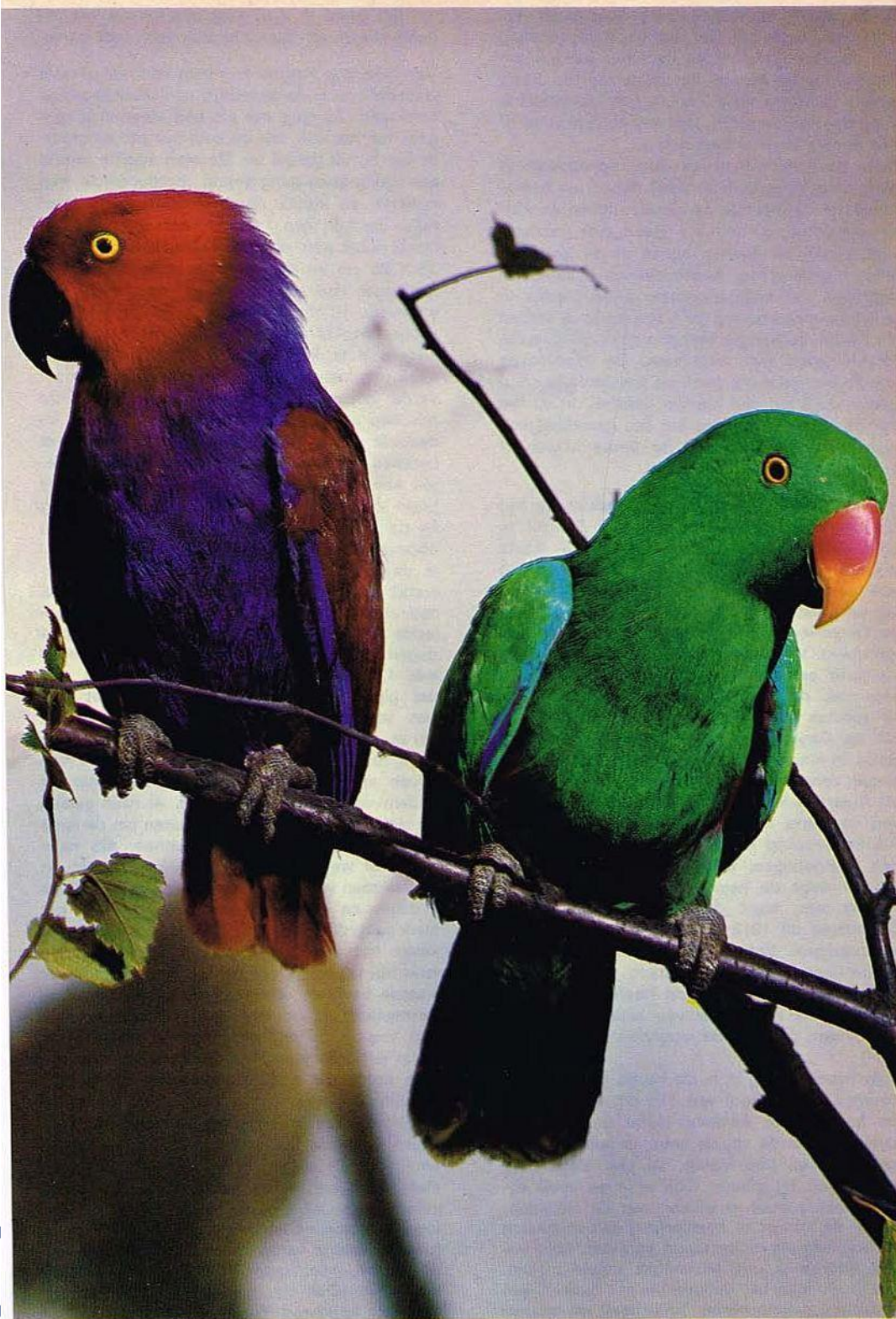
DE KWEK VAN EDEL- PAPEGAAIEN

De edelpapegaaien stammen uit het Indo-Australische gebied. Ze zijn over de talrijke eilanden verdeeld, hetgeen de onderverdeling in 12 rassen verklaart, die men tot voor kort in soorten had onderverdeeld. In het Australische North Queensland, in Nieuw-Guinea, de Molukken, Ceram, Ambon, Halmaheira en op nog andere eilanden leeft het geslacht Lorius, dat in dit artikel besproken wordt. Dit mag niet verward worden met het geslacht van de groot-snavelpapegaaien (Tanygnathus) die bijv. Müllers edelpapegaaie, blauwschedeledeelpapegaaie enz. genoemd worden. Bij laatstgenoemde soort zijn man en pop groen, terwijl bij het Lorius-geslacht de man groen is met rode flan-

ken en ondervleugels en de pop helemaal rood, blauwrood of violetrood is. De mannetjes grootsnavelpapegaaien hebben geen rood onder de vleugels.

Het was in 1874 een sensatie toen de directeur van het Historisch Museum te München, dr. Meyer, kon verklaren dat de groene vogels de mannen en de rode vogels de poppen van een zelfde soort waren. Men had ze gedurende bijna 100 jaar voor twee soorten aangezien. Nog in „Neunzig“ worden 7 soorten van de familie Eclectus besproken. Het is tot op de dag van vandaag nog een grote moeilijkheid te bepalen tot welk geslacht het mannetje behoort. Bij vele is dit tot nog toe niet mogelijk.





Ussel

De

Bij de poppen heeft men al een hele reeks verschillen vastgesteld. Bij de geslachtsbepaling zijn de oogomranding en de kleur van de onderste staartveren aan het einde van de staart belangrijk. Bij enkele rassen zijn de verschillen helder en duidelijk door het zuivere rood of een andere kleur te herkennen.

Over de levenswijze van deze papegaaien is bijna niets bekend. Men weet dat ze als boomvogels in de dichtste oerwouden leven en zich met vruchten voeden. Ze leven niet paarsgewijs samen en zoeken alleen in de broedtijd elkaars gezelschap. Alleen daarom al is het te begrijpen dat edelpapegaaien altijd slechts in enkele exemplaren op de vogelmarkt te vinden zijn, want de vangst brengt ongetwijfeld grote moeilijkheden met zich mee. De ingevoerde vogels zijn vaak erg zwak en wennen niet altijd gemakkelijk aan het nieuwe voedsel. In de tijd dat de man rijp is, gaat het het gemakkelijkst, daar ze nogal gauw op de verse kolven af gaan.

De kweek met enige rassen is gelukt, zij het relatief zelden. Het lukte de heer Frenzel in 1881 voor het eerst met de Halmahera- (*Loris roratus vosmaeri*) edelpapegaai te kweken. Dit was ook het geval in de dierentuinen van Bazel en Oost-Berlijn. In 1968 werd in Engeland de Ceram-edelpapegaai (*Loris roratus roratus*) gekweekt. Vervolgens kwam er nog in de laatste jaren een kweek voor in Zwitserland.

Mijn ras, de Nieuw-Guinea-edelpapegaai (*Loris roratus pectoralis*) werd in 1937 door dr. Hill op Ceylon gekweekt en in 1954 door G. Baird in Nieuw-Zeeland (alhoewel deze laatste kweek zeer te betwijfelen is, daar hij de vogels uit Australië kreeg en daar uitsluitend het ras van de *Loris roratus macgillivrayi* voorkomt). Als de bepaling klopt, dan zou de Nieuw-Guinea edelpapegaai in 1953 voor het eerst in Europa door de heer Indge in Engeland gekweekt zijn, want de kweek van mevrouw Drummond uit 1912 is herkend als Halmahera edelpapegaai. Een geslaagde kweek van mijn Nieuw-Guinea ras in Duitsland is mij tot op heden niet bekend. De pop heeft blauwe oogringen en is roodblauw van kleur; de onderstaartveren zijn aan de uiteinden helrood (niet geel).

Mijn vogels kreeg ik in de herfst van 1967; ze kwamen in een kooi van 115 cm lang en 115 cm hoog. Deze kistkooi stond in de woonkamer, om zo de vogels beter te kunnen bekijken. Man en pop bleven op een afstand en zaten nooit bij elkaar. Ook aten ze nooit samen, doch steeds na elkaar, wat de individualiteit in de natuur al kenmerkt. Edelpapegaaien hebben een uitermate rustig karakter. Mijn vogels hoorde ik ook nauwelijks geluid maken. Alleen de man liet gedurende het baltsen een raafachtig gekras horen. Toch hoeft dit niet al-

tijd het geval te zijn, want een kennis van mij heeft alleen een pop, die zich vaak laat horen.

Van mijn pop hoorde ik alleen een aangenaam „lachen” of in de broedtijd een merkwaardige bromtoon. Ze ging net als een vleermuispapegaai aan het dak van de kooi hangen en stootte daarbij dit geluid uit. De man maakte voorts een gong-gong-gong-geluid, produceerde een sisklank en klopte dan meerdere keren snel tegen de tak; een zeer interessant baltsen. In maart werd een nestkastje van hard hout van 28 x 25 cm en 45 cm hoog opgehangen. Het invlieggat had een doorsnee van 10 cm. Na ongeveer 10 minuten werd door de pop het kastje bezocht en maakte ze er veel lawaai in door erin te knagen en te krabben. De man keek een keer met zijn kop naar binnen en zat verder alleen op het stokje buiten de kast. De pop liep nu voortdurend achter de man aan en bedelde om voedsel. Het voeren viel dan niet bepaald weelderig uit, zoals wij dat bij parkieten kennen. Nu dulde de pop dat hij in de buurt zat. Nadat de man een soort omarming bij de pop maakte, vond de paring plaats. Na ongeveer 3 weken lag op 15 april het eerste ei in de nestkast. Turf en mos waren opzij gekrabbd. Door het gewicht van het lichaam was het ei de volgende dag ingedrukt. Daarom legde ik een graszode in de kast, waarop 4 dagen later het tweede ei werd gelegd. Het ei was 4,5 cm lang en 3,3 cm breed, wit en zonder glans. De pop broedde alleen. Het jong was volledig ontwikkeld, maar kwam niet uit het ei. Het lag zeer waarschijnlijk aan de droge lucht in de kamer. Dientengevolge werd van boven af een plastic aquariumslang naar de bodem van de nestkast geleid. Al naar gelang de temperatuur spoot ik van buiten om de twee dagen 1-3 cm³ water naar binnen. Als nestmateriaal werd nu grof houtmoolm gebruikt. In juni werden wederom twee eieren gelegd; 3 tot 4 dagen na elkaar. De pop liet zich door het invlieggat door de man voeren. Na 28 dagen kwam het eerste jong uit en 3 tot 4 dagen later het tweede. De watervoorziening had haar waarde bewezen. Nu vloog ook de man soms de nestkast in, maar of hij nu de jongen of de pop voerde, is mij onduidelijk gebleven. Het laatst geboren jong stierf na 6 dagen met een lege krop. Het andere jong ontwikkelde zich prachtig; na 13 dagen waren de ogen als spleetjes open en het jong was nog helemaal naakt. Door de huid schemerden sterk zwarte veerpennen. Het jong zat op zijn hele poten, en niet alleen op de voeten, zoals in het algemeen het geval is (bekend bij spechten, toekans en sommige andere vogels). Na 14 dagen kwamen zwarte veren door en na 25 dagen had de kleine edelpapegaai een zwarte, dichte donsacht. Ook de ogen en tong zijn zwart, de poten grijszwart. Na 32 dagen komen op de

Ussel

De

kop en aan de vleugels de eerste rode veren door. Zo kon men nu al de pop herkennen. Na 35 dagen komen ook op andere plaatsen op het lijfje blauwe en rode veren door. Na 37 dagen woog het jong 250 gram. De aanvankelijk gele snavel werd steeds zwarter en was alleen aan de punt nog geel. Na 8 weken was het verenkleed van de jonge vogel geheel compleet, en het zwarte dons bleef als onderkleed. Op 3 september 1968 zat het jong, op de 62e dag dus, voor het eerst erg onbeholpen op het aanvliegstockje van de nestkast. Na 15 minuten verdween het weer in het nest en verscheen pas meer dan 14 dagen later buiten de kast (11 weken oud). Van nu af aan kwam het elke dag naar buiten en keerde 's nachts met zijn moeder in het nestkastje terug. Na 11 weken was heel zwak de blauwe oogomranding te bespeuren. De man voerde ook nu slechts zeer zelden het jong. 13 weken oud, at het jong voor de eerste keer hagedoornbessen die waren opgehangen. Een paar dagen later at het ook rozebottels, die op de bodem waren neergelegd. Gedurende de broedtijd werden hoofdzakelijk geweekte beschuit, gekiemde zonnebloempitten, meloen en rozebottels gegeten. Bovendien appel, rode wortels, gort, zwarte kersen, sla, vogelmuur, geweekte mais. Zaden en bijv. gehakt gekookt ei werden niet gewaardeerd, maar 's zomers at het wel de twijgen vol met knoppen van de fruitbomen en struiken. Het duurt bijna een jaar tot de snavel helemaal zwart is (bij de man is de snavel vleeskleurig). Het rood van het verenkleed is na één

jaar nog steeds niet zo helder als bij de volwassen vogel, en het jong is dan ook nog kleiner. In tegenspraak met de oude literatuur is het imitatietalent van het jong zeer groot. Het fluit en spreekt een hele serie woorden na: Goedemorgen en: Edelpapegaai heb je goed geslapen, spanden wel de kroon.

In januari 1969 werden wederom twee eieren gelegd. Ook dit keer bedroeg de broedtijd precies 28 dagen en er kwamen 2 jongen uit. Na een week viel de man plotseling om op zijn zij en was dood. De jongen werden bijna 3 weken oud, maar toen hield de pop op met voeren en de jongen stierven met lege krop, uitgerekend in een tijd dat ik een paar dagen op reis was.

Nu werd de nestkast weggehaald om een verdere leg te voorkomen. Desondanks legde de pop in mei weer twee eieren in de hoek van de schuifla van de kooi. Toen ik dichterbij kwam, nam ze de paringshouding aan. Later piepte ze als een jong en liet ze zich door me voeren. Ik liet haar een paar weken broeden alvorens ik de eieren verwijderde om zo haar broeddrift te laten afreageren. Het zoeken naar een nieuwe man was verder vergeefs. Begin september werd weer een ei gelegd op dezelfde plaats op de bodem van de kooi als voorheen. Verder herhaalde zich alles identiek. Dat zou het laatste legsel zonder man zijn, want in die week kreeg ik voor mijn wonderbaarlijke pop een nieuwe partner. In 5 jaar tijds bracht deze pop in totaal 9 jongen groot.



40 jaar N.B.v.V.

J. Gommers
erelid N.B.v.V.

Een veertigjarig jubileum noopt immer weer naar een terugblik tot de oude tijd toen alles nog zo eenvoudig en gemoedelijk leek. Wanneer wij ons bij dit 40-jarig jubileum bezinnen op hetgeen in de organisatie is gegroeid dan zien we hoe die kleine aanzet bij de oprichting in 1933 is uitgegroeid tot een machtige organisatie welke in haar streven tot ontplooiing ten volle is geslaagd. Zeker, er zullen nog wel wensen zijn, maar in eendrachtige samenwerking van alle liefhebbers kan een

en ander nog best worden gerealiseerd. Graag breng ik hulde aan de oprichters, het bondsbestuur en de vele werkers waarmee ik het genoeg heb gehad jarenlang voor onze bond te hebben kunnen samenwerken. Nogmaals proficiat en behouden vaart in de opgang naar het gouden feest.



MIJN HOBBY door P. Noorlander, Alkmaar

De eerste wankel schreden op het pad van het kweken van grasparkieten, zo zou dit verhaal kunnen heten.

Het begon bij de toenmalige secretaris van Kleur en Zang in Alkmaar, die, toen ik bij hem op bezoek was, mij aanraaide om een paar stelletjes grasparkieten te kopen daar de vraag naar dit soort vogels zodanig was, dat er weliswaar niet grof in verdiend werd, maar toch lonend was en je het fokmateriaal op een steeds hoger peil kon brengen. Ik spreek nu zeker van 20 jaar terug en de omstandigheden lagen toen anders. Met veel gescharel had ik een soort volière in elkaar geknutseld van veelal oud hout. Ik wist toen nog niet dat parkieten zulke knagers waren. Om een verhaal kort te houden, er werd een drietal stelletjes aangeschaft en in de volière geplaatst met de verwachting dat ze het volgende broedseizoen aan de gestelde verwachting zouden voldoen.

Alles ging goed ofschoon ik verschillende malen 's nachts m'n bed uit moest daar een kat aan het gaas was gaan hangen en de parkieten als vleermuizen door de volière vlogen en aan het gaas gingen hangen met de mogelijkheid dat ze van de kat toch nog een haal kregen.

Het voorjaar was aangebroken, de broedhokken geplaatst en vol verwachting klopt je hart; nou, die verwachting werd niet beschaamd daar de parkieten hun best wel deden.

De vloot parkieten groeide en m'n koren stond te bloeien, totdat ik tot de konklusie kwam dat de vloot begon uit te varen daar er steeds minder parkieten in de volière overbleven, nou u begrijpt het zeker wel, het oude hout plus de knaaggewoonte hadden hier prachtig huisgehouden, een mooi gat aan de achterkant van de volière was de oorzaak van dit alles.

Gelukkig ging de aanmaak door, daar de oude vogels niet van de gelegenheid misbruik hadden gemaakt om hem te smeren.

Aan het eind van het seizoen maar eens proberen om de vogels aan de man te brengen. Nou bleek over de hele linie een dusdanige aanwas van parkieten te zijn geweest dat de verkoop maar vergeten moest worden en dat, wilde je van je overtollige vogels af, deze met een pondje zaad toe uitgedeeld moesten worden aan deze en gene die er dan wel één wilde hebben.

Het volgende verhaal speelt zich enige jaren later af en we hebben daar smakelijk om gelachen, alleen de broedse kip niet.

Het ging om een stel bosfazanten, gekweekt of uit de natuur, dat wist ik niet, maar via een bevriende zakenrelatie had ik op een gegeven moment een stel bosfazanten in een aparte volière.

De haan prachtig op kleur en de hen wilde wel, maar elke keer als er een ei was vrat die haan het op.

Nu was het niet de bedoeling om er mee te broeden maar op een gegeven moment maakte iemand de opmerking: je moet de eieren weghalen en dan onder een broedse kip leggen.

Nou, goede raad was duur, elke keer als die fazantenhen neiging vertoonde om een ei te leggen, lagen we op de loer om die fazantenhaan voor te zijn en dit gelukte ons een viertal keren.

Maar nu, een broedse kip pluk je ook zo maar niet uit de lucht, totdat iemand me naar Heiloo verwees naar een kippeboer, en ja hoor, met zo'n broeds geval in een zak togen we huiswaarts.

De wenken hadden we allemaal goed opgevolgd, n.l. de eieren op een graszode voor de vochtigheidsgraad en zo af en toe de zode natmaken. De kip zorgde voor de rest, ten-

minste dat dachten we, zij was er wel op gaan zitten en liep er ook niet meer van af, van broedtijd hadden we weinig verstand en de één zei 3 weken en de ander had weer een afwijkende mening, maar goed, de kip zat en bleef zitten.

Om de 4 dagen goten we met een gietertje wat water om de kip om de graszode vochtig te houden, en de kip keek je dan aan of dat ie zeggen wilde: het zijn geen bloemen.

Na verloop van een dag of tien de eieren geschouwd en ja hoor ze waren bevrucht, maar de hele procedure duurde een week of 5 en de kip zat nog steeds en geen pullen, we hebben de kip tenslotte er maar afgehaald. Ze rook niet zo fris meer, waarschijn-

lijk vanwege het vele water, en de eieren waren nog steeds de eieren en de pullen die erin zaten zijn waarschijnlijk door het water in de schaal verdrongen, een andere verklaring wist ik toen niet.

De kip hebben we maar verkocht daar we het niet over ons hart konden verkrijgen om dat beest dat ons 5 weken elke dag met onschuldige kippenogen zat aan te kijken, zo van: komt er nou nog eens wat, zelf op te eten.

Zoals gezegd, een en ander beleefde ik zo'n 20 jaar geleden. Nog steeds vind ik het een fijne liefhebberij terwijl ook het werk in de vereniging een leuke hobby is.

DE VOGELLIEFHEBBERIJ OP TERSCHELLING

Als je net als ik met vakantie bent, mis je toch iets, nl. je eigen vogels. En als compensatie zoek je dan iets dat wat goed kan maken. Als je dan op Terschelling zit, net als wij, met z'n wereldberoemde Bosplaat, met z'n duizenden vogels, dan zit je goed. Te meer, als je 's morgens vroeg voor het zomerhuisje de prachtige kneuen van dichtbij kunt bewonderen en niet te vergeten de barmstijfsjes, allemaal vogeltjes die je in de duinen tegenkomt.

Maar wat maar weinigen weten, is het feit dat de vogelliefhebberij in dit „overzeese gebiedsdeel“ van onze bond zo intens beleefd wordt bij de leden van de afdeling Terschelling. We moeten niet vergeten dat deze mensen vrij geïsoleerd leven en een overstapje naar de wal heen en terug vier uren in beslag neemt. Toch schijnt het voor onze vogelvrienden op Terschelling geen handicap te zijn om bijv. voor aankoop van nieuw kweekmateriaal en diverse voederprodukten naar Noord-Brabant te reizen. En bij een bezoek aan deze liefhebbers merk je meteen dat je van harte welkom bent en je

„ONZE VOGELS“

Onze vereniging, die dezelfde naam draagt als ons maandblad „Onze Vogels“, is ontstaan in 1959, en in 1960 aangesloten bij de NBvV.

Er werd gestart met 15 leden, en dit is inmiddels aangegroeid tot 35 leden, en gezien ons inwonertal van 3500 mag dit redelijk genoemd worden. In de eerste jaren was het uitsluitend begonnen om het wedstrijdelement. Hoe meer leden er kwamen, hoe meer het een hobby werd.

Niet alleen voor de vogels in de volières, maar ook die in de vrije natuur werden niet vergeten. Er werden bijv. nestkastjes gemaakt. Hiervoor werd de hulp ingeroepen van de schoolbesturen. De jeugd maakte deze kastjes en mocht ze ook ophangen in onze omgeving, die

met hen niet gauw bent uitgesproken over onze hobby.

In dit uitgesproken zeeklimaat zou je het niet verwachten, maar ik zag tientallen jonge Australische prachtvinken, waarvan de meeste jonge gouldamandines. Ook de Australische parkieten waren bij een liefhebber in diverse soorten aanwezig, met de nodige jongen. Zelfs jonge blauwfazantjes, mozambiquesijsjes, zilver- en loodbekjes kon ik bij de liefhebbers ontdekken, en uit dit alles blijkt wel dat je met echte liefhebbers te doen hebt.

Met groot enthousiasme wordt nu reeds over de komende tentoonstelling gepraat. Een evenement waar men veel voor over heeft en waar vriend Dommerholt elk jaar komt keuren, zowel de kanaries als de tropen, wat door de afdeling Terschelling zeer wordt gewaardeerd. Mag ik besluiten met onze vrienden op Terschelling met de kweek en de komende tentoonstelling veel succes toe te wensen.

Joh. van Dijk

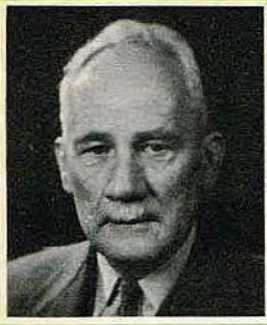
nog erg bosrijk is, met zeldzaam voorkomende vogelsoorten.

De tentoonstellingen waren elk jaar opnieuw een groots evenement en trokken veel mensen, ook van ver buiten Posterholt.

Onze vereniging is uitgegroeid tot een echte vriendenclub, mede dank zij de vele activiteiten der laatste jaren voor de hele gemeenschap, zoals excursies, speurtochten, wandelingen en discussies, voor de schoolgaande jeugd jaarlijks een teken- of handwerkwedstrijd.

Mede daardoor is onze afdeling zeer gezien bij gemeentebesturen, schoolbesturen en de gehele middenstand, en is zeker niet meer weg te denken uit ons huidige leefmilieu.

Afd. Posterholt, Limburg



40 jaar NBvV

J. Passchier,
erelid N.B.v.V.

Er is mij door de redactie gevraagd om ter gelegenheid van ons 40-jarig bestaan eens in het verleden te graven. Nu, dat wil ik graag doen, al zal het dan in een kort bestek moeten zijn. Laat ik beginnen bij het eerste uur. Na vele raadslagingen in het bestuur van de vereniging „Nut en Genoegen” te Utrecht, waar ik toen voorzitter van was, ging men ermee akkoord dat wijlen de heer H. Ruijters, toen penningmeester, en ik het initiatief zouden nemen om tot een landelijke bond te komen. In november 1933 was het zover dat een vergadering werd gehouden in Utrecht, waar op onze uitnodiging enige vertegenwoordigers van vogelclubs aanwezig waren en waar vlot werd besloten tot oprichting van een landelijke bond. Het voorlopig bestuur kwam onder leiding van de heer Vreijzen uit Eindhoven, en ondergetekende werd secretaris. De bond kreeg de naam Nederlandse Bond van Verenigingen van Vogel-liefhebbers. Later werd die naam veranderd in de huidige en werden de aangesloten verenigingen afdelingen van de bond.

Hoofddoel van de bond was actie te voeren tegen de op stapel gezette vernieuwing van de Vogelwet, waardoor onze liefhebberij danig zou worden beknot. Het zou te ver voeren om over het verloop van onze besprekingen in Den Haag uitvoerig te schrijven. Resultaat was dat we enkele kooivogels mochten houden, echter alléén als we daarvoor vergunning hadden en deze werden en worden heden ten dage aan de gewone liefhebber niet uitgegeven. Enfin, de bond groeide, en van de ongeveer 15 afdelingen in het begin zijn we nu aan de 650. Dat we zouden groeien, daar dacht men in Den Haag anders over. Ik herinner mij dat tijdens de zoveelste bespreking één der ambtenaren opmerkte: „Nou, over enige jaren zal het wel afgelopen zijn met die liefhebberij”. Het is inmiddels wel gebleken dat men ongelijk had. De oorlog 1940-1945 gaf onze bond wel een

opdoffer, maar we bezweken niet. Het vergaderen van dagelijks en hoofdbestuur ging uiterst moeilijk. De toenmalige voorzitter F. J. Kempenaars gaf de moed ook niet op. Hij was toen secretaris van de gemeente Helvoirt en kon niet weg. Daarom gingen ondergetekende en de heer Frits Heesemans, die toen penningmeester was, naar hem toe. Met een trein met goederenwagons reisden we met een grote omweg naar Den Bosch en vandaar liepen we naar Helvoirt. Toen we in de kamer van de heer Kempenaars zaten, kwam diens burgemeester belangstellend vragen of we de administratie kwamen controleren. We lieten hem dan maar zo wijs. De reis terug werd op dezelfde wijze gemaakt, maar dan wel met een flink roggebrood in de tas.

Ik denk nog terug aan de besprekingen die we hadden in de fusiecommissie met de algemene bond van kanarieteelt en vogelbescherming. Om dat laatste woord waren er in onze bond nogal wat die tegen een fusie waren. Het is ook niet doorgegaan. Het breekpunt was een vergoeding van f 2000,— per jaar en per persoon die het dagelijks bestuur van de algemene bond genoot en die dat geld niet wilden missen. Het werkte overigens wel als een boemerang. Vele afdelingen en keurmeesters van hun bond kwamen toen eigener beweging toch naar ons.

Op de eerstvolgende algemene vergadering na deze toeloop trok ik mij als bondssecretaris terug, en in mijn plaats werd de heer Gerrits benoemd. Als ik mij goed herinner was dat in 1950. De bond had toen volgens de voorzitter een prima secretaris. Het duurde echter niet lang, want in 1952 werd ik weer teruggeroepen. Toen ik naar Den Haag ging om het secretariaat weer over te nemen, zat alles, wat in kisten daarheen was verzonden, nu in mijn aktentas... Het gehele archief van de bond bestond nog uit een aantal brieven en brief-

kaarten die nooit beantwoord waren. Verder was er niets meer. Ik begon toen maar weer van voren af aan.

Bij mijn overhaast vertrek uit Utrecht, in verband met mijn werkzaamheden, werd de heer B. J. Bos in 1937 tot voorzitter van de afdeling benoemd, en aan hem had ik een prima opvolger, tot ook hij in het bondsbestuur werd gekozen als penningmeester. Het moet mij van het hart dat tussen ons een hechte vriendschap groeide die zeer aan ons werk ten goede kwam, omdat we dagelijks contact met elkaar hadden.

In oktober 1958 zou er een internationale bond worden opgericht. Dat zou dan in Mannheim in Duitsland gebeuren, gelijk met een tentoonstelling. Ik mocht niet mee, maar de heer Bos dreigde dat als ik niet mee mocht, hij ook niet gaan. De voorzitter zwichtte daarvoor en gedrieën trokken we naar Mannheim. Nu, de TT was een flop, en van de oprichting van de internationale kwam ook niets terecht. Nadien hebben we er niets meer van gehoord. We hebben ook minder aangename dingen meegeemaakt. Zoals bijv. de hetze van de toenmalige afdeling Amsterdam onder leiding van de heer Smit. Die hetze was speciaal gericht tegen onze voorzitter. Gevolg was uittreden van die afdeling met plm. 800 leden. Het allergrootste deel van hen was echter lid om het amusement en niet om de vogelliefhebberij.

Ook de heer Kleijn uit Leiden zorgde voor het nodige tumult omdat deze ertoe overging een eigen orgaan uit te geven. Ook de kritiek van deze heer was hoofdzakelijk gericht tegen de bondsvoorzitter. Het liep zo hoog dat een rechtsgeding tegen de heer Kleijn werd aangespannen.

Ik geloof dat ik hiermee wel het een en ander heb opgegraven, en daarom wil ik met het heden eindigen. Een woord van hulde wil ik brengen aan het bondsbestuur, dat, al heb ik het zelf niet heb gezien, een prachtig eigen kantoorgebouw met eigen personeel tot werkelijkheid heeft weten te brengen. Alhoewel alle bondsbestuurders daaraan hebben meegewerkt, komt toch de heer Van Splunter daarvoor bijzondere dank toe. Hij was de man die zich moeite en tijd getroostte en dagelijks op de bouw te vinden was. En, gelukkig, mevrouw van Splunter verzette zich daar niet tegen. Tenslotte neem ik de oproep van het bondsbestuur over: Op naar de 40.000 leden! Laten we zorgen dat ze er in november zijn!

UIT VOORRAAD LEVERBAAR

meer dan 15.000 BEKERS, 20.000 MEDAILLES, 10.000 STANDAARDS, 100.000 VAANTJES en vele duizenden andere artikelen.

NEDERLANDS GROOTSTE EN GOED-KOOPSTE SPORTPRIJZENFABRIEK

OOSTERBEEK'S SPORTPRIJZEN
Industrieterrein DE KRONKELS
BUNSCHOTEN - Tel. 03499 - 1871

Telefoneer of bezoek onze showroom.

VOGELMUUR

Zelf zaaien, goeie gewoonte! Het beste groenvoer altijd bij de hand. Het gehele jaar door zaaibaar. Geeft gezonde vogels en beter kweekresultaat. Zie ook artikel in aprilnummer.

10 zakjes van het zuivere zaaizaad (Stellaria media), elk zakje bevat vele duizenden zaadjes, met zaai-aanwijzingen voor f 6,-
10 zakjes zaad van andere wilde planten (Herdertasje, Boerenkers enz.)

voor f 5,-
Franco toezending volgt na betaling op girorekening 1169227 t.n.v. H. Booij, J. W. Frisostraat 26 te Sneek.

NEOFLEX E-3-X

Het betere en langdurige insectenbestrijdingsmiddel voor voliëres en hekken. Geef Uw vogels een tehuis vrij van mug, vlieg en luis. Verf daarom met NEOFLEX U staat perplex.

Een milieubewuste verf - spuitmiddelen overbodig. Verkrijgbaar via Uw winkelier.

Handelonderneming
"INTERCHEMIC"
Rijksweg 25a - Linne.
Telefoon 04746-2386

Breng uw vogels nu in top conditie

Geef ze ruim Krachtvoer „K.K.“.

Dit speciaal uitgebalanceerde voer bevat alles wat ze nodig hebben en... ze eten alles schoon op.

Op verzoek sturen wij U de analyse van dit voer toe.

„K.K.“ is tevens leverbaar met

zuiver plantaardig caroteen

Op elk pak punten voor ereprijzen of contant geld.

Uw speciaalzaak heeft „K.K.“ in voorraad. Vraagt monster en folder bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN. Deventer
Postbus 2 Tel. 05700-13927



VEERTIG JAAR GRAS- PARKIETEN

W. Beckmann

U kunt me geloven of niet, maar het zal zo om en nabij de veertig jaar geleden zijn dat ik mijn eerste twee grasparkieten kreeg, met opzet zeg ik — twee grasparkieten — en spreek ik niet van „een stel”, want wist ik op mijn twaalfde jaar veel wat een man en een pop was! Als ik me goed herinner, kostte die aankoop mijn ouders ongeveer zes à zeven harde Hollandse guldens, wat in de jaren 1933 een aardig bedrag was. Deze aanwinst, mijn eerste vogels, kwamen in een kooitje op het buffet te staan; hoelang ze daar gestaan hebben, wat hun kleur was en waar ze uiteindelijk

gebleven zijn, staat me niet zo helder meer voor de geest. Tussen dat eerste stel parkieten en de hernieuwde kennismaking lag een lange periode. Die tweede kennismaking vond plaats in een kantine, waarin een vogeltentoonstelling werd gehouden. Het was louter toeval dat ik daar gedurende diensttijd een kopje koffie ging drinken en ik tussen ruim 200 kleurkanaries en een handvol tropen die twee grasparkieten in hun kooi zag zitten. Het resultaat was dan ook dat ik van mijn vrouw een paar vierkante meter van haar teerbemide tuin kon aftroggelen en daar een kleine volière bouwde; uiteindelijk was na enkele jaren niet veel van die tuin meer over, dank zij de parkieten. Mijn eerste parkieten kocht ik van een kweker (!) bij mij in de buurt. Ik kan me nog herinneren dat bij hem de beestjes vochten om het bezit van de spaarzaam opgehangen broedblokken. Zo om de paar weken kocht ik bij hem een stelletje parkieten, van kleuren en kleurvererving wist noch die kweker noch ik ook maar iets. 't Was een man op leeftijd, en iedere keer als ik bij hem inkopen kwam doen, werd zijn kleinzoon in het hok getild (het hok was tegen de muur aangebouwd en ongeveer 1 m. van de grond) en op de parkieten losgelaten. En dat joch maar jagen, of hij nu poppen ving die nog eieren of jongen hadden liggen, daar werd niet naar gekeken, opa vond het wel best, als hij maar weer een koppeltje parkieten kon verkopen.

Weer enkele jaren later kwam ik op een keer in de zaak van dhr. Noordzij in Vlaardingen en zag daar een paar vogels zitten die me wel aanstonden. In mijn onschuld vroeg ik dhr. Noordzij of ik die vogels wel samen met mijn grasparkieten kon houden. Het antwoord van dhr. Noordzij was dat ik die vogels wel degelijk bij mijn grasparkieten kon houden, want dat stel waren ook grasparkieten, alleen bijna tweemaal zo groot als de grasparkietjes die ik in mijn hok had. Ik was als een kind zo blij met die nateelt van Engelse importvogels, en dat nog voor een tientje per stuk. Dat was nog in de tijd dat deze kanjers nog niet op onze tentoonstellingen getoond werden, maar één liefhebber een paar paartjes had geïmporteerd en de nakweek uit barre nood naar de vogelwinkel moest brengen.

Dat waren mijn groene jaren als parkietenkweker, die nu haast verscholen gaan in een grijs verleden, want sindsdien is er zó veel gebeurd in ons wereldje van parkietenkwekers, in die laatste 15 jaar heeft de parkietenkweek zó'n grote vlucht genomen, is kwalitatief zó vooruitgegaan, betere voorlichting, goed kweekmateriaal door import en niet te vergeten, mensen die de kweek van de grasparkiet werkelijk serieus ter hand namen en door hun kennis goede resultaten bereikten.

Afwisselend hebben we de grote, zware knoerten in de mode zien komen, vogels waartegen we zo'n tien à twaalf jaar geleden met respect „u" zeiden, we hebben de zware maskers zien komen, de zgn. long-flights, en nu zijn het alom de koppen waarnaar vraag is. En wat zal daar weer op volgen?

Soms krijg ik de indruk dat we maar zo'n beetje willoos rondzwabberen, en het ene modeverschijnsel na het andere najagen.

Laten we echter gebruik maken van al de hierbovengenoemde eigenschappen en trachten een goed uitgebalanceerde vogel te kweken, goed van type, tekening en kleur. Ook de Engelse kweek- en tentoonstellingspraktijk, die zich toch over een veel langere periode uitstrekt dan de onze, heeft geleerd dat modeverschijnselen van voorbijgaande aard zijn,

maar een type vogel die tevens goed van tekening en van kleur is, zal toch altijd voor mensen met een aangeboren gevoel voor verhoudingen steeds deze voorbijgaande modeverschijnselen overleven.

Streef naar het volmaken van de totaliteit van de vogel. Wat zich boven de schouder bevindt, is belangrijk, maar ook de tekening op de vleugels is belangrijk, de kleur op de borst, het mooie, regelmatige masker. Wordt een Australisch bonte gevraagd, dan is ook een mooie symmetrische tekening belangrijk, want in die klasse wordt Australisch bont gevraagd, en niet alleen een grote kop.

Nogmaals, streef naar een allround perfectie, wees niet tevreden met de perfectie van maar één onderdeel.



GEELBUIK- ORTOLAAN

De geelbuikortolaan, die ook wel betiteld wordt met geelbuikgors, heet in de wetenschap *Emberiza flaviventris*. Volgens een aantal ornithologen is „emberiza" een Latinisering van het Duitse Ammer (gors) - Ämmeritz - Embritz, terwijl *flaviventris* zoveel wil zeggen als „met een gele buik". Deze gors, die in diverse ondersoorten grote delen van Afrika bewoont, vooral bezuiden de evenaar, wordt in zijn vaderland golden-breasted bunting genoemd (goudborstgors). Het lijkt me overbodig u een beschrijving van het verenkleed te geven, want het kleurenplaatje zegt wel voldoende, dacht ik. De afgebeelde vogel is een mannetje; het

vrouwtje is over het algemeen wat doffer en het zwart aan de kop is minder intens. Ook de jongen zijn aanzienlijk fletser, en het geel op de onderdelen is bleker. Deze gorzen zijn niet erg aan bepaalde terreinen gebonden, want men kan ze aantreffen in tuinen en parken, in bosachtige streken maar eveneens in droge, open streken. Buiten de broedtijd ziet men deze gorzen óf alleen, óf in paren. Slechts zelden zijn er een stuk of drie, vier bij elkaar, en troepsgewijs opereren ze nooit. Hun voedsel bestaat uit allerlei zaadjes en insecten, die op de grond worden opgezocht.

Bij het begin van de broedtijd laten de mannetjes vooral in de ochtenduren hun liedje horen, dat lang niet onverdienstelijk wordt voorgedragen. Het wordt beschreven als „tsjwieie-tsjie-it-twieie“, gevolgd door een triller. De roep is een karakteristiek gorzegeluidje, zo iets als „zizi-zizi“. Het nest moet gezocht worden in struikgewas, betrekkelijk dicht bij de grond. Op een onderlaag van takjes (maar deze worden niet altijd gebruikt), wordt een keurig nestje gebouwd van grassen en vezeltjes. Niet zelden zit het erg open en bloot. Er worden twee of drie eitjes gelegd, die een nogal variabele grondkleur hebben: vuilwit of grijs, groenachtig of blauwig. Hierop staan violette ondervlekjes, met daarover zwarte, althans donkere vlekjes en haaltjes. Naar verluidt duurt de broedtijd 13 à 14 dagen.

In de voliëre

De mensen die het kunnen weten, beweren dat deze gors een erg geschikte voliërevogel is, die echter maar zelden wordt aangeboden. Het is een sterke vogel, die, als hij goed geacclimatiseerd is, zonder bezwaar in de buitenvoliëre gehouden kan worden. Wel moeten ze 's nachts naar binnen! Ze kunnen zelfs met kleine exoten te zamen worden gehouden, zonder dat het moord en doodslag wordt.

Het broeden schijnt niet erg gemakkelijk te gaan, hoewel er een aantal broedresultaten is behaald. De heer Walraven zegt hierover: „De meeste kans hebt u in een goed beplante voliëre, waar op een hoogte van circa één meter verschillende nestgelegenheden zijn aangebracht in de struiken. Meestal zullen de vogels het nest maken in een half open nestkastje, maar soms geven ze de voorkeur aan een broedkorfje. De jongen worden met levend voer en eieren grootgebracht“. Tevens vermeldt de heer Walraven nog dat de ouders hun kroost ook goed voeren met gekiemde zaden. Nestcontrole raadt hij ten stelligste af! Het voedsel van de oude vogels bestaat uit witzaad, gierst, trostgierst en groenvoer, maar tevens willen ze graag een paar keer per week een paar maden en meelwormen en een stukje zacht fruit. Bij een goede temperatuur buiten, moeten de vogels wel geregeld badwater hebben.

N.B. U weet waarschijnlijk dat vooral de strepengorzen vrij geregeld worden geïmporteerd, en het komt nogal eens voor dat de geelbuik wordt aangeboden als de zevenstreper. Houdt u dat even in de gaten?

Picus

KLEINE ADVERTENTIES

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan Dr. H. D. Groen, Jachtlaan 9, Haren Gr. Giro 833045.

Naast onze div. Sportbroedmachientjes en Onderdelen nu ook Binnen- en Buitenvoliëres als bouwpakket Voor Vogels, Duiven, Fazanten, Kippen enz. Zijn steeds uit te breiden of onder te verdelen. Inf.: A. M. Kokke, Groesbeek. Postbox 29. Telefoon 08891-1632.

SCHAKELKLOKKEN EN VERWARMING — Vrijblijvend toezending documentatie:
NATURA - HAARLEM - Postbus 1548 Haarlem.
Telefoon (023) 375888, óók 's avonds.

STANDAARDEISEN

GRASPARKIETEN f 15,-; AGAPORNIDEN f 7,50; NEOPHEMA'S f 6,-; ZEBRAVINKEN f 3,50; BEKNOPTE ERFELIJKHEIDSLEER EN INLEIDING VEDERSTRUCTUUR f 4,-. Losbladig, op te bergen in ringband welke niet wordt bijgeleverd.

Bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag en duidelijke omschrijving welke standaard-eisen gewenst zijn op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V. te Bergen op Zoom.

„DE VOGELWERELD“

Maanblad van de Algemene Ornithologische Bond van België (A.O.B.). Aanbevolen en noodzakelijk voor Samen met de Franstalige uitgave „Le Monde des Oiseaux“ gelezen en verspreid over de ganse wereld. Iedere vogelliefhebber-kweker.

Abonnement 160 BF op P.R. 86 35 41 van „De Vogelwereld“ of op Girorekening 11 58 34 van „De Vogelwereld“, Felix Waefelaerstraat 26, B 1190, Brussel.

VOGELLIEFHEBBERS, wij kunnen u nu of later weer aanbieden als volgt:

Zilveroor Nachtegalen, Bladvogels, Nectar Vogels, Schama Lijsters, Kardinalen, Gaaien, Tangara's, Baardvogels, Blauwvleugel Nachtegalen, Dwergruifjes, Papegaaien, Beo's, Rallen, Kwartels, Jap. Nachtegalen, Parkieten, Brillevogels, Vliegenvangers, Bulbuls, Zangkanaries, Kleurkanaries, Engelse Kanaries, Lijstersoorten, Fairy Blue Birds, Austr. Parkieten, Drongoes, Pitta's, Austr. Vinken, Astrildes, Kleine soorten vogels uit Afrika, India en Z.-Amerika, Agaporniden, Wida's, Kroonvinken, Wevers, Saffraanvinken. Verder vele soorten kleine Zoogdieren, kooien, zaden, voeders enz.

Elke week nieuwe Import uit alle Werelddelen. Komt u eens kijken, bij ons slaagt u zeker! U weet het al jaren, voor iets moois en aparts, naar:

AVIMEX — Import-Export — Amersfoort
Soesterweg 201 — Telef. 03490 - 31217

Geopend elke dag van 10-6 uur. 's Zondags gesloten en 's woensdags na 13 uur gesloten.



Het lijkt geen twijfel dat de gerichte kweek van goede schimmelvogels een ondankbare en haast niet te voorspellen kweekuitkomst heeft. Zelfs bij een bijzonder goed kweekseizoen komt slechts een klein aantal vogels in aanmerking voor de kwalificatie „goede schimmelverdeling”. De kwekers van deze kleurslagen worden constant geconfronteerd met de onafhankelijkheid van de schimmelfactor, meestal in negatieve zin. Het is helaas onmogelijk een dusdanig kweekpaar samen te stellen waaruit de jongen allemaal schimmelvogels zijn, laat staan goede schimmelvogels. Gepigmenteerde schimmelvogels zoals afgebeeld moeten over het hele lichaam een zo regelmatig mogelijke schimmelverdeling laten zien, dus ook in de borst en op de kop. Dat houdt automatisch in dat de jonge mannen als tentoonstellingsvogel vrijwel allemaal ongeschikt zijn omdat deze nooit de gewenste regelmatige schimmelverdeling laten zien. De geslachtsdelen van man en pop kanaries zijn verschillend, daardoor en daarom hebben man en pop kanaries eveneens verschillende hormoonfuncties. Man kanaries dragen een zogenaamd prachtkleed ten gevolge van hormonale werking. Dit prachtkleed nu verhindert het optreden van een regelmatige schimmelverdeling bij de jonge mannen. Het is jammer maar niet te vermijden, de kweker moet dus al 50% van de jongen als TT-vogel afschrijven. Worden zulke vogels toch ingezonden, dan zal de keurmeester weinig anders overblijven dan op het keurbriefje te vermelden dat de schimmelverdeling niet goed genoeg is, of dat de kop te intensief is, of de borst is te intensief, enz., enz. Van de overgebleven 50%

SCHIMMEL- VOGELS VRAGEN INTENSIVITEIT

zal in het gunstigste geval 25% een redelijk goede schimmelverdeling bezitten, met misschien een aantal uitschieters in gunstige zin. Natuurlijk is het mogelijk om door de best mogelijke samenstelling van de kweekparen het percentage dat tentoonstellingswaardig is op te voeren. Het gebruiken van vol-intensieve vogels moet dan ontraden worden, evenals het gebruik van zwaar-schimmelvogels. Lichtschimmel gepaard aan een normale schimmel zal de beste resultaten geven, want door deze samenstelling van een kweekpaar kan ook de





J. Kuiper
foto's W. D. H. Spijker

gevaarlijke klip van de te lange bevedering omzeild worden. Matig-intensief en licht-schimmel zijn hetzelfde. Het hangt ervan af hoe je het bekijkt, nietwaar? De in de kop vermelde intensiteit is nodig bij het beoordelen van de eventuele kweekvogels in samenhang met de partner. Juist bij deze kleurslagen moet een

duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen een tentoonstellingsvogel en een kweekvogel. Een intensieve beschouwing van het beschikbare materiaal kan de sleutel zijn voor het kampioenschap van het volgende tentoonstellingsjaar met een gepigmenteerde schimmelvogel.

Kanarie-kernvoeder Kanarie-vit



Kanarie-kernvoeder, opfok-krachtvoer voor kanaries en tropische vogels. Het voer waar kwekers zo graag en succesvol mee werken. Bevat alle componenten voor een volwaardig opfok- en krachtvoer waaraan geen ei meer behoeft te worden toegevoegd.

Kanarie-kernvoeder - een synoniem voor topkwaliteit - voor kwekers een begrip.

Kanarie-vit, een speciaal voor kanaries samengesteld rui- en zangpreparaat.

In vloeibare vorm toe te dienen over het voer of door het drinkwater.

Bevat o.a. vitamine A, B en D3.



 **bogena**

*verkrijgbaar bij de dierenspecialzaken
*vraagt gratis documentatie

VEERLAAN 17-23 ROTTERDAM TEL. (010) 84 00 11*

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

AAN DIT NUMMER

werkten o.a. mee onze ereleden en een aantal willekeurig gekozen leden van diverse afdelingen. Wij hopen door al deze bijdragen dat u onze bond weer iets beter heeft leren kennen en mede daardoor zult kunnen waarden. De tijd gaat door; op naar de volgende mijlpaal.

Allen erg veel bedankt.

DA'S LAAT

Op de 25e augustus j.l. werd door de heer D. Sijsma uit Koufurderrige bij Woudsend in Friesland het nest van een Kieviet gevonden met één ei. De 29e d.a.v. was het legsel compleet; vier eieren. De heer Sijsma heeft het aan diverse boeren uit de omgeving laten zien. Op 5 september is het helaas door een zwarte kraai geroofd. Volgens ons beste weten is een dergelijk laat legsel nooit eerder waargenomen.

PARKIETENLIEFHEBBERS

Op donderdag 1 november a.s. zal een bijeenkomst worden gehouden in „De Opbouw”, Velperweg te Arnhem over de oprichting van een parkietenclub in het district Gelderland. Wilt u inlichtingen bel dan 080-55 76 65 of 08350-53 14 en anders graag tot ziens in „De Opbouw” te Arnhem.

KONTRIBUTIEKAARTEN 1974

Binnen enkele weken zullen de contributiekaarten voor het volgend jaar naar de sekretariaten van de afdelingen worden gezonden. Wij verzoeken de sekretarissen deze nauwkeurig te controleren en bij eventuele onjuistheden het bondsbureau in kennis te stellen.

BONDSKONTRIBUTIE

Er zijn nog een aantal afdelingen welke de contributie voor dit laatste kwartaal nog niet hebben overgemaakt. Heren penningmeesters gaarne uw aandacht daarvoor. Ook wij willen graag, net als u, de boeken op tijd afsluiten. Tevens willen we u er nog even aan herinneren dat de contributie met ingang van 1 januari 1974 is vastgesteld op f 3,- per lid per kwartaal, jeugdleden tot 18 jaar f 1,50. Uw overmaking dient vóór de 10e van elk kwartaal te zijn geschied. Denkt u aan een juiste invulling van uw betaalkaart.

POSTKAARTEN

Onze postkaarten met bijzonder fraaie vogelafbeeldingen zijn bij uitstek geschikt om al uw „vogelrelaties” de beste wensen voor het nieuwe jaar te doen toekomen. Zie de advertentie elders in dit nummer.

ECHT, ZE PROEVEN HET ...



**ZE WILLEN
NIET ANDERS**

en het betere zit niet
altijd in een hogere prijs

**V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 106
RIJSWIJK Z.H.
TELEFOON (070) 98 34 02**

OVERLEDEN

L. v. Oene te Hoofddorp; W. Venhuizen, Beugen; A. Holle, Schalkhaar; J. M. v. d. Aa, Haarlem; W. de Vries, Zwaagwesteinde; M. v. d. Biggelaar, Moergestel; H. Tjootink, Hengelo; D. C. Gijssen te Zwolle. De laatste maakte deel uit van het distriktsbestuur in Overijssel. Dat zij rusten in vrede.

AVITRAN



beaphar

RAALTE HOLLAND

vitamine AD3, voor alle vogels, in water oplosbaar, voorkomt ontwikkelingsstoornissen en verhoogt het weerstandsvermogen tegen infectieziekten.



KEURMEESTERS

M. F. Morees, (kleur) is verhuisd naar Hont-horststraat 84, Den Haag, telef. 070 - 64 34 81. D. J. Bonnhof te Apeldoorn (kleur) heeft een nieuw telefoonnummer n.l. 55 62 2.

SPECIAALKLUBS

Het is beslist de moeite waard om, indien u bepaalde vogels houdt, lid te worden van een speciaalklub. Mogen wij u nog eens verwijzen naar de eerste pagina van dit nummer.



Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RUI-TIJD
BEVORDERT DE BROEDRESULTATEN
VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMOGEN
HERDOEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken



BEPLANTING IN EN OM DE VOLIERE

DWERGMISPEL

Cotoneaster

Eveneens een zeer bekende heester, die we in erg veel tuinen kunnen aantreffen. Het is



een lage, sterk vertakte plant die in vrijwel elke tuingrond gedijt.

Er zijn tal van soorten en we kennen groenblijvende en bladverliezende, kruipende en omhoog gaande varianten.

De bloeitijd is april - mei, afhankelijk van de soort en standplaats. De bloempjes zijn zeer klein en wit tot lichtrood van kleur. Zie zwart-wit afbeelding. Daarna komen in groten getale de kleine helderrode steenvruchtjes die graag door o.a. merels worden verorberd.

IN de volière kunnen we de dwergmispel als onderbegroeiing gebruiken. OM de volière gunnen we deze beslist fraaie plant ook wel een plaatsje.

FLORAVI

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Valkparkiet	35,— p.p.	Zebravinken,		Ag. Roseicollis	45,— p.p.
Grasparkiet	10,— p.p.	zilvervleugel	11,— p.p.	Ag. Taranta	50,— p.p.
Albinoparkiet	12,— p.p.	Driekleurnonnen	6,50 p.p.	Roodkuijkardinalen	22,50 p.st.
Lutinoparkiet	12,— p.p.	Geelstuit Edalzanger	11,— p.st.	Bruinborstrietvinken	65,— p.p.
Deensbonte parkiet	12,— p.p.	Zwartkopnonnen	7,50 p.p.	Oranjewevers	10,— p.p.
Chinese dwergkwartel	10,— p.p.	Parelhalsbandamadine	37,50 p.p.	Citroenwevers	10,— p.p.
Idem, zilver	15,— p.p.	Or. Blauwfazantjes	12,50 p.p.	Dottergele wevers	10,— p.p.
Idem, isabel	20,— p.p.	Blauwkop blauwfazantjes	22,50 p.p.	Rijstvogels	12,50 p.p.
Witkop nonnen	7,50 p.p.	Loodbekjes	5,— p.p.	Dom. wida's	7,50 p.p.
Napoleons	5,50 p.p.	Bandvinkjes	6,— p.p.	Paradijswida's	20,— p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.	St. Helena-fazantjes	15,— p.p.	Staalvinken	8,— p.p.
Roodkop gouldamadine	65,— p.p.	Saffraanvinken	35,— p.p.	Glansmerels	20,— p.st.
Driekleur pap. amadine	52,50 p.p.	Kanarie, man	12,50 p.st.		
Spitsstaartamadine	35,— p.p.	Edalzangers	10,— p.p.	1 paar chin. dwergkwartels	
Ceresamadine	35,— p.p.	Mozambique sijsjes	10,— p.p.	1 paar zilver chin. dwergkwartels	
Binzenastrilde	45,— p.p.	Zilverbekjes	5,50 p.p.	samen voor f 20,—	
Gordelgrasvinken	35,— p.p.	Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.		
Ag. Fisheri	50,— p.p.	Peru duifjes	30,— p.p.	1 paar bandvinken	
Rode druppelastrilde	70,— p.p.	Tijgervinken	7,50 p.p.	1 paar zilverbekjes	
Japane meeuwjes	7,— p.p.	Indische nonpareil	20,— p.p.	1 paar napoleons	
Grijsz Roodstaart-		Aurora astrilde	20,— p.p.	1 paar oranjekaakjes	
papegaai	175,— p.st.	Muisparkiet	40,— p.p.	1 paar staalvinken	
Diamantduifjes	20,— p.p.	Slegeldruppelastrilden	100,— p.p.	samen voor f 25,-	
Idem, zilver	40,— p.p.	Brilvogels	20,— p.p.		
Guinea duiven	70,— p.p.	Turquoisinepark.	75,— p.p.	Verzending onder remb. verp. f 1,50	
Zebravinken, grijs	7,— p.p.	Roodrugpark.	55,— p.p.		
Zebravinken, isabel	7,— p.p.	Splendidpark.	160,— p.p.		
Zebravinken, wit	9,— p.p.	Pracht Rosella's	175,— p.p.		
Zebravinken, masker	11,— p.p.	Ag. Personata	55,— p.p.		

's Maandags de gehele dag gesloten — 's Zondags van 09.00 tot 13.00 uur geopend.

„ANIMALI“ INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK

POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303 - TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN RUIME COLLECTIE
TROPISCHE EN ANDERE PARKVOGELS.

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst.

Vogelliefhebbers bezoekt ons park! — Verkoop ook gedurende het weekeinde.

40
jaar
NBvV

Onze welgemeende dank aan al onze adverteerders, wiens steun voor ons erg belangrijk is. Wij wensen hun bijzonder goede zaken en hopen daaraan óns steentje te kunnen bijdragen.

WITTE MOLEN

eiwitrijk universeelvoer,
met vruchten en insekten



het meest natuurlijke voedsel
voor insectenetende vogels.

**VRAAG GRATIS MONSTER BIJ
UW DIERENSPECIAALZAAK**

Witte Molen universeelvoer verkrijgbaar in verpakkingen van 2½ kg, 1½ kg, 1 kg, ¼ kg.

